

۱۹ کتبہ

$$\begin{array}{r} 0.0017 \\ \hline 0.77 \end{array}$$

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is written in a cursive style and is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. A large, stylized initial 'L' (Lam) is visible in the center-left. The page is numbered '7' in the top right corner.

V-79

محلہ

هَذَا رسالَةٌ فِي التَّحْقِيقِ وَالتَّفَرُّقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدايه حمد و ست اول آخر
که اولد ز ظاهر و باطنه ظاهر
ظهوري برده اولمشد ز ظهوره
کوش ظاهر د بکيدر قرنده اش
خدا ظاهر در مخلوق مستور
عجب صنع و عجب سر الهي
که اولمشد ز عوالم جلوه کاهي

هان

کل امدي و کل بونلاري کيدر
بيور مشلر بيه اول فخر عالم
بوگون بوند اولن قنات و نما
سولر که دايما سخت حرام بر
ربا ما لبني برسه بوند برار
دخي جور ابله حکمه حاکم
شولر د رستم بک اولن افندي
شوک اقول افعالنه او يمن
اوله شول کسه کم مور حيران
شونک کي سعي بله غم اوله اشبي
ابوب شهواته منع ايدن زکات
شونک کي کبر و فخر اوله هواسي
بکم معلوم اولد بيه بوحوال
که بلمک کيشه غایت مهادر
که اولد ر سيد اولد آدق
اولور ميون کي يارن بداندام
اولور بارين اولار صورده خنيز
قيامده يوزي اوزره سوردر
قويار کوز سر قيامده او ظالم
کوروب اعمالني اکه طيندي
د لبني جينوب اول کشي طوبى
قويار السز ايقسر روز ميزان
جدوع ناره اصيلور او کشي
جيفدن فوقي بدوله قاتي
اولر قطران دن انک لباسي
کرکدر کيشيد بس حسن اعمال

فصل في تفصيل الاعمال

عمل داخي اكي قسما اولدي اي دوت
بريسي مغز اوليدر بيرى بوش

كَيْفَ يَعْنِي بِيْرِ بَاطِنٍ بِيْرِ ظَاهِرٍ
 اَيْ كَيْفَ جَانِبُ جَانِبِكَ اَوَّلُهُ مَعْمُورٌ
 شَرِيعَتُ حُكْمِي اَبْلَهُ رِعَايَتُ
 اَوَّلُهُ مَرْضِي هُوَ اَفْعَالُ وَصِفَاتُكَ
 اَيْ كَوْرُ ظَاهِرٍ وَبَاطِنٍ رِعَايَتُ
 اَيْ كَيْفَ دَلْخِي قَدَامُ تَامُ اَيْتُ
 كَيْفَ زِيَرَا بَاطِنِكَ مَنَظَرُ حَقِّ
 جَالِسِ اَيْمَدِي بُونِي اِسْتَهْدَا
 تَنَفُّسُ اَيْدِكَ رَحْمَتُ نَسِيهِ
 اَوْ بُونِي طَوْبَعَةُ اِنْسَانٍ كَرْدِي

اُولُو اِنْسَانٍ كَامِلٍ مَنَظَرِ حَقِّ
 كُوْر كَدَنِ پَرْدَهٗ قَالِدِ اَوَكَاتِ بَقِ

خدا

خُدَا جَوْنِ كُنْتُ كَرَمِ اسرارِ اَيْمَدِي	وَكُتْرُكَ زَبَدَهٗ مِنْ اِنْسَانِ خُدَا
وَضَلَّ اِلْجَاهَهُ اِنَّهُ جَمْعُ اَوَّلِدُرْ	اَوْ حَقِّهٗ خَوَاكِهِ سَمْعُ اَوَّلِدُرْ
كَأَوَدَدَ فِي الْحَدِيثِ لَا بَرَّ اِلَّا عِبْدِي	تَقَرَّبُ اِلَى التَّوَابِلِ حَتَّى لِحْبَتِهِ كُنْتُ سَعْدَهُ
كَيْفَ نَبْذَكَ طَاهِرًا اَوَّلَهُ جَوْنِكَ قَلْبِي	اَوَّلُوْا اَوَّلَ خَزَنِ اسرارِ غَيْبِي
قُلُوبُ اَوْلِيَاءِ رَحْمَتِهِ مَحْرَمٌ	قُلُوبُ اَوْلِيَاءِ عَرْشِ اعْلَمُ
اَفْتَدَى بَوْلَقِ اسْتِرْسَاكِ اِهِي	قُلُوبُ اَوْلِيَاءِ دُرْجَلُوْهٖ كَاهِي
عَرَبِي عُمَرُ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ اَنَّهُ قَالَ قِيلَ يَا رَسُوْلَ اللهِ اَيْنَ اللهُ فِي الْاَرْضِ	قَالَ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ لِمُؤْمِنِيْنَ وَفِي حَدِيثِ الْقَدْسِيِّ مَا وَسَعَنِي اَرْضِي
وَلَا سَمَاعِي بِلِ وَسَعَنِي قَلْبُ عَبْدِ النُّفَى النُّفَى اَوْرَعُ	
اَكْرَمُ بَاكَ اَبَدَنْ قَلْبِي خُدَا دَر	سَبَبِ اَمَّا اَكْبَارُ رُبِّكَ اَدَر
بِكَيْفِ تَوْجِيْهِ اَوَّلِدُرْ خَيْرُ اَكَاَر	حَدِيثُ مَصْطَفَا دَن اَوَّلِ كَهْدَاَر
قَالَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ	خَيْرُ اَمَّا اَكْبَارُ رُبِّكَ اَدَر
شَوْكِهِ اسرارِ ذِكْرِهِ اَبْرَمَلِ اسْتَر	بُوْلَدَنْ طَوْنُشُوْنِ اِيْ اِيْ بَرْدُرْ

مَعَادِلُ الْوَلَدِ أَكْثَرُ أَعْمَالٍ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَاهُ رَبِّهِ أَنْ كُلَّ حَسَنَةٍ تَعْمَلُهَا تَوَدُّ

فِيهِ الْقِيَامَةُ إِلَّا شَهِدْتُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَرْحَمَ

رَوَيْتُهُ رَسُولُ بَصَفَادَنْ
 تَبِي لَمْ تَقْدَرِ عَلَى مَصْطَفَادَنْ
 تَدْلُوا وَلَسَهُ أَعْمَالُ عِبَادَتِ
 قَوْمِي طَارِدُودُ دَرْ قِيَامَتِ
 فِي تَوْحِيدِ صُلَى وَزَنَ وَلَمْ تَنْ
 كَرِ زِيَارَتِ بِلَاغِي نَبِي بُولُغَتِ
 فَحَنَ تَوْحِيدِ كَيْمِ صِدْقِيكَ دِينِهِ
 تَرَارُ ذُنُوكَ قَوْلُكَ كَقَسْمَتِهِ
 مَعَادِلِي أُولُورُ تَوْحِيدِهِ هَيْهَاتِ
 فَوَنُوسَهُ بِرَبِّكَ أَرْضِ سَمَوَاتِ
 دَخِي مِقْنَانِ جِدْرِ بَابِ قَوْلِكَ
 أُولُورُ تَوْحِيدِ حَقِّ أَصْلِي صَوْلِكَ
 فَنِي أَقْرَأَ سِيدُ رَادْكَانِ دِينِكَ
 طَلَسْمِيدُ بِيَكْمِ كَيْخِ بَقِيَّتِكَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِي الْأِسْلَامِ عَلَى حَسَنِ شَهَادَتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 أَكْرَجَ بَشَرُهُ دَرْ بِنَايِ إِيْمَانِ
 وَلَكِنِّي أَصِلُ كُلَّ تَوْحِيدِ رَحْمَانِ
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ

غَنَائِمُهُ دَ مَعَارِ قَلَهُ عِبَادَتِ
 غَنَائِمُهُ دَنْ أُولُ وَلَدِي حُسْنِ نَائِعِ
 وَبِ تَوْحِيدِ عَلَا دَرْ تَغَابِتِ
 الْخُجُونِ أُولَدِي أُولُ الْكَلَمَةِ رِجْعِ
 جَوَارِحِ خَطِي أُولَدِي سَائِرِ الْخَائِرِ
 حَقِّي حَقِّي بِلَ فَرِيْنِ أُولِيَةِ سَعَالِ

فِي بَيَانِ تَعَالِي الْمَلِكِ وَالْمُسْلِمِينَ

نَضِيحَتُهُ دَرْ سَلَاطِينِ لُكُوكِ
 هَمَانِ أُنْجِي دَرْ كُلِّ أَهْلِهِ سُلُوكِ
 حَقَّهُ طَاعَتِ ابْنِ خَلْقِ عَدَاكَ
 أَكِي حَابِتِ يَكْلَهُ أُولُ مِرْعَابَتِ
 أُولُورُ نَحْوَبِ حَقِّ سُلْطَانِ عَلَا
 اَبَرَزْ دَفُوقَهُ أُولُورُ مَقْصُودِ حَالِ
 عَدَاكَ تَابِعِيَتْ قُرْبِ خَدَاكَ
 نَسِيحُ ظَلَمِ اَبَدَنْ حَقْدَنْ جِدَاكَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَبِ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ وَأَقْرَبَهُمْ مِنْهُ
 السُّلْطَانُ الْعَادِلُ وَأَبْغَضَهُمْ إِلَيْهِ وَأَبْعَدَهُمْ مِنْهُ السُّلْطَانُ الْجَائِرُ
 هَمَانِ وَادِ اَبَدَنْ سُلْطَانِ عِلْمِ
 بَشَرُ نَوْعِيَّتِكَ سَدِي أَصْلِي دَمِ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجًا وَبَثَّ فِيهَا مِنْهَا بَنِينَ
 قَوْمِي بِرَقَبَتِكَ قَوْلًا اِبْكَنْ
 قَوْمِي بِرَأْيِكَ أَوْ غَلَا اِبْكَنْ

کیم بای ایلدی کیمی بقول	کیم ایلدی افندی کیمی قول
اوکوز دوز اذله بوبله نیت	یکم بوز سمه جاری اولدی حکمت
سنی قول ایتسه ایدوب غیری سلطه	عجب قازدد کلیدر داود حمان
سکا ویره بود کولک یغمت	سنی سلطان ایدوب غیری رحمت
بومغای اوکات فهمد ایشاها	خف ایتامنه شکر ایلر شاها
بوئل شکر ندرد بوضورک	رضاء الله طوغری بول درک
عدالت ددر عدالت در عدالت	کونا اسوده حال اوله رعیت
کل امیدی ایدوبوشکر غیرت	یکم افزون وکودشکر ایتعت

قال الله تعالی بن شکر عملایر یرتکم

حالتی عدلیله صولد کایانه	سلورنکم بون جهانک شایانه
کیمه یانیه فالوید ربضربه	کیمی کوردک بوزین اورمیزنه
ایکی قابوی بر اودر بوقانه	فونوب کوجا کله هر دم کایانه
قنی ادم قنی حوا قنی نغم	قنی ملک بیدنده حکم ایدر نغم

به ابراهیم واسماعیل واسحاق	قنی بونلر افندی بر اوکات باق
قنی یوسف اولدی مصره سلطه	قنی دنیاه حکم ایدر سلیمان
بود کلو حکمتله نولدی لقان	شعب ایله قنی موسی ابن عمران
جر قالمز انبیایر اویایه	حصو صافخر عاکمه مصطفی
اولور دی غیره قالمز احقایی	اودر عاقله فکر ایدر مسایی
کیدر قالمز بود هرک تاج ختی	خران اولور بومسانک درختی
قنی شول طاق کسیری قصیر	به حایم جمد به مرآت ساکدر
عجب کوردنکی شول شاد عی	قنوب کیدی بایرب ذان ایلای
صافین امیدی بوبلکه اوله نغور	عدالت ایتا ور سین تاکه منصور
تر عیانک اتوبی باکچی حای	نقض المکدرن اولمه خای
صافین اصحاب اغراض ایمانه	یکم هر کس حق الفای ایدر صانه
بوردرا عیدکوا احکام اولدرب	افندی عدل اولور نقول اوقرب

قال الله تعالی عیدکوا هو اقرب للتقوا

فَجَنَّ سُلْطَانُ أَيْدِي بَرْكَوْنِ عَمَلًا
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَدَلَ السُّلْطَانُ بَوْمًا خَيْرٌ مِنْ عَمَلٍ
 سَبْعِينَ سَنَةً **وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** وَالَّذِي نَفْسِي فِي يَدَيْهِ
 أَنَّهُ لَيَرْفَعُ السُّلْطَانُ الْعَادِلُ إِلَى السَّمَاءِ مِنْ الْعَمَلِ مِثْلَ عَمَلِ خَلَّةِ الرِّقِيَّةِ
 عِبَادَتِكُمْ أَيْدِي سُلْطَانٍ عَادِلٍ رِعَابَاتِكُمْ كَيْفَهُ أَوْ كَوْرُ عَادِلٍ
 سَبِي رِطَاعَتِكَ تَفْضِيلُ آخِرٍ نَدْكُو لَطْفًا بِرَدِّ رِيَاكَ كَأَنَّ
 حَقَّكَ تُوْنَعْتَنِي فِكْرًا أَدْرَكَ كَوْرَ أَمْرِ كَأَنَّ كَوْرَهُ شُكْرًا لِكَيْفِهِ

فِي بَيَانِ وَصِيَّةِ الْعُلَمَاءِ وَالطَّاهِرِينَ

كُلُّ أَيْ عَالِمٍ غَرَوْدَةً عِلْمُهُ
 يَكُنْ عِلْمٌ أَوْ يَكُنْ نَافِعٌ كَرَكْرُ
 نِيَّةً بَارِدَةً أَفْذَنِي فَلَسِيقَاتُ
 كُلِّ أَمْرِ غَيْرِي نَافِعٌ خَيْرٌ
 بَقُوبٌ قَالَهُ صَقِيبُ الْخَيْرِ رُسُومُهُ
 هَوَايَ نَفْسِي أَوَّلُ دَانِعٍ كَرَكْرُ
 بُورِي وَارِ أَيْلَهُ تَضْيِيعُ أَوْقَاتُ
 كَوْرُجْكَ لَيْسَ عَادَةً لَكُ كَرَكْرُ
كَأَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاعْرِضْ بِكَ مِنْ عَمَلٍ لَا يَنْفَعُ

أَكْرِجْهُ عَلَيْهِ ظَاهِرٌ مَعْبُودُ
 عِلْمٌ كَيْفَ أَوَّلُهُ أَعْمَالُهُ مَقْرُونُ
 تَعْلَمُ مَنْ رَأَى أَوَّلَهُ عَمَلُهُ
 فَيَجَنَّ عَامِلُهُ أَوْ كُفْلُهُ عَلَيْهِ عَامِلُ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ عَمِلَ بِمَا عَلِمَ وَرَزَنَهُ اللَّهُ بِمَا لَمْ يَعْلَمْ
 دَخَى هَمُّ أَوَّلُهُ ظَاهِرُهُ مَغْرُورُ
 بَلَوَسِنْ خَرَدُ ظَاهِرُهُ بِالْفَنِيِّ وَارِ

مَا نَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ آيَةً إِلَّا وَلَهَا ظَاهِرٌ وَبَاطِنٌ

جَالِسُ كِبَاهِ أَوَّلُ الدَّافَةِ قَنُورُهُ
 أَكْرِجْهُ عَلَيْهِ ظَاهِرُهُ كَوْرُهُ
 سَرَابِي مَعْرِفَتُهُ قَالَهُ طُشْرُهُ
 حَقِيقَتُهُ عَلَيْهِ أَنَا فِي بَدَلُهُ

فِي بَيَانِ وَصِيَّةِ الْمُرِيدِينَ

كُلُّ أَعْجُوبٍ فِي هَمَّائِهِ
 مَرِيدُ أَوَّلِهِ رَأْدُ ارَادَتِهِ
 ارَادَتُهُ كَرَكْرُ دَكْنِي صَادِقُ
 رِضَا اللَّهِ كَوْرُهُ فَكْرُهُ أَوْ رِغَادَتُهُ

الْمُرِيدُ عِنْدَ الْعُلَمَاءِ مِنْ الْأَرَادَةِ وَأَمَّا بَعْضُ الصُّوفِيَّةِ وَعِنْدَهُمْ فَلَا أَرَادَةَ
 دُرِّي أَنَّهُ قِيلَ لَا بَابَ لِلْبَسْطِ مَا نَذَرَهُ قَالَ أَنْبِيَاءُ لَا أَرِيدُ
 رَسُولَ عَادَةٍ مَعْرُورِ أَوَّلَهُ بِحَرْفِ خَرْقَةٍ يَسْرُورُ أَوَّلَهُ
 كَمَا قَالَ جَلِيلُ الْبَغْدَادِيِّ قَدْ سَرَّ الْغَيْرُ الْغَيْرَ لِلْخَرْقَةِ لَا لِلْخَرْقَةِ
 نَعَمْ ظَاهِرُهُ نَاجُ خَرْقَةٍ خَيْرٌ وَبِي بَاطِنُهُ أَوْ لَوْ دَلَّ عَلَى حُجُوبٍ
 بَرْنَجُ خَرْقَةٍ إِلَهُ هَائِي هُوَ بَرْنَجُ غَرَضُ اصْدِرَاجِ نَفْسٍ أَوْلَى مَوَدَّةٍ
 خَالِشٍ دُونَ كَوْنِ طَرِيقِ حَقِّهِ حَبِيبِ قَوَاهِمِي بِكُمْ أَفْدَامُ تَامِ ابْتِ
 بُولَدَنَ حَزْمَتِ ابْتِ قَوْمِكُو كَلِي قُورِي دَعَا إِلَهُ إِيَّيْهِ شَدِيدِ صَانِدِ
 كِي زِيَا أَهْلَ دَفْلِكُ كَزَنِي دَرَبِخَا أَهْلَ حَقِّكَ فَلَنِي وَارِ زَمَانَتُهُ بُوَيْتِي فَلَيْسَ الْإِسَادُ
 أَبَوُ الْقَائِمِ فِيهِ كَيْمُ أَوَّاسَادُ أَمَّا الْخِيَامُ فَإِنَّهَا كَيْفَا مَعْمُورِي نِسَاءُ لَحْيِي غَبْرُنَا مَعْمُورِي

أَنْكَ أَوَّلُ وَقْتَهُ كُورُهُ دُرُورِي مَعَارِفِدَن دَمِ أَوْرَدُ بَعْضُ أَشْخَافِ
 وَبِي نَفْسِي أَنْكَ تَعْبَانَهُ بَكُورُ طَاشِي أَدَمِ إِيحِي قِيَانَهُ بَكُورُ
 أَكْرَجِهِ كَيْمُ كِيرُورُ جَوْ كِسَهُ صُورُ وَبِي خَرْقَةٍ بُوَيْتِي صَنْعَهُ صُورُ
 نَصُوفِ نَفْسِي بِأَلِ الْمَلَكُورُ فَنَائِيكِهِ إِي حَاكَ الْمَلَكُورُ
 وَأَلَا شَرَّ نَاسٍ أَوْ كُورُ أَوْ كَيْفِي ضَلَالُ وَدَلَّيْ ضَلَالُ أَوْ لُورُورِي
 رَسُولُكَ بُوَيْتِي نَيْشِ إِيحِي أَنْكَ حَقَّقَهُ دُرُورِ دَرَاهِلِ عَرَفَانِ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرُّ النَّاسِ مَنْ قَامَتِ الْبَيَانَةُ وَهُوَ
 صَقِيقُ بَرْنَعِيهِ أَسْمَهُ قَالَمَتِ حَالِشِ كَيْمُ كَشْفِ أَوْلَهُ لُورُورِي حَقَّقَهُ
 حَذَرِ ابْتِ كَيْمَدَن رَاهِ ضَلَالَهُ سَلُوكِ إِلَهُ طَرِيقِ اعْتِدَالَهُ
عَنْ أَبِي مَعْمُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَّاطَا
 فَقَالَ هَذَا سَبِيلُ الرِّشَادِ ثُمَّ خَطَّ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ خُطُوطًا ثُمَّ قَالَ
 هَذِهِ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ ثُمَّ تَلَا هُوَ نَعْبِي وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي

سُبْحَانَ قَائِمِ عَرَفَانِ

خَطُوطِ اللَّهِ نَبِيَّ أَيْدِي إِشَادَتِ	أَيُّدٍ أَوَّلُ رُشْدِي كَذَلِكَ هَاتِ
ضَلَّالٌ وَيَدْعُهُ أَفْرَاطُ تَقَرُّبِ	طَرِيقِ أَوَّلِي وَأَشَدِّي خَلْقِي تَغْلِبِ
أَوَّلُورْدِ طُفْرِهِ بُولَدِهِ شَيْطَانِ	أَوَّلُورْدِ بَسِ أَوَّلِهِ بُولَدِهِ عِصْيَانِ
شَوَيْكِمِ أَهْلِ كَمَالِ أَهْلِ دِلْدَرِ	يَلُورْ كَيْمِ خَطِّ أَوْسَطِ مَعْدِنِ
كُلِّ أَمْرِي وَأَلْجَبِيهِهِ أَقْدَارِ	أَنْتَ كَوْنُورْدُ وَبِي طُورِ غَيْرِي بُولَدِ

قَالَ عَنِّي كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ الطُّرُقُ كُلُّهَا سَدُودَةٌ عَلَى الْخَلْقِ إِلَّا عَلَى مَنْ اتَّقَى اللَّهَ

بُورْدِ سَبَاقِي كَوْنُورْدِ عَلِيَّ شَانِ	قَرِينِ أَوَّلِهِ أَكْرَ رِضْوَانِ رَحْمَانِ
كُنِّي بَرِيوْلَهُ بُولُورْ خَدَائِي	مَكُونِ أَمْرِهِ رَسُولَهُ أَتْبَاعِي
رَسُولَهُ أَوَّلِي بِكُمْ حَقِّي سَوْدِ	سَعَادَتِ أَهْلِي وَأُلُغَةِ أَوَّلِدِ
سَكَا دَلِجِي حُبَّتِ حَاصِلِ أَوَّلِ	دُرُونْدِ شَوْوَرْدِ دَوْدِ وَأَصْلِ أَوَّلِ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

أَوَّلُورْدِ رَجَائِعِ اخْلَاقِ كَرَمِهِ	نَظَرِ إِلَيْهِ عَلَى خَلْقِ عَظَمِهِ
رَسُولُكَ سُنَّتِي خَفِصِلِ أَمْرِهِ	طَرِيقُ أَوَّلِي نَجْمِ أَهْلِ كُورِ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ مِنْكُمْ

خَدَائِي سُنَّتِي وَأَسْوَنَ بَاءِ	كِي أَوَّلُورْدِ مَرُشْدِ أَوَّلِ خَاصِ عَاءِ
دَلِيلِ أَوَّلُورْدِ صِرَاطِي مُسْتَقِيمِهِ	أَوَّلِ أَيْلَتِ كُنِّي دَارِ نَعْمِهِ
خَدَائِي أَسْنِي سَوْدِ حَيَاتِي	يَلُوبُ نَفْسُورْدِ أَرْتُوقِ جَانِ طَبِيعِ
فَجْنِ عَالِبِ وَأَلْحَبِ بَيْغَمِ	كَمَالِ أَوَّلِورْدِ أَيْمَانِ أَيْ بُرْدِ

رَوَى عَنِ النَّبَايِ عَنْ أَبِي هِشَامٍ أَنَّهُ قَالَ كَتَمَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ

أَخَذَ بِيَدِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَا حَبِ إِلَى مَنْ كُنْتُ فِي	إِلَّا نَفْسِي فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ
إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ فَقَالَ عُمَرُ فَإِنَّهُ الْآنَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ	عَلَيْهِ السَّلَامُ الْآنَ يَا عُمَرُ بَعْنِي الْآنَ صَادَرَهُ أَيْمَانُكَ كَأَمَلِهِ وَعَدَاةُ

دِدِي بَرَكُونِ رَسُولِ أَيْ خَطْبِ	سَلَامُ أَكْرَدِ لِي بِرَأْلِ أَصْحَابِ
سَنِي نَفْسُورْدِ أَرْتُوقِ	سَوْدِ مِ بُولَدِهِ أَصْلَاوَرْدِ شَلِيقِ
دِدِي كَرَسُولِ بَاصْفَالَا	كِي نَفْسُورْدِ دَهْ حَتَّى أَرْتُوقِ أَوَّلَا

دیدی نفسم در ارتوق سودم	دیدی کیم شیدی کامل اولدی
کشتی نفسم در ارتوق سودم	که اولدور رهنما اولان بویله
خو نفس انسان شریعه ایله	رسول با صفا خود حقه ایله
کینه نفسم در اقرب اولان	بلو دین طشه دؤن دؤن قالدی
رسول اذن احب انجی یار	قلا نینی قیاس ایلر بوی وار

فی الدعاء والمناجات

خدا یا الکل فضلکله توفیق	کجو رنلو بندن قیل اهل حق
بوزی صوییه جمله اینانک	خصوصاً فخر عامه مصطفی
ایریشه ربزی افعال و صفات	هر ایشا ایلهم نصیر دانه
برزی عروق انیسون اصنام ناسون	اولا ورناکه بیزم مست لاهوت
تجلی جمال ایل ویر اشراق	قویدی آل بولا نور الملاق
بو غیبه ساک لایق بده جبر	افندی الکل فضلکله رحمت
توقیده تنلده الهی	جنا یلکدر فو لک انجی بنا هم

مسیر الیوب نوری شهودی	عطا ایت صکره حقایق رهبری
ایروید ذات احدن قوت قوت	
جیبک حرمتیه ویر محبت	
تیری قیل مطلع جمعیله فرة	افندی ویر نجایه صالمة غرة
مسیر ایلک توفیق ویر رهبری	
ایره مطلوبه ناکه هدایه	

هوای نفس مغلوب اولسونلر	اویاز قوللار کی اویاز الهی
قالوب غفلته محجوب اولسونلر	اویاز قوللار کی اویاز الهی
تجلی ایلنسه نور وحدت	سنه قویب ایدر لر غیره رغبت
معتدل اندی خلقی نور غفلت	صناس هر بری عمامه طلدری
سوا حبیبی قلوب ناسی الدی	صناس هر بری عمامه طلدری
جنا بگردن هان احسانه قالدی	اویاز قوللار کی اویاز الهی

انفسه را و با حق قدرت طشوه چقق ^{بگوید}
 کبر و عجبیه ادا در پیشه طاق و بگوید
 مطلبک اعلا یکن او نایه اتق بگوید
 یار باقی وار ایکن اغیاره باقی بگوید
 نیجه بر اولزه هوار نیجه بر طول اصل
 کبر و شمدن کروی در دمتان صافه
 سائکه لا یقیدر هیچ زید و یلجه ^{بگوید}
 هر تصرف خود حقه س خلقه باقی بگوید
 هچ قان اولاد ز کوجک بیوله از کک
 خدمت مولاده اولمقر قولا اولانک ایشی
 اکلدی کک ایشی کندوی بنز کشی
 حاضر ایکن خالق اطفاه باقی بگوید
 دورا بد حقن سنی جت سواقید ^{علف}
 کورنه وجهیه سلوک ایشی بگوید
 نقد عوی ایلله نفسک هواسن ^{تلف}
 وجهه باقی وار ایکن مخلوقه باقی بگوید
 نیجه بر امانه ایلله نفسک ^{ایست}
 فردا الی الله ایلله اول یاکا فرار
 قوسوای صدقیه کل ایلله حقه اعتدال هر مرادی حق و بر دسن غیره باقی بگوید

— — —

کثرت امواجه الدانور سخمه
 وحدن در یاسن کبر و ب کنگر
 برد اخی فانیه نظر ایلنر
 حقه دیدار کور و کنگر
 حقیقت سدر ویدر هیچ خزان ^{اولنر}
 تازه کلدن ترد و صرار و صوم
 اولنر دن اولدی بر دی اولنر
 صودی بی حسابی و یروب کنگر
 ذوقله اکیوب سر وجودی
 کالیه ایرشدردی شهودی
 حقیقت اوزره ایشدن سجده
 در کاهی حقه یوز سروب کنگر
 شولکه حقه قولدر غیره قولا ^{اولنر}
 عاشق عشوقدن غیره طابو قلا
 باب حقن غیره اوزره برقیونر
 حقه دیوانیه طور و کنگر
 هر کیکه قهر دن بحر ایرشدی
 قبولن باقر کن صدق ایرشدی
 نغدا یی شبهه سز قدن ایرشدی
 حقه احسانیند یروب کنگر

اد در ادب صحبت و محبت معاشرت بسم الله الرحمن الرحيم
 ادب تاج از نور الهی بنی بر سر بر خیزد هر جا که خواهد یعنی ادب نور دل بر خیزد
 باشد که قودتی هر قدر است بیک گیت علم و آست نه ترا نشود دست
 علم او در طغوزی و دیگر گیتی بریست علم است علم در لغت نرا لغت
 گفتند و دیدند ادب از که امویست ادب کده او که تذکر گفت از بی ادبالی
 و دیگر ادب از دل هر چه به شنید که از انان که آنکه دل ناسندم آمد
 با که بکنندش اوله از او اختر از که دم اندلا صا قندم بیای ای قول کل
 ای گوگل چه کنی بشکرش بصره او رویم صحابه کده لوم چه کنیم
 بنده لوم شدیم کشید گیتی نه سیر اید رس شکوفه چیکر
 سیارست چو قدر و دیگر دانی اینجا انده چه کار آیم
 نه اشد لوم صحبت میکنم صحبت ایده لوم چه خواریم نه بیه لوم
 هر چه خواهی هر نه کمتر سنگ چند گیم قاج اولوز نه می دانی
 بتمیزش نه و انم بتمیزش چه انمی دانی چون بتمیزش تو میدانی
 سر بدو من آری بکی میداشتم بدو من چند است قاجدر
 خواجه عالم عالمک اولوس بهر فرزند نبی اوم آدم او غلانر
 شک اولوس دور و حیات ایزد تعالی الله تعالی حیات و
 صلوات بر روانه او باد انک روحه اولو که چنین فرموده است
 بیور مشد خیر الرفقاء یولد شک خیر لوس اربعه اوجنه
 درت دریا جزو بشد یکی بنده شمی بری سزک قولکنز

سید ایده لوم م

چه کلامه
نیچ

دیکر

دیکر دولتی شاه شمی بری دنی سزک دولتی سزک دیکر دنی خزان
 بری دخی سزک دخی سزک دیکر خدمت کدرا شمی بر دخی سزک
 خدمت کارکنز دیکر دل آری شمی بر دخی سزک کوکل کلانجی
 چندید قاج اولوز چهار کس است درت کس نه خبر دکلر
 یا چند خوش است خوشدر یا قاجدر پنج است سزک آری
 بلی خوش است خوشدر با چه فرمای یا نه بیور سزک بر دوریا زان
 وار باز ره چه کنم نیلین چه حیرم نه آیم پنج غنای شهید خیر
 شمی آتی لقا بال آل و ده غنای روغن اولو اچلق یا غنای و بنیت
 غنای گوشت بخیر یکم آتی لقا آل من تنه چندین اسبابها
 چه کونه خیریم بیا بوقدر اسبابی یا لکنر چه آیم محی الدین را جو اند محی
 الدین فقهه جعفر با تو میرود سنگ ایل پیل وارول من اورا نمی گیم
 بن آتی استمزم چه آخول شمی بیای سزک کلوک نما اینجا کار وارم
 نم بونده اشم وار چه کار داری نه اشد سزا حیرم اورم اولو
 کتوزم و آتش می کوزم آتش یا قیرین منلا محمود را منلا محمود
 بیک تو بیای سزک کل بخوالا بکو وی او می کوزد او یا قیر
 او طاق نه وارو اونک طاقی یوقدر خه تنه میروم کن یا لکنر م
 چه بشد نوله دو و بیای متیز کل یک و و لکلی بستن را برای تو
 آل بیاز نیز فراموش میکن صوغا دخی او شته هر چه لازم است او را
 بستن را هر نه لازم ایست آل منلا محمود بیک تو بیای سزک کل

خوال او را چه بخوانم نه او قیام و رسم نمی دانم و رسم
بلسم چه ادا می نه کول بلسم نه خوانم نه خواندم او تو دم
یا چه کردی نه اسلک خوانم که وقت او یکم بیای قران
خوال ایدست لازم نه ایدست لازم کل یا مصحف چه کونه
داریم یا مصحفی رویم از بر خوال از به اوقی از به می دانم
از به بلسم مثلا احمد را بخوان مثلا امده چاهه او بخواند اقل
او قدر او نیز نداند او در بلسم به آیت البت استی را بلسمی
مینرم دو که دم چه جرم درایم صو جو مندر چاهه می خورند
نخون اوقه سن چه کونه می دانم یا به اوقیه می دانم رسم انی دانم
در رسم بلسم ز چه بازی می کنی نه او نیز سن هیچ بازی نکر
ویم او نمدق خیه بکانه مینوریم قالی او که کیده نه چه
کار دادیم نه ایلک لوم نه بخواریم اتک ییلوم نه که نه
نه ایم بن آج و کلیم نخا طرین بخوار بنم خاطر امچول نه چه یل
نوله چه هست نه وار چه خواهی نه استرسن شریین
هست طلو وار من شریین می خواهی طلو استرسن
آری بلی استرم اگر شریین بایدت اگر طلو استرسن
علم طلب کن علم طلب ایل زبان فارسی را غز که دم فارسی
ولنه بشکدم خدا راست او و الله حق راست کتوره فارسی
میدانی فارسی بلورس آری بلی بلورم نمی دانم بلنرم
چرا

چه می دانی بخون بلنرم فارسی نمی خواندم فارسی نه قدم
چه می خواندی بخون او قدرک خوال شویس اوقی یا ز خوال
نوشتن اوقی یا زمو ترا بکشد رسنه سینه هر مرتبه نه
ارشد و زرد بیا خوال کل او می می خواهم استرم چرا می
خواهی بخوان استرسن در رسن بخون می دانم در رسه اول قدر بلنرم
از انی خواهم انکچول استرسن زو و از به کل سینه از به نه
من خانه میروم بن او که کیده م ویر می آید کج کلورلا
در خانه چه کار کنی او ده نه اشکلا در خانه کار ما بسیارست
او ده بنم اشیم جو قدر در خانه چکی او ده نه اشکلا مرا چراغی کوی
بکا بخوان وینرس ترا می گویم سکا دینرسن از تو نگاه می داشتم
سندلا صدم تا تو ندانی تا سا بهیلا نه تو را دوست می دانم
بن دوست سینه بنزیرا من ترچکنم بن سکا نیلرسن چرا می
خواهی بخوان استرسن بد چیز بدو طورکت تو بد مردی سکل
سیر مزگنه سن درین چه کی بوارد شیکلا نه ترا می خواهم
براسه استرسن م لطف کن مرا سخت مکر لطف ایل بکافه سویمه
نرم بکو بوشق سولید تو که را برنج سلا کت ابخته اگر از تو
و مال برنجی نده اگر سندلا سکا ندر انجدر لرو ترا نیز برنجی نده
سینه دهن انجدر لرو سحن ما گوش کن نرم سوز می ارشد
فراوش مکن او نه سخن باندیشه یگویی سوزی فکر

ایلا سلا صکره سولم. خود بکوی. سینه سولیمه تابش لاشوی
تابش لاشوی او بکسول. دوست نرا میاز. دوستی انجم. هر کسی را دوست
مدار. هر کس دوست دوسته. هر کس دوستی را نشاید هر کس
دوست لایق و کلدر. از یک دشمن غافل مباش. دشمنه حیل سلا
غافل اولم. دوستی نمایند. دوست کور نور لک. گاری و شمشیر
که دل. و بشمارش آید. دوست مشا را نک. و رنعت
زنند. دوست صانم شول مک. نعت اور را لای یاری و برادر
خواندگی. یار لایق و قدر داشت. دعوا سلا اید. دوست
آلا دانش که کیر دوست دوست. دوست آنی بکسولم که دوست دوست
آنی. و بر پیرش ن حال و در مانده کی. پیرش نلق حاله و در مانده
نده لای حار شده. از یکی می آید. قنده کلورس. و یکی می روی قنده
کیردس. در اینجا چه کنی. بوند بکسول. چه نام داری. آدک ندر
و چه صفت دانی. نه صفت بکسول. چندین زمانه در یکی بودی
بوقدر زمانه و قند اولور. چرا نیای بخون کلدر. آب پیاور
صوکتور. امروز ترشت شدم. بکول صوصا دم. روزه میداری
اوبرج می دوستی. روزه ندارم. اوبرج دوستم. لیکن چنین صهی
خوار بودیم. شونی بونی سیرم. مرا می سوخت. بخی یا قندی
چرا بسین رختور دی نه اچون جوق سیدک. نه داشته بود
بکسولم. و یکسین رختور بر دایر جوق می. هر کز دیگر بار سیرم

هر کز

هر کز بر دوش یا زدم. نال میخواری. اتمک میرم. آبی بلی سیرم
امروز که نه شدم. بکول آج اولدم. نال میخوایم. اتمک سیرم
مران لای سیرم. بکا اتمک که کمر. کوشش میخوایم. ات سیرم
در بازار کوشش نمی یابد. بازار آت بولنم. در بازار بسین سیرم
بازار و جوق استدم. کوشش نمی یافتم. ات بولم. بازار سیرم
شد. بازار آت اولدم. بیه خیز. قی لایق یوقاری. چه کنی. سیرم
در بازار رویم. بازار و کیده لم. در بازار چه کنی. بازار سیرم
چینه ها بستینم. شونی بونی آلا لوم. هیچ چیز نمی بکار آید. هیچ
نشته یوقدر ایش کلور. در بازار کوشش بسین راست. بازار و کات
جوقدر. نال بسین راست. اتمک جوقدر. انگور بسین راست. اوزم
جوقدر. امروز بسین راست. آرمود جوقدر. در نها هیچ بکی نیت
بوشلرک. هیچ بر سیرم. دوزخ ملک. یلا لا سولیمه. نه دوزخ غل کویم
بن یلا لا سولیمم. از خدا میترسم. الله دلا قورق رین. نه سیرم
نم کتم. بن سکا انتمم. چرا باورنگی. بخول انا غمگین. دوزخ
بسینار میکوی. یلا لا جوق سولیم. سکی دوزخ کفتم. قنده یلا لا
سولیمم. بحق خدا راست کفتم. الله حقول دوزخ سولیم. نه دوزخ
کفتم. نمیدانم. بن یلا لا سولیمک. بسین. از با ما دیر حاست. صبا
خدا لا طور کل. اینجا بیای. بوری کل. خوش بشد بکیم. خوش اولیده
فلا لا کار رفت. فلا لا قنده کندی. نمیدانم. بکسولم. چرا اینجا قندار کند

چون بونده اکلنم کس رو را ببینند قاپوی یاب سنا نشین
تا تو سنا و او تورالم سنگله در واکش ی قاپوی آج چه کنی
سینکس بیرون روم طشه کده رین من اموز اینج
یتشم بن بکول بونده او تور رین هج چالی تپی روم هج
بریزه کتیزن بنشش اولور من زود می آیم بن تیز کلور
ای جالامه مرا خواه ای نیم جانم بنی اشتم من بی تونباشتم
بن سنا اولمزین یک زمالا آرام کن بهر مقدار حق قاتلا شک
بحق خدا مرا برنج الله حقول بنی انجتم من کس را ترنجم بن
کسته انجتمزین من اموز لیا یم بن بکول کلنم من فردا می قسیم یار
کلورین اموز چراغی آبی بکول بولا کلنم بجای دیگر می روم
بر عزیز بیره کده رم کجی می روی قند کید رسا ترا نمی گویم رسا
دیکزین چرا بچون دیکزین از تومی ترسم سندا قور قازلا
باجی ترسم بچون تور مرین مرا می زنی بنی دو کرا چه کنم از
دست تو نیجه ایدم سنک الکل وکی می رویم وقند کده یم
هج شرا بند کار نمیکند هج سکا نصحت فایده اتمز مرا بند مده
یک نصحت اتمه من بند نمی گیرم بن نصحت دوستم تو مردم
سرا آدم و کلن من مرا بخود من بنی کند و حاله قو تو دانی کل
بیکر لا آخر پیشه لا شوی آخر پیشه لا اولوس پس شود نگر و
صکوفایده ویرمز یا چه کنم یا اید یم پند بند بیک نصحت قبول اید

هر کس را

هر کس را خدا عنایت کند هر کس که هدایت اید تو سنا نشین
سنا سرکشک آیمه بی راست دو کل و غیر می یوری تو پند بوند
وده سنا کده وکی ویر نصیحت ار توتانی اگر کوچک بترسم هر کس
هر کس هر چه کند هر نه اید رسا بخود کند کند ویه ایدر توجه خاص
سنا نه استرس من نیز از تو کتبه نه ایم بن سندا داخی اشقی
بی ایسم بیاوز کل کتور نه لیا ورم کتور مرزم چرا بچون کتور مرین
تو سنا روی سنا یا کز کید رسا تو نیز بیاید ویم سندا داخی
کل کیده لم اسپه من آتوم یوقدر کجی رفت قند کتورین
بفوجتم صندم چرا فر وجته بچون صندک زرو سیم نام
التولا انجتم یوقدر من توانم کوجم یتمز که کیده وجوم سنا شتم
آریه او شوق الالم چرا از من نه حراسته بچون سندن استدرک
ندانشتم بلدم نیز نه سیدم که تدعی و فر قور قدم دیر میله
چرا اندر سینه بولا قور قدک بی بسجده میرویم کل سجده کده لم
چه کنیم نیکه یم نماز میکذاریم نماز قللم که دوا میلان غان قنقی غان
نماز نیستین صلاج نماز من کدار وده بوده ایم بلا قدم دیکر بار بکدار
بزدن قل یک دوسه بار بیا یک اوج کمره فکدم بیروزی کشنه بیای
بازار کول کل این قدر نیست یوقدر بتر دیکر نکوی بر دانی سونیکه
کمرش را صد بار بگویم اگر سکا یوز کمره بویلم هج اصبی نکند هج فایده
اتمنز تو نیز نکوی سنا داخی سونیکه بشارتم صانورم که شود کند

آتوم ح

د کلم

فائده ایدر بیای برآورد کل ای قمر تراش ماه و خورشید ایک
 و کونک حبش و ابیا موز حسابین اوکلن ج باشد نوله
 بیاموزید اوکلن دختین بزبان سربانینه بدال اول سربان
 دلخه بل و دوشترین و وودک تون و بس لکنه شیط و آزد و
 شیان و ایارست و خورال و تموزاب و ایلوک انکه می دارزم
 یا درک رست ششین اول ششین ثانی کانونی اول کانونی
 ثانی شیط ط آذرینسا و یار محو جزیرال عتوز آب ایلوک و یک
 نامهای یونانی بدال و آخر یونانی دلخه بل جارت ایریل مایس
 یونینوس اوینوس اغتوس سینورس اختورس تووریا
 دکورس نیارس فلوراس و یکر بزبان تازی بدال
 و آخر شرب و دلخه بل حمل ثور جوزا سرطان اسد سگله مینالا
 عقرب قوس جدی دلو حوت بودکر اولنا که هر جلد کونک سیر
 ایدوکی بر جلد در اولایک بر جلد و هر جلد اولوز کولا سیر ایدر
 دورت قصدر حمل ثور جوزا یواوج برج یار بر جلد
 طفال کوندر سگ طالا اسد سگله یواوج برج وای یای بر جلد
 بودکر طفال کوندر مینالا عقرب قوس یواوج برج و آخر حریف
 بر جلد بر یغن کوز بر جلد بر جدی دلو حوت یواوج بر جلد
 و آخر ز مهر بر جلد بر یغن قش بر جلد بر بوندر و آخر طفال
 کوندر حله اوج یوز الشمس کوندر دیگر نامهای شش و عریبه

و آخر

و آخر هزب آیدر نیک آدر نی بدایند بک محرم صفر ربيع الاول
 ربيع الآخر جزای الاوی جزای الآخر رجب شعبه رطل
 شوال ذی القعدة ذرالحج دیگر نامهای روز بیاموزید
 و آخر کوندر آدر نی اوکلن بزبان عرب دلخه یوم الاحد
 یوم الاثنين یوم الثالث یوم الرابع یوم الخامس یوم

السبت یوم الجمعة بزبان پارس و عجم دلخه یکشنبه
 دوشنبه سه شنبه چهارشنبه پنجشنبه تمام
 قال عم نه استحق اوست و نه سها و کل نه یغن
 بر آدم اوست و نه حقارت نظریک نظر ایک حفظند
 اولالا علوم خا طرنل کیدوب و نه کلال کلوب متفقد
 اولوز اوست و جورنه تحمل آتین جا هل و مؤوب جفا
 صبر آتین باطل بی حاصل اولوز طبیب جوریه و جراح زشت
 تحمل آتین در دله ضعیف و خست ایلد خیف اولوز ایوینک
 مهر و خستند اوست و جوریه و قهری یکدر مصهر

یا وهاب یا فتاح یا واحد یا احد یا صمد

یا معظ یا علی اسماء شریف تمام شود

[Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side.]

خُدايَ خِرْعَتَا سَبَكَهْ اِيْدَسَه قَدْبَا اَحْبَا
 اِشْتِ بَرِيِيَا اِيْم نَدُ كُورَا فَا تِلَسَن
 بَرِي اَلْفَا ذَا كُفْرَا تَلُ خَطَا دُرُ سُوِيَكُ زَنَهَا
 دَخُو خَوْفِ كُفْرَه سَبْ جِدَالِ اَحْمَه دَهَن
 يَمِيْنِ اِيْمَا حَقْلِي غَيْرِي دَخِي سَلَبِ بَدْعَا
 حَرَمْدُ كَا مِ كُفْرَا وَلَدُ بُولُ مَحْوَا اِيْدَا يَمِيْنَا
 كَذِبِ غَيْبِ يَمِيْنِيْلَه دَخِي سَحْرِي دُورِ مِيْلَه
 نِيَا حَتْلَه خُضُو مَتَدَن صَقْلَن نَقْصِ اِيْدَا نَهَا
 نَفْعِي خَوْفِ الْبَا طِل بَرِي اِشْتِ اِيْمَا اَشْتِ
 سُوَالِ دُرِ بَرِي عَوَا مَه اِيْنِي كِه اَرَمِيَه اَزْ عِيَا
 سُوَالِ مَالِ وَ مَنَفَقَتِ دَخِي سُوَالِ مَشْكَلَاتِ

كلام ذي اللين در ^{عاج} قول كذباني
امر بالمعروف ^{دخی نهی} عن المَعْرِوف
نامشروع شفاعت ^{سؤال} عن غيب انبیا
تکلم در بر زینعل ^{اقامت} له صلوة اجرة
كلام مدد خطبه ^{دخی} او قور كن اذاني
دعا كافر له ظالم جون ^{صلاح} قسز صدق ^{ايلاه}
تکلم ^{ايلاه} امبلاه ^{اوقور} كن ديكه قرآني
كون لقب قوم مسلمه ^{هاتكلم} ذكر انك
يلون قصده يعين ^{ايدو} جمع ائمه نيران
سؤال ^{اشمك} ما نله ^{قضا} وتوليت اوقفل
بري در عندك ^{قبول} انميون ^{اني} بلوم

خود ز سر تكلم ^{دخی} كنج اجنيته اهل
وهم ^{ايلاه} تقشير ^{كلام} الله قرآني
مفصيت مراد ^{ايدن} كسه ^{طالبي} كسر ملك
اذن و برمز معاصيه ^{انك} كم او برسان
حرام اولدي بومذ كورات ^{ايش} بر حنديلله
تکلم ^{ايلميه} هر كن ^{اومر} سلك خور غلاني
كلام دنيا دور بري ^{فجودن} كون طغاندك
خلاوده ^{سويلك} ايلاه ^{دخی} تعريض ^{اللسان}
جماع عند الله ^{سويلك} طلبند بري وميتا
دخی كثر ^{خلف} اولدي ^{كدك} اولور ^{صدقا}
كشي نفسنه ^{بدعا} ايدوب ^{اومر} دور موي

وَهُمْ أَكْمَلُ وَأَخَافُ بَغْيِي دَنْبِ الْإِسْخَاءِ
 ضَرْفُهُ سِرٌّ كَلَامُ مِيلَةٍ كَلَامٌ غَيْرُ قَطْعِ اِثْمِكَ
 وَهُمْ أَوْجَعِي وَارْكَنْ إِلَيْهِ تَنَاجِي اِشْنَانِ
 مَحَلِّكَ غَيْرِ دَهْ شَيْئِكَ سُؤَالِ حِلَّةِ طَهَارَتِكَ
 كَلَامِي مَبْنُوعٌ تَابِعْ أَيْدِي بَدِ طَوْعَتِي لَفِي
 سَلَامٍ وَبِرٍّ تَبَوَّلْهُمْ تَقَوُّظْ أَيْدِيهِ أَصْلَاهُ
 دَخِي ذَمِّيهِ وَبِرٍّ كَمِ أَوْدُرَاعَاتِي فِي مَنَاحِي
 كَلَامِي دُنْيَا دُرِّي مَسَاجِدِهِ لَقِّنْ تَعْبِيرِي
 خَطَا فِي الْقَبْرِ وَخَوَرٌ وَمِنْ أَمْرٍ مَدْحٌ قَوْلَانِي
 دَخِي فَتَحْ أَيْلَمَكَ أَدَى عَيْنِكَ كَلَامٌ أَعْلَاهُ نَيْكَ
 شَوْ شَجْعِي أَيْلَمُ غَلْظَتُ كَلَامُ مَدِّ عُنُقِهِ حَاجِي

بول

بُولُ مَدِّ مَدِّ رَكْمٌ تَقْفِضُ مَرَّ شَدِيدٍ يُوَدِّي قَوْلِي كَيْدِي
 حَيْبُ نَوْرِ جَنَانِ شَوْ كَمِ عَيْنِ عَنَانِيَّتِكَ نَفْرُ قُلُوبِ دُعَايِي
 أَوْ مَادَّةً قِضْفِيًّا أَوْلَا دَارِ جَنَانِي حَرَامُ أَوْلِي
 سَكُونِكَ تَعْلِمُ اِتِّمَامُ تَعْلِيمِ شَوْ بِلَمْسِ قُرْبِي وَجَبِ
 وَيَا شَدِيدُ أَوْلَانِي عَاطِسُ كَهْمُ دَنْدِنُ أَفْكَ
 حَمْدُ أَيْدِي سَهْرُ بَرَكَتِي اغْرَمَايَهْ قَوْلِي قُرْبِي وَهُمْ
 أَنْوَلُ دَرَشِي بُو خَصَا خَصَا سَيِّدِي قَنْدِ
 دُرِّي سَهْ مَا خَذِي وَبِرٍّ جَوَابُ اَلْكَادِي كَمِ بِنَسْخَا

عَارِفُ دُرُوشِي
 مَسْمُومُ مَسْمُومِ

عاصم بن حماد بن ابي عبد الله بن ابي
قولي قولي وهم اولك دوشي بو حطالكي بيدي
قند در سن ما خذي و پر جواب الكا ديكم بيا
عاصم بن كشي عاصم بن
قور اعجدان بجكال جعفر مولايه بن
الجفاه اخم نظر كمر دينده سن اعلاه
بو بويك تعاليم ايلمش حضرت نجر جهك
امر دينده بويك در دنيا ايجو انا دق
مسمم مسمم مسمم

۱۹
ربم اول خالق قدر كبريه شبيه به نظر نظير بيم اول
احمد دوزكم جانب حقك نذير هم كتابكم
ربكم قرأيد به ريب شك ديم ارم
دين در اولدريد رمنير ملتندم رسولك
قبلك اول بيتل حرم هم اصلم آدم دار اولد
ابو الكبر اعناقاد اهل سنت والجماعت
مذهم هم عملك مذهم نعمان ذوالعز الكبر
يا الله ايله انا بوجواني سن به شول زمان
نكم صولة بن دن بوي منكر و تكير ملام

الله تعا حقده بلمسی واجب اولان صفتل پکرمی ایدد

دجود وارالموق قدم وارلفنک اول اولوق بقاوارلفنک

قیام بنفسه خالفت الحوادث وحادانیة مخلوقزدن برین بگز اولماوت ملک

حیوة دری اولوق علم بلمسی اولوق سیمع اشتتمسی بمرکوبی اولوق

ارادت دیلمسی قندت کوی اولوق کلام سویلمسی تگورین خلق ایتدی اولوق

حیی دیمکن معنای دیری اولوق اولوق عاکیم دیمکن معنای بلی اولوق

قادر معنای فرید معنای متکلم معنای مکرر خلق کوی اولوق دیمکن معنای دیمکن معنای دیمکن معنای

الله تعا حقده نخال اولان صفتل پکرمی ایدد

عدم دیمکن معنای حدوث دیمکن معنای فنا دیمکن معنای یوق اولوق

عدم قیام بنفسه ماثلة الحوادث وحادانیة موت دیمکن معنای جمل دیمکن معنای

عظم دیمکن معنای عمی دیمکن معنای عدم ارادة دیمکن معنای

تغییل حال اولوق میثت معنای جاهل معنای اصغر معنای

اعظم معنای عاجز معنای عدم مرید معنای کدر میچی معنای

مغفل معنای دیمکن معنای حال اولوق

بسم الله الرحمن الرحيم

بُوفُصْلُ بِنَا حُلْ سَتَلَرِي وَفَضِيلَتِي وَبِنَا حُلْ
حَقُوقِي بَدْرُ بِلْ كُلْ كِهْ سَتَلَرِي اَدَا اَتَمَّكَ غَايَتْ
مُثْقِلِي وَحَقْلَرِي اَدَا اَتَمَّكَ غَايَتْ دُشُونِي وَابُو
كِرُو كِهْ مُنْفَعِي عَامِ اُولِي وَفَضِيلَتِي وَبِنَا حُلْ
عَظِيمِ اُولِي بِنَا حُلْ دُرْ زِيَادِي مُحْكَمِ اَتَمَّكَ بُو بِنَا حُلْ
وَحَقْلِي كُو كِهْ اَتَمَّكَ بُو بِنَا حُلْ جِلْدُ دُشُونِ اَللّهُ مَلِكُ
اَللّهُ عَلَي السَّلَامُ بُو نَكَلَهْ مُفَاخَرَهْ اِنْدِي وَرَسُولُ اَللّهِ صَلَ
تَعَالَى اَتَمَّكَ بَاعِثِ اُولِي عَوْرِي سَبْرِ اَتَمَّكَ بُو بِنَا حُلْ
وَعَنِي لَقْ وَنَزْجَلِبْ اَيَلِي بُو دُرْ وَاهْلِ تَوْحِيدِ

قوله

قَوْلَتِي جَوْعَدَنْ بُو دُرْ وَحَدِيثُهُ كَلِمَتِي بَرَكَةً
بُرْسَامِ بِنَا حُلْ حَاضِرِ اُولِي بَدْرِي يُوْزْ كُونِ اَللّهُ يُوْ
لِيَهْ صَامِ اُولَمَشْ بُو دُرْ وَحَدِيثُهُ كَلِمَتِي شَفَاعَتُهُ
اَفْضَلِي اَيَكِي كَشِي يَا اَللّهُ بِنَا حُلْ شَفَاعَتُهُ اَيَمَّكَ
وَبِنَا حُلْ فَضِيلَتِي وَسَتَلَرِي فَوَاجِبِي
وَحَقُوقِي وَدُرْ وَبِنَا حُلْ سَتَلَرْتِي دُرْ كِهْ مَا
اَوْدَحْ اَلْمَقْ زِيَادِي اَوْدَهْ مَعِي اَللّهُ اَوْدَهْ دُرْ وَنَزْجَلِبْ
اَتَمَّكَ اَسْتَيْنْ كَسَلْ بِيْتِي كَرْدِي مَنَاهِيدَنْ حِفْظِ
اَتَمَّكَ اُولَمَهْ فَتَحْرِ اَتَمَّكَ خَوْفِ اَتَمَّكَ وَنَزْجَلِبْ اَتَمَّكَ
عَوْدَنْ دُرْ دَارِي وَصَاحِبَهْ سَبْرِي اَخْبَارِ اَيَمَّكَ
زِيَادِي عَوْرَتِي صَالِحِي دُنْيَا مَنَابِعِي خَيْرِ

لَوْ بَدُرَ وَعَوْلَتُكَ حَبْرٌ وَنَسَبُهُ وَدِيَانَتُهُ
أَيُّ سَائِلٍ وَأَصْلُ سُنْبُلِهِ أَلَمْ يَزِرْ أَمْرَ جَكَّةَ كَرَّ دُرُ
وَبَرْمُ مِنْ عَوْلَتُكَ أَيْلُوكِي وَأَطَاعَتِي يَتَمَتُّ صَدِيقُ
عَمَلِي كَبِدُرُ وَبَرْمُ فَاسِقَةُ عَوْلَتُكَ بَرْمُ فَبَقِي بِيكَ فَاجِرُ
فَجُورِي كَبِدُرُ وَبَدَأُ صِلَاوُ جَمِيلَةٍ عَوْلَتُكَ
إِحْتِبَالُ أَيْدِيهِ وَعَوْلَتُكَ مَالُ إِيحْوُونِ وَبَرْمُ إِيحْوُونِ
فَجَاهِلُ إِيحْوُونِ أَلَمِيهِ زِيرَا بُونُكَ إِيحْوُونِ بَلَاغُ كَبِيهِ
ذَلِيلُكَ وَدَنَاءُكَ وَقَرْنِيَاةُ أَيْدُرُ وَمَالِدُ وَبَرْمُ
فَحَرْمُ كَنْدُ بَدُنِ أَشْفَعَةِ عَوْلَتُكَ زِيرَا بَوَاهُ
فَنَسَبُهُ دَنُ أَسَاكُمُ دُرُ وَأَوْدُكَ أَعُوْقُ عَوْلَتُكَ
أَلَمِيهِ وَفَضْلُ جَعْتِ فِيمَا عَوْلَتُكَ أَلَمِيهِ وَيَا شَلُو عَوْلَتُكَ

أَلَمِيهِ

أَلَمِيهِ وَبَرْمُ أَخْرَارُ دَنُ أَوْشَعِي أَوْلَانُ عَوْلَتُكَ أَلَمِيهِ وَ
وَحُلُقِي جَرْمُ كَرْمُ عَوْلَتُكَ أَلَمِيهِ فَحَدِيثُهُ كَلَامُ خَا
تَوْنِ إِنْخِيَارِيَّةِ وَدَسُولُ أَلَمِيهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُورِدُكَ قَهْرِي لَوْ لَهَبُ طَوْنُ عَوْلَتُكَ طَوْنُ مَائِنِ
حَسَا عَوْلَتُكَ خَيْرُ لَوْدُرُ وَدَخِي يُورِدُكَ وَ
بِكْرُكَ أَلَمِيهِ أَوْدُرِي كَهْ أَوْدُرِي زِيرَا أَلَمِيهِ
أَعَزُّ مَسْلُودُ وَفَوْقِي كَوَجَكُدُرُ وَأَوْلَادِي جَوْدُ
طَوْنُكَ وَطَعَامُكَ وَكَبُودُنُ حَيَا أَيْدُوبُ أَنْجُ
نَسَبِي رَاضِي أَوْلُورُ وَجَاعُ قِيُولُ أَيْدُرُ وَعَوْلَتُكَ أَوْلُورُ
رِيدُ دَائِنِ وَخُلُقُ كَوَجَكِينِ وَجَوْمُ رِيدِنِ وَغَنِي
سَائِلُ إِنْخِيَارِيَّةِ فَاسِقِي أَلَمِيهِ وَدَسُولُ أَلَمِيهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِبُيُوتِ دِيكِي بِرَعْدَةٍ
 بِرَعْدَةٍ رَاضِيًا لِقَوْلِكَ بِكَ حَلَسَتْ قِيَامَتُ كَوْنِهِ
 قَبْرُكَ قَالَ لِقَوْلِكَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَ رَحِيمًا أَمِيرًا
 سَرْدِيوِيَا زَيْشُ أُولَى وَكَرْبُ رَحْمَةٍ بِمُ شَفَاعَتِهِ
 قَبْرِي فَاسْقَهُ بِكَ حَلَدُ مَوْنٍ رَدِي وَدَعِي
 بِبُيُوتِ دِيكِي بِرَعْدَةٍ قَبْرِي فَاسْقَهُ بِكَ حَلَدُ رَسَدِ أُولَى
 كَيْسِهِ كَوْنَهُ بِبُيُوتِ دِيكِي وَغَمْلِي كَوْنَهُ أَعْمَرُ
 وَدَعَا بِمُتَجَابِ أُولَى وَغَمْلِي كَوْنَهُ أَعْمَرُ
 قَبُولِ أُولَى شُعْبِي أَيْدِي بِرَعْدَةٍ قَبْرِي فَاسْقَهُ بِكَ
 حَلَدُ رَسَدِ قَبْرِي قَطْعُ أَمِيرَتِهِ وَحَمْلُ أَيْدِيهِ
 تَزْوِجُ أَيْدِيهِ كَيْسِهِ كَرْدُ رَعْدَةٍ كَنْدُودِ دُونِ

شَرْدَنَ أَشْفَهُ أُولَى يَا شَرْدَنَ وَقَامَتُهُ فَعَالَهُ وَجَدُ
 وَلَا كَرْمُ بُوْدُوتِ شَرْدَنَ أَشْفَهُ أُولَى عَوْرَتِ أُولَى
 اِسْتَحْقَاقِ أَيْدِيهِ وَاهَانَتِ أَيْدِيهِ وَدُونِ شَرْدَنَ
 اِسْعَوْدَتُهُ يُوْقَرُ كَرْمُ جَمَالَهُ وَأَدْبَهُ وَخَلْقَتُهُ
 وَبُرْهِيْنِ أَيْدِيهِ شَيْطَلُ شَرْدَنَ صَاقِمَقْدَهُ
 وَبُرْهِيْنِ يَكْتِ قَبْرِي قَبْرِي بِرَعْدَةٍ بِكَ حَلَدُ مَوْنٍ
 وَبُرْهِيْنِ كَيْسِهِ بِكَ حَلَدُ مَوْنٍ رَدِي وَدَعِي
 اُونِ رَيْبِهِ فَيْتَنَهُ دَنُ قَبْرِي قَبْرِي وَشَرْدَنَ دَنُ كَرْمِ
 تَكَا حَلَدُ لَمْلَمُ دَلْدُوكِي عَوْرَتِ بِكَ حَلَدُ مَوْنٍ نَقْرُ
 اَيْدِيهِ زَيْشُ نَظَرِ اَيْدِيهِ قَبْرِي أَلْفُ وَاشْ طَوْنَفَهُ
 سَبْدُ دُونِ وَدُونِ اَللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ

وَالسَّاءِلُ بِرُغُودَتِ نِكَاحُ حَلْمَقُ اسْتَرْدِ اُمُّ
سَلَمِيَهْ اَمْرًا تَدِيكِهْ وَاَوَّلُ عَوْرَتُلُ يَكَا قَلَر
خُفُوقُلْ وَاَوَجَهْ لَرِيَهْ نَفَرَا يَتِ دِيْدِي وَعَوْرُ
تُلُ مَوْفِقُ وَاَيْتَهْ مَبِي كُلْزَجَهْ سِيْنِ اَخْتِيَار
اَيْدِهْ وَحَدِيثَهْ كَلْدِيكِي عَوْرَتُلُ مَبَارَكَهْ اَلْمَقْبِي
اَيْتَهْ مَبِي كُلْزَجَهْ وَمَهْرُ كُلْزَجَهْ وَتِيْرَجَلْ اَوْغَلْ
نَهْ قَلَانْدُ وَاَوْرَتُلُ مَهْرِنَهْ سَتِ رَوَايَتِ اَوْلَانْ
بُودَرَكَهْ رُسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَزِي فَا طِمَهْ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا حَضْرَتِ عَلِيٍّ رَضِيَ
اللهُ تَعَالَى عَنْهُ دُوْرَتِ يُوْزِ مَشْقَالْ كَوْمَنْتَهْ تَزُوْجُ
اَيْلَدِي وَهَمْ رُسُوْلُ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَاوَنْدَرِيَهْ

بَهْرُ نُوْنِ اَجَهْ وَاَوْرَدِي مَهْرُوْر مَهْرِنْدُ بَسْ اَرْبَلَهْ عَوْرَتِ
بُوْمَقْدَارُ دُنْ نَخَاوْزُ اَتْمِيَهْ وَاَوْرَتُلُ مَبِي
كَمَا اَيْلَهْ دِيْنِ بَلُوْبُ يَاخُوْدُ دِيْرَمَكَهْ نِيْتِ اَيْلَهْ
بَرْكَسَهْ مَهْرِنْدُ كَمَا اَيْلَهْ وِيْرَمَكَهْ نِيْتِ اَيْتَهْ
قِيَامَتِ كُوْبُنْدَهْ زَانِ كُلْسَهْ كَلْدِي وَعَوْرَتِ
مَهْرِنْدِ اَدَا اَتْمَكَهْ مَهْلَتِ اسْتَمِيَهْ مَكْرَكَهْ
فَقِيْرُ اَوْلَهْ يَاخُوْدُ عَوْرَتِ رَضَا سِيْلَهْ عَجَلْ
اَتْمِيُوْبُ مَهْرِنْدِ تَاخِي اَيْلَهْ وَنَسْتَدَنْدَرَكِي
بَنْ بَلَهْ وَاَلِيَا سَلَرُ اَيْلَهْ بِنْ يُوْبُ تَزِيْنِ اَيْدِهْ
لَدَكِي كُوْبُ مِيْ اَيْلَهْ اَسْتِيْلُ وَاَوْرَتُلُ مَهْرِنْدُ
كَلَسِيْنِ وَفَا اَيْدِيْنِ اَيْلَهْ دَفِيْ هَلَهْ بَعْضِيْنِ

مَعْلُ تَفْجِيلُ وِيَهْ وَتَرْوُجْ وَفَتْنَدُ عَايِشَهْ اَنَا نَكْ
دِيدُ وِدِي دَنْ كِهْ رَسُولُ اللهْ صَلَّى اللهُ تَعَالَى
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنِ شَوَالِهْ اَلَدِي تَرْوُجْ وَشَوَالِهْ كَرْدَكْ
اَوَّلُ وُقْ دِيدِي وَبِكَاحِهْ دُفْ جَلَمَفَلَهْ وَنَسُو
تِلَهْ اَعْلَانِ اَتَمَكْدُ بَكَا اَعْلَانِ اَيْنُوكْ
وَسَجِدَهْ ايدِ وِلَهْ وَدَقْ جَالِكْ دِيدِي وَنَسْتَدُ
نَذَرِكْ كُو يَكُو يَا فَكِيْلُ بَكَا عِنْدَا پَدَرَكْ
اللهُ تَعَالَى يَسْ لَاقِ مَعْدُ وِسْنَا اَيْلِيَهْ وَنَسُو لَهْ
مَلَوَاتْ وِيَهْ وَفَرَا نَدَنْ بَرْمَقِدَارِ اَوْفِيَهْ
اَنَدَا مَهْرُ مَسْتَمِي اَوْنَدِيَهْ تَرْوُجْ ايدِ وَنَسْتَدُ نَدَكْ
كُو يَكُو كَلِيْلُ بَا شَهْ شَكْرُ حَقِّ وَبَارِدُ

مجن

صَبِيحُ وَشَبَكْ ايدِ وِبْ اَوْفُو شَمُوقْ وَنَزْوُجْ ايدَنْ
كَمَنَهْ دَكُونِ اَتَلَكْ سَتَرْدُ اَكْرَجِكْ بَرْمَقِيُونِ اَيْلَهْ
يَا خُرْمَا يِلَهْ يَا قُوْدَا يِلَهْ يَا اَتِيْلَهْ يَا اَتَمَكْلَهْ
دَخِي اَوْنَسَهْ دَكُونِ اَيْلِيَهْ وَنَسُو مِنْ اَوَّلَانِ كَمَنَهْ
دَكُونِ طَعَامِيْنِ عَيْنَتْ كُو سُونِ كِهْ اَنَدَا جَنَّتْ
طَعَامِ لَبَنَدَنْ بَرْمَقَالِ طَعَامِ وَاَرْدُ وَاَبْرَاهِيْمُ
عَلَى الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ وَبَعْرِ يَغْمِرُ عَلَى الصَّلَاةِ
وَالسَّلَامِ دَكُونَهْ بَرْمَقَمَلَهْ دُعَا اَتَمَشَلُورْ كُو يَكُو
كَلَنَكْ اِيَكِي اَيْغِي يُوَهْ يُوْبْ اَوَّلِ يُوْنِدِي صُوِي وَلَكْ
وَجَقَلَرِيَهْ سَرِيَهْ اَوَّلِ بَرَكَاتِ اِرْخَالِ اَيْلَهْ وَ
كَلَنِي اَبُو لِبَا سَلَا اَيْلَهْ بَرِيَهْ لَرُ وَكُو زَكْرِيَا سُوْرَمَلَهْ

يَهْدِي لِرَوْحِ طَرِيٍّ وَالْبَرِّ وَالْيَاقِينِ حَتَّى يَلْبِسَكَ وَطْبِيلَهُ
وَقَدْ كَوَيْتُكَ بِرُكْمٍ كَرْدَكِهِ كُلِّهِ أَوْ ذَرِيَّتِهِ كَرْمَهُ هَرِ
بِئْسَ الْيَكْبَرُ شَرُّ رُكْمَتِ غَاثِ فَلَا لِرَأْدِنِ صُكْمِ كَوَيْتِكَ
كَلْبَلِ الْبَرِّ صَاحِبِهِ يَاسْتَهْ أَيْدِي اللَّهِ كَمْ بَارِكُ
بِأَفْئِدَةٍ وَبَارِكُ فِي أَهْوَائِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي
مِنْهُمْ وَارْزُقْنِي مِنَ اللَّهِمَّ اجْمَعْ بَيْنَنَا مَا
جَمَعْتَ فِي خَيْرٍ وَفَرِّقْ بَيْنَنَا إِذَا فَرَّقْنَا فِي
خَيْرٍ فَجَنِّبْهُ كَوَاهِلَهُ جَمَاعِ أَغْلِكَ دَلَسَهُ
أَيْدِي اللَّهِ بِأَسْمَلِ اسْتَخْلَكْتَ فَرْجَهَا وَبَا
مَا شَتَكَ اخْذُ شَتَا اللَّهِ قَمَا قَضَيْتَ شَيْئًا
مِنْ رَحْمَتِنَا فَاجْعَلْهُ بَارًا ثَقِيًّا وَاجْعَلْهُ مُسْلِمًا

سُورِيَا

سُورِيَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُفْسِدًا شَرِيًّا لِلشَّيْطَانِ وَتُؤْمِرُ
فَرِيدَتِي أَوْلَسَهُ بِرْ كَانَلَهُ دُعَا اَيْدِ وَبِ اَيْدِ بَارِكْ
اللَّهُ لَكَ وَعَلَيْكَ وَجَمْعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ دِيهِ وَتُؤْمِرُ
بَلَّهْ مُجَامَعَتِكَ سُتْلَرِي وَادْبَلَرِي وَارْدُ رَامَا
سُتْلَرِي جَوْقُدُّ سُنْدُ دُرْ كَمْ فَرْجِي حَلُولِ سِيلَهُ
حَزْمَدَنْ حَفِظْ اَنْتُمْ نَيْتِ اَيْلِيهِ وَمَا ذَرَفَانَسَهُ
دِيكِهِ مِي دُرْ تَقْسِي فَاغِ قُلْمَعَهُ نَيْتِ اَيْلِيهِ وَطَعْفُ
لَذَلَّهُ تَرْبِيَهُ اَنْتُمْ نَيْتِ اَيْلِيهِ كَمْ مَكْرُوهَاتُهُ
تَحْمِلُهُ تَقْوِيَهُ وَبِرْ وَدِكْرَانْدُو كَمْ قَضِي لَتْلَرِي
اِحَاطَهُ نَيْتِ اَيْلِيهِ وَلَوْلَ سُنْ لَرِي دَنْدُ كَمْ هَرُ
بِرْ بِي بِرْ يَانِ اَيْدِي لَرِي اَنْوَكَلَهُ يَشَارِي سَلَرُو

وَسْتَذُنُّكَ أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ جَنِّ الشَّيْطَانَ
وَجَنِّ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا بِهِ كَمَا أَكْرَأُ اللهُ تَعَالَى
وَلَا تُقَدِّرْ بِأَيْدِيهِ شَيْطَانًا مُضْرًا نَفْسِي وَسَوْفَ
أَخْلُوصُ أَوْفِيهِ وَإِيَّاهُ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ هَذِهِ
الْوَقْعَةِ وَلَدًا اِسْمُهُ مُحَمَّدٌ زَيْدٌ كَمَا أَنَّ تَعَالَى
أَرَكُلُّ وَلَدٌ رَزَقْتَهُ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى
وَرَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبُورُ بِي
بِرَبِّهِ عَوْنُكَ حَامِلَةٌ أَيْكُنْ إِلَيَّ قُرْبٌ لَوْ زِدَ
بَيْنَهُ قُيُوبُ أَشْهَ بِسْمِ اللهِ الْأَحَدِ الْقَمَدِ الَّذِي
مُيْلِدُ نَوْمٍ يُؤَدُّ اللَّهُمَّ إِنِّي سَمِيتُ مَا فِي هَذَا

لبطن

لبطن مُحَمَّدٌ بِاسْمِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ جَنِّ الشَّيْطَانَ
وَجَنِّ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا بِهِ كَمَا أَكْرَأُ اللهُ تَعَالَى
وَلَا تُقَدِّرْ بِأَيْدِيهِ شَيْطَانًا مُضْرًا نَفْسِي وَسَوْفَ
أَخْلُوصُ أَوْفِيهِ وَإِيَّاهُ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ هَذِهِ
الْوَقْعَةِ وَلَدًا اِسْمُهُ مُحَمَّدٌ زَيْدٌ كَمَا أَنَّ تَعَالَى
أَرَكُلُّ وَلَدٌ رَزَقْتَهُ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى
وَرَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبُورُ بِي
بِرَبِّهِ عَوْنُكَ حَامِلَةٌ أَيْكُنْ إِلَيَّ قُرْبٌ لَوْ زِدَ
بَيْنَهُ قُيُوبُ أَشْهَ بِسْمِ اللهِ الْأَحَدِ الْقَمَدِ الَّذِي
مُيْلِدُ نَوْمٍ يُؤَدُّ اللَّهُمَّ إِنِّي سَمِيتُ مَا فِي هَذَا

أَوَّلُ سَلَامٍ وَأَلْ كُونُكَ بَقِيَّةَ سِدِّ مُتَجَسِّمٍ

اُولَسَه كُرْدُرُ وَجَمَاعِ اِبْدَرُ كُنْ عَوْنَتَه جَوَقْ
 سَوِيْمَتَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدُ، لِسُوْرُ اَوْلَقْ اَنْدُرُ
 وَفَرْجَه نَخْرِ اَتَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدُ كُوْنُ سِيْنِ اَوْمُوْ
 اَنْدُرُ وَهَسِيَكَنَم وَبِرُ وَجَمَاعِ اِبْدَرُ كُنْ
 اَوَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدُ صَاغِرِ اَوْمُوْ اَنْدُرُ وَبِمَشْرِ
 اَعَجُ السَّنَدُ جَمَاعِ اَتَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدُ ظَايْمِ اَوْلَدُ
 وَازِ اَبَلَه اِقَامَتِ اَرَا سَنَدِ دَخِي جَمَاعِ اَتَمِيَه
 زِيَرِ اَوْلَدِ مَرَايِ اَوْلَدُ وَطَاهِرِ اَوْلَدِ اِيَكُنْ
 جَمَاعِ اَتَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدُ بَخِيْلِ اَوْلَدُ وَشَقِيَا
 اَيْنِدُ نَصْفِنْدَه جَمَاعِ اَتَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدُ
 وَلَدُرُ حَيْرِي عَلَو مَسْأَلُ ظَاهِرِ اَوْلَسَه

كُرْدُرُ

كُرْدُرُ وَاحِدُ كَجَه سِي جَمَاعِ اَتَمِيَه وَجَمَاعِ رُسَبَه
 كَجَه جَمَاعِ اَوَلَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدُ كَسِيحِي وَادَمِ اَوْلَدِ ي (ا)
 اَوْلَدُ وَايِلْدَنُ صَكْرِ جَمَاعِ اَتَمِيَه وَلَدِ عَاقِ اَوْلَدُ
 وَحَجْ پِيْرَامِ كَجَه سِي جَمَاعِ اَتَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدِ اَلِيَه بَرَه
 مَقِيْلِي يَادُوْرَتِ بَرْمَقِيْلِي اَوْلَدُ وَكُوْنَشَه قَرَشُوْ جَمَاعِ اَتَمِيَه
 زِيَرِ اَوْلَدُ غَضَلُوْرُ وَادِرِ اَطُوْرُ كُنْ جَمَاعِ اَتَمِيَه
 زِيَرِ اَوْلَدِ دُوْشَكِ بُوْلِ اِيَلَه كُنْ اَوْلَدُ وَايِلْدَنُ اَلِيَه
 اَوَسْتَلِي اَجَقْ اِيَكُنْ جَمَاعِ اَتَمِيَه يُوْنَحْ اَوَلَدُ
 مَسَافِقِ اَوْلَدُ وَسَفَرَه كِيَدَه جَه كِي كَجَه وَيَا كُوْدُرُ
 جَمَاعِ اَتَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدِ مَوْصِيْتَه مَالِ خَرَجِ اِبْدِيحِي
 اَوْلَدُ وَفَرْقِ طُوْقِ اِيَكُنْ جَمَاعِ اَتَمِيَه زِيَرِ اَوْلَدُ

اَوْلَدُ اَوَلَدِ اَوْلَدِ
 وَفَرْقِ اَتَمِيَه سِي جَمَاعِ

کساون اولون و عورت حایضه ایکن جماع
اُمیه زپرا حرامند و حرامی قرآنله ثابت دند
فولد جنام اولقانلندند و اگر خطا ایله
جماع ایتسه اگر کان زیاده قزیل ایسه برکتون
صدقه اید و اگر کان صا و ایسه بحق کتون
صدقه اید و حایضه عورت ایله ارمیل ایشون
ایجنون اسکی لباس کیه و سترندند که حایضه
عورت ایله دوشکده بیه یته و بیه یکن یسه
دیه ایجه محوسیکره مخالفت ایجنون و جماع
اربلر لندند که افاوق ایشو و اریکن رطلد
ایکن و اودشز مصحف و اریکن جماع

امنه

اُمیه و ایل نسیفنده و اهر ایل اولد کج جماع
اُمیه زپرا که بولایکی وقتده جن جماع جن ایدند
و احتلام دن سکه جماع اُمیه زپرا اولد جماع
نه شیطان شریک اولور ولد مجنون یا مجمل
اولور و عورت دن دیرین و اطم اُمیه زپرا بولکی
لو اطم دن و رسول الله افضل الصلوة و اکمل
التهیات عورت دیرین و طه ایدن معلوندند
فایده تفاسیر انظر اتمزدی و جماع ایدر
کن اور توند و جوق جماع ایله فخر سیمیه و تعجب
لیبوت نه کو کجک عورت و اریمیه و جماع
برک افندیبه مداومت اُمیه زپرا بریوند

صَوْتِي جَمْعَهُ بَسْرُكَدَرُ وَدَوْرَتِ بَكْمَه دَه بُرْجَمَ
اَعْدَلْدَرُ نَجْمَ اَنْدُكُنْدَن مَسْكِرَه بُولِ اَيْلِيَه
اَكْرَبُولِ اَيْلِيَه مَنِي نَدِ بَقِيَّتَه سَزَدَه بِرْمَزَق حَامِل
اُولُدِرْ كِه هِيَج اَكَا عَلَاج يُقَدُّ وَجَمَاع اَنْد
كُزْدَن مَسْكِرَه اَز جُنْ اَيُوِيَه وَاَكْرَجَمَاع تَكْوَار
اَنْكَلِد كِسَه الدَّرِيَن وَذَكْرِيَن يُوِيُوِيَب اَنْدَن
جَمَاع اَيْلِيَه زِيْرَا يُوِيُوِيَه طَبْعَه تَحْتِ كُلُوَر
وَنَبْطَا طَبْلُوَر وَمَنِي جَمْع اُولُدُ وَاَكْرَعَوَر
فَرْد قُوِيَلَه وَكُوَجَلَه جَمَاع اُولُسَه اُولُدِ جَمَاع
عَدَن وُلْد كِسَه اَحْمَق وَبِكِيْد اُولَه وَتَجَان
عَوَه لَوِيَلَه دَن اَقَل وَآي اُولُسَه صَبِيح
صومعه

ظَوْنَد غِي وَفَتْنَه جَمَاع اَيْلِيَه اُولُدِ جَمَاع دَن
وُلْد كِسَه كَرِيْم اُولَدِ وَ اَغْنِيَن رَكْمَه سِي جَمَاع
اَيْلِيَه زِيْرَا وَلَد قُرْآن اَوِيَجِي اُولَه وَ ثَلْث رَكْمَه جَمَاع
الله اَيْلِيَه زِيْرَا وَلَد جَوْمَرْد وَ اَهْل مَرْحَمَتِ اُولُد
وَ خَمْسِي رَكْمَه سِي جَمَاع اَيْلِيَه زِيْرَا وَلَد عَالَمِ وَ اَهْل
تَقْوَى اُولَه وَ خَمْسِي كُونِ اَيْلِدَن اَقَل جَمَاع اَيْلِيَه
زِيْرَا وَلَد اَهْل حِكْمَتِ وَ عَالَمِ اُولَه اَنْدَن شَيْطَان
بَكْمَه وَ جَمْع رَكْمَه سِي جَمَاع اَيْلِيَه زِيْرَا وَلَد عَالَمِ عَاه
بَدِ اُولَه وَ تَخْلُص اُولَه وَ جَمْعَه كُونِ جَمْعَه خَارِنَد
اَقَل جَمَاع اَيْلِيَه زِيْرَا وَلَد سَعِيْد اُولُوِي وَ شَيْبَد
اُولُوِي وَ فَاَن اَيْدَر وَ بَر كِسَه وَلَد مَشْتَلِسَه

سنت بود که شاد اوله و الله تعالی کندویه
نعمت انعام اندی دیو اعتقاد ایلکه وحد
بشد کلدیکی و لدی قوتی جنت ققوسیدر
ولد دنیا دندرد و آخرتده سرورد و قزی
طغینه زیر ایا د شاد اوله جا هلیت اهلنه
مخالفت ایوب زیر انل قزی گریه کورب
دری ایکن یه کومک استلد و حدینه
کلدیکی و لدی قز طرفه عودنل ب کائنه
و مبارک کندد د اشمده کمی که حوقل
کلاو می بهب من یشا انا کا و یرب من یشا
الدخول یعنی دیکل و کنه قزل با غشدر

و دیکل و کنه او غلدر بغشدر دیو کنه قزی او غل
اوردینه تقدیم اندی وحدینه کلدیکی بر منی قزل
ایله میتلا و لسه انلر احنا ایلکه یعنی ادب
او کردوب کفونه بکاحلدی اول قز جهنمه
برد او لول و قز و لدی ایلوی و ثوابی بیانده
حدیثک جو قدر و رسول الله افضل الصلوة
و اکمل الخیات مجهرات مونشا دیو شمیه ایلدی
یعنی جهانی بیر قلنس و ایلکه انش طوخی دیو
شمیه و بری نیتکا و رسول الله افضل
الصلوة و اکمل الخیات بیودیکی بر الله تعا
دن شقتن و لدی استدم الله بکافری و بری

دَدِي وَلَوْ كُنْتُ يَهْ بِكَرْدِكُنْ اَللّٰهُ عَا دَن
نِعْمَتِ عَدَايِكِيْهِ وَلَوْ طُفِقْدَه مَكْرِبَرَاقْ
خَرَقْ يَهْ مَر لَر وَ صَاوُ خَرَقْ يَهْ مَر مِيكَرْ وَلَوْ حَسَه
عَوْنُ اَوَّلْ هِيْجْ سَنَدَه بِمَدَكْ يَا شَرْخَرْمَه دِيَا
قَرُو خَرْمَه طَعَامْ لَمَنْدُو ر لَر وَ اَنَدَكْ
صَكْرَاوْ غَلَا نَدَكْ ضَا قَوْلَا
عِنَه اَذَانْ وَ صَوْلْ قَوْلَا
عِنَا اِقَامَتْ اَوْ قِيْلْ
مَنْتَمَتِ الْكُتَابُ بِعَوْنِ اَللّٰهِ مُدَبَّرِ الْفَوْهَا

بِحَدِيثِ سَيِّدِ الْكَوْنِ
اَوَّلْ يُوْلَدَا سَنَدَن بَكَا ح بِحَلْمَنُوْكَ وَ كَرْمَنِيْ اَل
اَرَكِيْ شَاهِدِيَا سَنَدَه دِيَهْ كِي اَوَّلِيْنَدَنْ تَحْتِ بَخَا حَمَه
اَوَّلَهَنْ خَا تَوْنَمَلْ بَخَا حَمَه شُبْهَمْ اَوَّلِيْنِيْ اَجَلِيْكَ
اَوَّلَنْ دَرْهَمْ كُوْشِيْ اِيْلَهْ مَر لَر كَنْدِيْ نَفْسِيْ لَقَمْ حَسِيْكَ
تَنْ وَ بِيْجْ اَتَدِيْمْ دِيَهْ كُنْ دِيَا هَمْ مَزْ كُوْ رَا عَطَا اَتَمَلْ
لَا نَعْمَ دِيْكَ وَ زَوْجْ اَخَرَهْ مَحْتِ اَوَّلَنْ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ
السَّلَامُ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ اَرْبَعَةِ عَشْرَةِ شَيْءًا
اَرْبَعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ وَ اَرْبَعَةٍ مِنَ الْاَدَبِ وَ ثَمَنُهُ فِيْ خَنَاءِ
بَيْنِ امَةٍ قَالَتِ الْاَرْبَعَةُ الَّتِيْ مِنَ الْاَمْرِ الشَّجْمُ وَاللَّحْمُ وَ
وَالْدَمُ وَ الشَّعْرُ فَاَمَّا الْاَرْبَعَةُ الَّتِيْ مِنَ الْاَدَبِ جِلْدُ
وَالْعَفْوَ وَ الْعَصْبُ لَعْرِفَ فَاَمَّا السَّيِّئَةُ الَّتِيْ مِنْ خَنَاءِ
بَيْنِ امَةٍ تَعَالَى السَّمْعُ وَ الْبَصَرُ وَ الشَّمُّ وَ الزُّبُقُ
وَ اللَّبْسُ وَ الرِّجَمُ

تَزَوَّلُ جَبْرَآبِلَ عَلَى السَّلَاةِ إِلَى أَنْبِيَاءِ عَقْلَانِ

حضرت	حضرت	حضرت	حضرت
آدم	نوح	ادرسه	ابراهيم
۱۲	۱۵	ح	ع

حضرت	حضرت	حضرت	حضرت
موسی	عسی	محمد	صالح
ع	۱۰	۲۷۰۰۰	علیم

حضرت	حضرت	حضرت	حضرت
ایم	شیخ	ادرسه	ابراهيم
۱۵	۳	۱۰	ع

حضرت	حضرت	حضرت	حضرت
داده	عسی	محمد	ع
زبور	انجیل	قرآن	تورات

حضرت جبرآبل علیه السلام او توذ بیگ کره بر

یوزینه تَزَوَّلُ ایوب بیکر و بیگ کره حضرت

رسول اکرم الله صلی الله علیه و سلم هاج

بیکر کن سائر انبیاء به تَزَوَّلُ ایلمشدر

ایکی ایلمشدر ایلمشدر ایلمشدر دُور دُور ایلمشدر

دُور ایلمشدر اوجدور ایلمشدر ایلمشدر ایلمشدر ایلمشدر

کُلَّای غافل اوله قرمز قلبه سوسه علاج دیدیل

طَقُون اگر ضبط اید مرسله کوزک، آج موم ایلیم حجابی

احیاء صله علم حضور در موت محتضر کورایت زیارلم

قبور استرم قلم فلوله در سل سیدی ایلیم احنا

اول یتیمه اولش اوله سیدی بیکر کوكول بیکر قیبل

بیکر سبک برلبای یوقدر یقایی بیکر دیکر کور

سقفان ثوری بزرخانیا ثانیاً مؤدله دوسه لقا

کور من

خَوَاصُّ نَفْسٍ
سَرِيفٍ

هَرَّمْ دُنْيَاوِي وَآخِرَادِي مُرَادِجُونِ
اَنْعَلُوا وَقُوتْ دَلَسَه اَقْدُبَالْ اَبْدُسْتِ اَلَه
عُشْل اَيْدِ وَدَهِي اِي رِكْعَتْمَا زَقْلَه اَوَّلْ كِه
رِكْعَتَه فَارْتَه وَسُورَه اخْلَافِ الْيَوْمِ مَرَّتْ
وَالثَّانِيَه مَرَّتْ نَحِيَّتْ بَرِيَه سُورَه اخْلَافِ
اَوْفِيَه مَرَّةً اَنْدَه مَكْرَسَلَمِ وَيَه اَنْدَه
مَكْرِيُونِ كَرَه اسْتَفْرِ اَنْتَه سُبْحَانَ اَللّٰه
اِخْرَاو قُوِيَه يُونِ كَرَه بِيَقْمَبِيَه مَكْوَه وَيَه
اَوَّلْ بَشْ كَلَه وَافْوَضْ اَمْرِي اِلَى اَخِيْرِهِ
اَوْفِيَه بِدْ كَرَه حَقْوَد تَيْنِ اَوْفِيَه اَيَه الْكُرْبِيَه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك بعدك
في حقك ودينك
وآل محمد الطيبين
الطاهرين

ذُرِيفْنِ بَكَ رُوزِي قَبْلِ دَدِيَه اَهْدِي يُو
كُونِ حَقِّ حَانَه وَتَعَالِي كَحَالِ كَرْمُونِ
اَوَّلْ دَعَايِ يُو كُونِ مَسْتَحَابِ قَلْدِي اَنْك اِيحُونِ
شُكْر اَيْدِيَه دَدِيَه زَحِي رَسُولِ مَكْرَمِ وَحَسِبْ مَحْرَمِ
كِه جَبْر اَيْلِ اَمِينِ اَوَّلِ بِيكِ رَبِّ لِعَالَمِينِ اَنْك
غَاشِيَه سَنَدِ كُوْتَر مَلَكِ يَكْرِي بِيكِ يَلِ اَوَّلْدَنِ
هَمَلَه دُو كَدَنِ مَكْرَه بُولْدِيَه زَحِي دَوْلَتِ سَمَا
دَنِتْ اَوَّلِ كِي مَسْنَه لُوكِ جَانِيَه كَم اَنْك اَمْتَدَنِ
اَوَّلْدِي اِلَهِي سَيِّدِي وَمَوْلَانِي بِرَقْعَتِ لُوكِ عِي
اَنْك شَمَا عَيْنِيَه لَا يُوَقِ اَيْدِيَه

هَذَا كِتَابٌ يَنْدِعْطَارُ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ رَحْمَةً

حمد بحدان خدای پاک را
آنکه ایمان داد مشتی خال را
آنکه در آمد میداور و حرا
داد از طوفان بجات او و حرا
آنکه فرمان کرد هوش باد را
تا سزای داد قوم عاد را
آنکه لطف خویش را اظہار کرد
بر خلیش نار را کذا را کرد
آن خداوندی که هنگام سحر
کرد قوم لوط را زیر و زبر
سوئی و خصمی که تیر انداخته
پیشه کارش کفایت ساخته
آنکه اعدا را بدریاد رکشید
ناقه را از سنک خارا برکشید
چون عنایت قادر قیوم کرد
در کف داود آهین سرم کرد
باسلیمان داد ملک سروری
شد مطیع خاتمش و سروری
از تن صابر بکرمان قوت داد
هم ز بونش لقمه با حوت داد

ان

۲۰۶
امرو نهی حق جواری ای وحید
پس مرو بر روایه نفس بلید
هر که ترک کامرانی میکند
بر خلافتش زندگانی میکند
~~سرچه ارایی بدستارای پسر~~
تا توانی دل بدست ارایی پسر
تا نکیری ترک عز و مال و جاه
از همه بر سر نیایی چون کلاه
نیست مردی خویش را راستن
قصه جان کور هر که او راستن
نیست بر تن بهتر از تقوی لباس
در تکلف مرد را نبود اساس
هر که او در بند آرایش بود
در جهان فرزند اسایش بود
عاقبت جز نامرادی نبودش
بهره از عیش و شادی نبودش
خود ستایی پیشه شیطان بود
هر که خود را کم زند هر دان بود

گفت شیطان من زادم بهتر
تا قیامت کشت ملعون لاجرم
از تواضع خاک مردم میشود
نور ناز ز سر کشتی کم میشود
وانده شد ابلیس از مستکبری
کشت مقبول ادم از مستغفري
شد عزیز آدم چو استغفار کرد
خوار شد شیطان چو استنکبار کرد

در بیان ابلهان میکند

چار چیز آمد نشان ابلهی
با تو کو پیر تا بیای آگهی
عیب خود انکو نبیند در جهان
باستد اندر جستن عیب کسان
تخم بخل اندر دل خود کاشتی
انکه امید سخاوت داشتی
هر که خلق از خلق او خوشتر نیست
هیچ قدرش بر در معبود نیست
هر که او را پیشه بد خوئی بود
کار او پیوسته بد روی بود
خوی بد بر تن بلای جان بود
مردم بد خونه از انسان بود

بخلاش

بخل شاخی از درخت روخت
وان بخلک از سگان سلخت
هر که او از حرص دنیا دار شد
بی کمان از وی خدا بیزار شد
سر مکن در پیش دنیا دار را
تا چه خواهی کرد این مردار را
مردکانند اغنیای روزگار
ای سپر با مردگان صحبت میدار
مال ز بچید بدست آورده کی
بعد از آن در کور حشر برده کی

در بیان لغت ریاضت

کو همی خواهی که کردی سربلند
ای پسر بر خود در ولعت ببند
هر که بسته او در ولعت تمام
باز شد بروی در دار التلا
غیر حق و اهر که خواهد ای پسر
کیست در عالم از و کمره تر
ای برادر ترك عز و جاه کن
خویش را شایسته درگاه کن
خوار گردد و هر که کرد دجلجوی
ای برادر قربان درگاه جوی

عزت و جاهت سوی پستی میکشد
مرد در تن برستی می کشد
نفس در ترک هوا مسکن بود
کو شمال نفس نادان این بود
چون دلت بیا در حق ایم نشود
نفسك اماره هم ساکن شود
هر که او را نکیه بر صانع بود
در جهان بالقه قانع بود
اگتا بردوزی هر دوز کن
کرداری از خدا دیو زه کن

در بیان اجتهاد نفس اماره

نفس نتوان گشت الا با سه چیز
چون بگویم یاد بگوش ای عزیز
خنجر خاموشی شمشیر جوع
نیزه تنهای ترک هجوع
هر که انبود در تب این سه سلاح
نفس او هرگز نمی یابد فالاح
چونکه دل بی یاد الهیت بود
دیو ملعون یار و همراهت بود
اهل دنیا را چو دیوار ایدش
لقمهای چرب شیرین بایدش

انکه

انکه بهر آخرت کارش بود
از خدا شریف بسیارش بود
مال دنیا خاکساران را دهند
آخرت پر هیبت کاروان را دهند
هست شیطان ای برادر دشمن
غل آتش خواهد اندر گردنت
مدبری کور و بد دنیا آورد
بهره کی از عالم عقبی برد
ای پسر بیا در حق مشغول باش
وز خلائق دور همچون غول باش

در بیان صفت یاد حق

فقر خود را پیش کس پیدا مکن
محنت امروز را فردا مکن
متر آنکس که فردا جان دهد
غم مخور آخر یکی لب نان دهد
تا یکی چون مور باشد نه کش
کو تو مردی فاقه را مردانه کش
بر تو کل گر بود غیر وزیت
حق دهد مانند مرغ از دست
از خدا شاگر بود مرد فقیر
کرده قوتش لب نان ظمیر

با فقیران هر که همدم میشود در سزای خلد محرم میشود
 ختم مشو پیش تو آنکه هر چه طاق ^{اکوی} تا نباشی یار با اهل بفاق
 مرده ده دانا منک از خلق نیست نفرینش از جام های لایق نیست ^{یا لایق}
 هر که را دوق نیکو نامی بود خاص شما درش که او عالمی بود
 هر که او از حرص دنیا دارند بی حکمان از وی خدا بیزار شد
 چون بیشتر مرغی شناس این نفسا نه کشند بارونه برد بر هوا
 کو بپر گویش کویدا شتر مرغ ورزهی یارش بگوید طایر مرغ
 کو بطاعت خوانیش سستی کند لیکن اندر معصیت جستی کند
 نفس را آن به که در زندان کنی هر چه فرماید خلافا از کنی
 نیست درمانش بجز جوع و عطش ناکه سازی دام اندر طاعتش
 چون شتر مرده داری و بارکش یار طاعت برد رجبا در کشش

هر که

هر که او کردن کشند زین بارها باشد از نفرین بروا بنارها
 کرده با امانت را قبول از کشیدن پس نیاید مندمل
 منزلت دورست یار و پس گران نکدرت بارت بسی و یکران
 هر که در راه از گران باران بود هر دمش از دیده خون باران بود
 چیست بارت جیفه دنیا یار ^{بورد} گزنی او کشته خور و از بون
 جنبشی کن ای پسر که اهل پیش چون بی کفنی بقی تنبل میشد
 چارچیز دیکوی نیکو شتر شست هست از جمله خلاقی نیکو شست
 زان جهان اول حسد کنی بود زان کوشی عجب و خود غنی بود
 چشم را دیکر فرونا خود نیست خصلت جادم بخیلی کردنست
 ای پسر کم کرد کرد این خصال از برای آنکه زشت این فعال

غل و غش بگذارد چون ذریاک شو
بیش از آن که خاک کردی خاکش
هر صبح بگذارد قناعت پیشه کن
آخر از مردن یکی اندیشه کن
لب مجنون جز بدکردار
زانکه پاکان را همین بود ستار
با محبتان باشد دائم هم نشین
تا تو ای روی اعدا را مبین

در بیان نعت مدبری

چار چیز آمدنشان مدبری
باید گوش کرد و روشن خاطری
مدبری باشد بایله مشورت
هم بجاهل دادن بسم زردت
هر که پند و ستان نکند قبول
در حقیقت مدبر است از بوی قبول
هر که از دنیا نگیرد عبرت
هست از آن مدبر جهان را غریب
آنکه مال و زرد هد با جاهلان
انجنا نکسب بود از مقبلان
مشورت هر کس که با ابله کند
دیو ملعونش سگ کمره کند

ز چون ابله را هم آید بکفت
میکند اسراف و مساز و تلف
بشنود از دوست ابله پند را
از جهالت بکشد بیوند را
عبرتی گیر از زمانه ای جوان
تا نباشی از شمار ابلهان
هر که را از عقل کاهی بود
نزد او ادب و کراه بود

در علامات رستنی

از بلا نارسسته باشی ای عزیز
باز باید داشتن از دو چیز
رو تو دوست از نفس و دنیا باز دار
تا بلاها را نباشد یا تو کار
و رخص و از کردی مبتلا
با تو روی آرد زهر موصد بلا
آنکه نبود هیچ نقدش در میان
هر کجا باشد بیاشد در آما
نفس دنیا را رها کن ای پسر
باز رستی از بلا و از خطر
ای بسا کن از برای نفس زار
در بالا افتاد و گشت از غم زار

از برای نفس مرغ نامراد آمد و در دام صیاد و افتاد
 تادلت آرد یا بدای پسر بود و نابود جهان یکسان فهم
 از عذاب قهر حق امین مباش در پیار و هر مؤمن مباش
 در بلا از هیچ کس یاری مخواه و رنجخواهی غیر از حق هیچ مخواه
 در عنایاری مخواه از هیچ کس زانکه نبود جز خدا و یاد رس
 هر که رنجیده عذرش بخواه ناباستد خصم خود در عرصه
 کو عنا خواهد کسی از ذولین در قناعت میتوانش یافتن
در صفت ذکر

باشد دائم ای پسر یا یا حق کو خبر داری ز عدل و داد حق
 دنده دار از ذکر صبح شام را در تغافل مگذاران ایام را
 یا با حق آمد غدا این روح را هر چه آمد این دل مجروح را

یا با حق کو مونس جانب بود کی هوی کاخ ایوانت بود
 کو زمانی غافل از رحمن بشوی اندر دم همدم شیطان بشوی
 مؤمنان ذکر خدا بسیار کوی تابایی در دو عالم آب روی
 ذکر را خلاص می باید نخست ذکر بی خلاص کی باشد در دست
 انکه از جهلت دائم در کنه کی حلاوت باید از ذکر اله
 ذکر بر سه وجه باشد بی خلا نماندانی این سخن را از کذاب
 عام را بنویسد و ذکر لسان ذکر خاصان باشد از ذکر بی کمال
 ذکر خاص الخاص ذکر سر بود هر که ذکر نیست او حاسر بود
 ذکر بی تقظیم گفتن بدعدست اندران یک شرط دیگر چیست
 هست بر هر عضو را ذکر و کو هفت اعضا هست ذکر ای پسر
 یاری هر عاجز را آمد ذکر دست ذکر با خویشان زیارت کردن است

ذکر چشم از خوف حق بگرستن
 باز در آفتاب و نگو بستان
 استماع قول رحمن ذکر گوش
 تا توانی روز شب ذکر گوش
 اشتیاق حق بود ذکر دلت
 کوش تا این ذکر در حاصلت
 خواندن قرآن بود ذکر لسان
 هر کز این نیست هست از مفلسان
 شکر نعمتهای حق میگو مدام
 تا کند حق بر تو نعمتهای تمام
 حمد حق را بر زبان بسیار دار
 تا نشوی از نار حرمان رستگار
 لب مجتبان جز بند ذکر کردگار
 زانکه با کافر اهی بود ستگار

در بیان لغت نکوی دانش

چار چیز آمد بزرگ معابر
 می نماید خرد لیکن در نظر
 زان یکی خصم است و دیگر اوست
 باز بیماری کو فردا خوش است
 چار مین دانش که آید ترا
 این همه ناخرد ننماید ترا

هر که در

هر که در چشم عدو باشد حقیر
 از برای او کند روزی نقیر
 ذره آتش جوشد از فروخته
 بنی از وی عالمی را سوخته
 علم اگر اندک بود خورش مدار
 زانکه دارد علم قدر بیشمار
 رنج اندک را یکن غمخواره کی
 تانه نبنی عجز در بیچاره کی
 در دسر را چون بد کس علاج
 خوف آن باشد که بد کرد علاج
 بارش را قول مخالف بر حذر
 پیش از آن که ز یاد رایی ای سپر
 آتش اندک توان کشتن باب
 وای آن ساعت که گیرد انتهای

در بیان لغت الجوج

ای سپر هر کس که دارد چار چیز
 چار دیگر هم شود موجود نیز
 عاقبت رسوایید از لجاج
 خشم را نکند پشیمانی علاج
 بی گمان از کبر خیزد دشمنانی
 حاصل آید خوری از کاهل تنی

چون لجوج در میان پیدا شود
بنده از شوخ و اورسوا شود
هر که گشت از کبر بالا کردنش
دوستان کردند از دشمنش
گاه که راه که سازد پیشه
ایدا از خوری بیایش تیشه
خشم خود را کوفت و خورد کسی
عاقبت بنید پیشانی بسی
هر که اوفاده تن پرورست
نیست آدم کمتر از کاو و خروست

در بیان چار چیز دارم که بقا

چار چیز ای خوجه که دارد بقا
کوش دارای مؤمن میماند لقا
جو در سلطان را بقا کمتر بود
پس عتاب دستا خوشتر بود
دیگران مهری که باشند از زنان
بی بقا چون صحبت ناچسبان
بار عیت چون کند سلطانستم
مرو دایا شد بقا در ملک کم
کو تر از دوستان آید عتاب
کم بقا باشد جو خط بر روی آب

کوچ

خود را چون که راند جاهلی
جز شماییش نبود حاصل

کریچه باشند زن زمانی مهر بان
چون کم آید بهره بکشاید زبان
چون ناچسبانشنید ادبی
کترک بیند از ایشان هدی
زاع چون فارغ ز بوی گل بود
نفرش از صحبت بلبل بود
صحبت ناچسب جان گاهی بود
جله را زین حال آگاهی بود
چون تراناچسب آید در نظر
ای پسر چون باد از وی در گذر

در بیان چار چیز از چار دیگر شد تمام

چار چیز از چار دیگر شد تمام
چون شنیدی یاد میداد غلام
دانش مرد از خرد گیرد کمال
از عمل دینت همی باید جمال
هست دانش رکنا لات از خرد
نیت را بی عمل کس تنگد
چون کمال بند را در دین بود
بیشه زهد و طاعتش را این بود
شکر نعمت را کمالی می دهد
غافلان را کوشمالی می دهد

شکر ناکردن در اول نعمت است بهره شاگرد کمال نعمت است

علم را بی عقل نتوان کار بست پیش بی عقلان نمی باید نشست

بی خرد دانش و یا است ای پیر علم مرغ و عقل یا است ای پیر

هر که علمی دارد و نتواند بر آن از طریقی عقل باشد بر کران

عمر را می دان غنیمت هر نفس چون رود دیگر نیاید باز گیس

هیچ کس از خود قصا را در نکند هر که راضی از قضا شد بد نکند

هر که می خواهد کم باشد در امان مهری باید نهادن بر دهان

میسزد که عمر را داری عزیز چون دور پیشش نخواهی دید

در بیان حاصل این چهار چیز از چهار چیز

حاصل این چهار چیز از چهار چیز یاد را در این نکته از من ای عزیز

خاموشی را هر که سازد پیشه کور را این نبودش اندیشه

ک

کوشا است باید خاموش باش کشت این هر که نیکی کرد فاش

از سخاوت مرد یابد سروری شکر نعمت را دهد از و نتری

هر که او شد ساکن و خاموش کرد از سلامت کسی بر دوش کرد

در بیان کوهی که باشد در امان

کوهی خواهد که باشد در امان رو نگوید که تو با خلق جهان

هر که داعایت شود وجود و کرد در میان خلق کرد محترم

هر که کاری باید می کند آن همه میدان که با خود میکند

ای برادر منزه معبود باش تا توانی با سخا وجود یاش

باش از بخل بخیلانی بر حذر تا نشوز در ترانا رسق

در بیان چهار چیزت برده از چهار چیز

چهار چیزت برده از چهار چیز نشود این نکته جز اهل قیاس

هر که ان صادر شود این چار کار

چون سوال آورد کرده خوردن

هر که در بیان کاری تنگ کرد

هر که نکند احتیاط کارها

هر که واسیره با سلطان کند

هر که کشت از خوی بد ناز کار

در بیان آنکه آرد شکست

ادمی را چار چیز آرد شکست

دشمنی بسیار و ولی بی شمار

ولی آن مسکین که غرق وامی شد

هر که را بسیار باشد دشمنش

خبره کرده در دو چشم دشمنش

هر که را

هر که را اشغال بسیارش بود

در بیان از خطایای پسر

چار چیز است از خطایای پسر

اول از زن داشتن چشم وفا

ایمی از بله خطای دیگر است

کام نفس بد بر آوردن خطاست

آنکه کادش بر مراد دل بود

در بیان از عطا بای کریم

چار چیز است از عطاها ای کریم

حکم توان چار چیز است ای جوان

فرض حق اول مجابی آوردن است

والدین از خویش راضی کردن است

حکم دیگر چیست با شیطان جهلاً چارمش نیکی بخلفی نامراد

فوائد عمر

می فرایند عمر مردن چار چیز این نصیحت بشنوای جان عزیز

اول آوردن بکوش او از خوش و آنکه دیدن جلا ماه و ش

سیوم آمدن بر مال جان می فرایند عمر مردم را از آن

انگی کارش بر مرد دل بود در بقا افزونیش حاصل بود

در بیان عمر مردم را بکاهد پنج چیز

عمر مردم را بکاهد پنج چیز یاد دارش چون شنید ای عزیز

شد یکی زان پنج در پیری نیاز پس غریبی و آنکه زنج دراز

هر که او بر مرده اندازد نظر عمر او بی شک بکاهد ای پسر

پنج آمد ترسم و بیم از دشمنان عمر را اینها همه دارد زیان

هر که او

هر که او از دشمنان ترسان بود کار او هر لحظه دیگر سان بود

از خدا ترس و مترس از دشمنان کره همه دارد خدایت در اما

در بیان دوری باید شود از پنج خاصیت

دور شو از پنج خصیت ای پسر با بر زاب روی در نظر

اول آنکه کوی با مردم دروغ زانکه کردی از دروغتی فروغ

هر که استیزه کند با مهتران آب روی او بریزد بی گمان

پیش مردم هر را بندد ادب کو بر زاب روی بود عجب

از سبک ساران مباش ای شکوخواه کن سبکباری بر زاب روی

ای پسر با مهتران کمتر ستیز و زحافت اب روی خود مرز ^{دو یک}

کو به نام اب روی بایدت با ادب خلق نیکومی بایدت

هر که آهنگ سبکباری کند از روی آب روی بیزاری کند

جز حدیث راست بامردم ملکی تا نکر و دلب رویت آب جلوی

از خلاف و از خیانت باشد دور تا بود پیوسته در روی تو نور

کو همی خواهی که گویند نکو ای برادر هیچ کس را بد مگو

نا نباشی در جهان اندوهگین از حسد در روزگار کس مبین

در بیان افزودن آب روی

ی فراید آب روی از پیچ چهره با تو گویم بشنوی اهل تمیز

چون بکار خویش حاضر بوده آب روی خویش را افزوده

باشد دائم بر در و با وفا تا بروی خویش بینی صد صفا

در سخاوت کوشا کرداری غنا تا فراید آب روی از خدا

هر که او بر خلق بخشا ید همی اب روی بی شک افزاید همی

هر که او با خلق بخشایش بود آب روی آورد و افزایش بود

تا بماند

تا بماند رازت از دشمن نهان سر خود باد وستان که در پناه

تا نکر دی پیش مردم شرمسار آنچه خود نتها ده باشی بر مدار

در بیان قدر شناس

ای برادر پرده مردم مدر تا قدر پرده را شخصی کر

با هوای دل مکن زینهار کار تا نیارد پس پشیمانی بار

قدر مردم را شناس ای محترم تا شناسد دیگران قدر تو هم

تا زبانت باشد ای خوجه دراز دست کوتاه دار هر جانب متاز

هر که را قدری نباشد از جهان زنده مشمارش که هست از مردگان

از قناعت هر که انبوه نشان کی توانکس از دس مال جهان

دائمی باشی از حق ترسکار باش نیز از رحمتش امیدوار

بر عدوی خویش چون یابی ظفر عفو پیش او رز جز مشد بر گذار

با تواضع باش خوی کن با ادب صحبت پر مهر کاران می طلب

برد یاری جوی و پی از اربابش ناله کرد دیاهن نام توفاش

همچو تر یافتند انا یان دهر قاتلندای خواجه نادان چو زهر

مردم از تریاق بسیار بد بخت خرد کسی از زهر کی یابد حیات

صبر و عالم و حلم تریاق دلند خرص و بغض و کینه زهر قاتلند

خزجه کار همان دادن است در بروی دوستی بکشادن است

کز چه دانا باش و اهل همت خویش را کمتر زهر نادان شمر

شد و خصلت مرد نادان را ^{نشنا} صحبت صبیان و رعیت با زنان

در بیان ناخوشی در زندگانی

ناخوشی در زندگانی ای ولید مرد را خود را خوی بد کرد پلید

آنکه نبود مرد از خوی نیکو مرده میداشت که نبود زنده او

هر که کو

هر که گوید عیب نواند و حضور مینماید راهست از ظلمت نبود

مر ترا هر کس که باشد رهنمای شکر او میباید آوردن بجای

هر خردمند از عالم را شناس خلق نیکو شری نیکو تر لباس

در بیان حال خود را ارد و کس پنهان مدار

حال خود را ارد و کس پنهان مدار از طیب حازق و از یار غار

تا توانی بازمان صحبت مجوی و از خود را نیره به ایشان مگو

آنچه اندر شرح باشد ناپسند کردن هر که نکر دای هوشمند

هر چه را دست حق بر تو حرام دوردار از خود که باشی نیک نام

چونکی روزی بر تو بکشد خدای دلکشاده دار و نیکی که نمایی کوستر

ناره روی و خوش سخن باش ای نخی تا بود نام تو در عالم سخن

بر بخور از دوه مرگ ای ابوالهوس چونکه وقت آید نکر در پیش پس

دو غز

دل ز غل و غش همیشه پاک دار
 تا توانی کینه در سینه مدار
 تکیه که کن خواه بر کردار خویش
 دل بنه بر رحمت جبار خویش
 بهترین چیزها خلق نکوست
 خلق خلق نیک را دارند دوست
 رو فروتن باش دائم ای خلف
 کین بودارایش اهل شرف
 آنکه باشد در کف شهوت اسیر
 کز چه از دست او را بنده گیر
 کز تو بینی ناکسی را دستگاه
 حاجت خود را از هر کس فحواه
 بر در ناکس قدم هر کس ^{ارایه} مهر
 و در توانی هم پیرسازوی خبر
 تا توانی کا و ایله رام ساز
 کار فرمایش ولی کمتر نواز
 از دو کس برهیز کن ای هوشیار
 تا نبینی نکستی از روز کار
 اول از دشمنی که او استیزه اوست
 و آنکه ای از صحبت نادان دوست
 خویش را از نزد دشمن دور دار
 یا نادان زان خود مجهول دار

ای پیر

۴۹
 ای پیر که گوی با مردم در نشست
 و ربکوی بانو بنماید پشت آرد
 چون حدیث خوب گوی فقیر
 به بود زانش که پوشا خیر
 هر که با مردم نسا در وجهان
 زند کافی تلخ دارد بی چمان
 آنکه شوخت و ندارد شهر نیز
 و آنکه اول ناپاک در دست ای عزیز
 از بلاست تا بمانی در امان
 باش دائم هوشین صالحان

در بیان هفت خصلت او در خوری بروی

چند خصلت او در خوری بروی
 بانوی گویم که می گوی بکوی
 اول از باشد که مانند مکس
 مرد ناخوانده شود مهمان کس
 هر که مهمان کسی ناخوانده شد
 نزد مردم خور و زار و رانده شد
 و یکی از باشد که نادانی بود
 کتخدا خانه مردم بسود
 کار کردن بر حدیثان دو مرد
 کز جهل اندر دور و زربور

هر که بنشیند زبردست صدور
 کرد سده خوری برویش نیست دور
 نیست جمیع را جو بر تول تو گوش
 صد سخن که باشدت بگر امکوش
 حاجت خود را ملک و باد و شمعان
 زین بتر خوری نباشد در جهان
 از فرومایه مراد خود مجوی
 تا نیاید مر ترا خوری بروی
 باز و کور کن باری محلا
 تا نکردی خور و زار و مبتلا
 دشمن حق را شناید داشت دست
 باز گشتی جد چون آخیز دست
 عیب کسی با او نمی باید نمود
 زانکه نبود هیچ لحظه بی غد و زنگ
 از خدا خواه آنچه خواهی ای پسر
 نیست در دست خلاق نفع ضرر
 بنده کار نیست ناصر جز اله
 باری از حق خواه از غیرش خواه
 یاری از حق خواه از غیرش خواه
 آنکه از فقر خدا ترسد بسی چو
 بی گمان تر سندان ز هر کسی
 از بدی گفتن زبان ترا هر که بست
 کرد شیطان لعین را زبردست

کس

کس نیاید پنج چیز از پنج کس

کس نیاید پنج چیز از پنج کس
 یاد کر از ناصح خود این نفس
 نیست اول دوستی اند و ملوک
 این سخن باور کن از اهل سلوک
 هر که با مال کسان دارد حسد
 بوی رحمت مردم ماعش کی رسد
 سفلو را با مرآت ننکری
 هیچ بدخوی نیابد سروری
 آنکه کذابست و میکوید و فرغ
 نیست او را مرد و فاداری فروغ
 هر که اسه کار عادت باشدش
 در جهان بخت و سعادت باشدش
 اول از عیبی که باشد مردمان
 در ملامت هیچ نکشاید زبان
 هر که سینی براه ناصواب
 رو بر اهش از نایاب
 زحمت خود را ز مردم دوردار
 بار خود بر کس میفکن ز تبار

بغت رسته کاران

کوهی چو آنکه باش رستگار رخ مگردان ای برهرا نسه گاه در
 اولت دیدن بود حکم قضاش بعد از آن جستن بجان دل رضا
 چست سیم و ربودن از جفا هر که این دارد بود اهل وفا
 صدقه کالوده کرده باریا کی بود آن خیر مقبول خدا
 کر عمل خالص نباشد همچو زر قلب را ناقد نیارد در نظر
 تا توانی دور باش از سود خوار نفس را از آرزوها دور دار
 پیش مردم هرگز ارت کرد فاش هر که غافل وار بگذارت صلت
 بر حدز باش از چنان کسر زینهار تا سوزد در ترا بسیار نار

در بیان لذت عمرت

لذت

لذت عمرت اگر باید بدهر باش دائم بر حدز از چشم و دهر
 چون نگردد خلق با خوی تو رست کجوی مردم مان ساری رواست
 ز آنچه حاصل نیست دل خرسند دارد گوش دل را جان بدین پند دار
 ای برادر تکیه بر دولت مکن باد گیر از ناصح خود این سخن
 سود نکند که گریزی از قضا هر چه یاید بر آن میده رضا
 هر که اود رستان یک دل بود جمله مقصود دلش حاصل بود
 در جهان دانی که کرده معتبر آنکه او خوش باشد از خوف خطر
 که کند با کس و فالین روزگار چون که دارد نیست اش با مهر کار
 آنکه یا نور روز غم بود ست یار روز شادی هم بپرسش زینهار
 روز غمت گریه و رازی بکس روز محنت باشد بدست فریاد رس
 چون بیای دولتی از مستعان اندران دولت مبراز دوست نا

مرز هر کس که یار غم نبود چون رسد شنای هم او محم بود

در بیان معرفت

معرفت حاصل کن ای جان پدیر تا بیایی رضای خود خبر

هر که او را معرفت حاصل نشد هیچ با مقصود خود واصل نشد

هر که او عارف نباشد زنده نیست ^{حق} حق را بدانی با عطا

عارف نفس خود را چون شناسی تو هلا قرب حق را لایق وار زنده نیست

عارفان باشند که باشند حق شناس هر که عارف نیست نبود چشمناس

هست عارف را بدله مهر و وفا کار عارف جمله باشند با صفا

هر که او را معرفت بخشد خدای غیر حق را در دل او نیست جای

نزد عارف هست دنیا پر خطر بلکه یا خود نیستش هرگز نظر

معرفت فانی شدنی در وی بود هر که فانی نیست عارف کی بود

عارف

عارف از دنیا و عقبی فارغست زانکه باشد غیر مولی فارغست

هست عارف لقای حق بود زانکه در خود فانی مطلق بود

یا چه مانند این جهان کویم جواب ^{انکه} بیدار می جیزی بخواب

چون شود از خواب بیدار ای عزیز حاصل خوابش نباشد هیچ جابر

همچنین چون زنده افتاد و مرد هیچ خیزی عاز جهان باخود نبرد

هر که را بود ست کردار نکو در ره عقبی بود همراه او

این جهان را چون زنی در خوابی خویش را از یاد اندر چشم شوی

مرد را می پرورد اندر کنار مکر و شیوه می مینماید بی شمار

چون بیاید خفته شوی ناگهان بی کمان سار و هلاکش در زمان

بر تو باد ای عزیز پر همت کرخیزین مکاره باشی پر حذر

در بیان ورع میکند

در ورع ثابت قدم باش ای پیر
که هر خواجه که کردی معتبر

خانه دین کرد آبادان ورع
لیک میکرد خرابی از طمع

هر که از علم ورع گیرد سبق
دور باید بود نشانی غیر حق

ترسکاری از ورع پیدا شود
هر که باشد بی ورع رسوا شود

با ورع هر کس که خوراک کرد راست
جنبش و آرامش از بهر خداست

چیت تقوی ترک شهادت و حرام
از لباس و از شراب و از طعام

هر چه افزون است اگر باشد حلال

هر چه افزون است اگر باشد حلال
نزد اصحاب ورع باشد و بال

چون ورع شد یاری علم و عمل
حسن اخلاصت بیاید بی خلل

ناکامان ای بنده چون کردی گناه
توبه کن در حال عذر زنجواه

چون گناه نقلاید در و جره
توبه نسبی ندارد هیچ سود

حد

در انابت گاهی کردن خطاست
بر امید زنده گی کانی وفاست

خدمت کنین

تا توانی ای پیر خدمت کرین
تا شود اسب مرادت زیر زین

گر کسی او خدمت مردان کند
خدمت او کنید کردان کند

بهر خدمت هر که می بندد میان
باشد از آفات دنیا در امان

هر که پیش کا ملان خدمت کند
ایزدش باد و نوح و حرمت کند

خادمان راهت در جنت یاب
روز محشر بی حساب و بی عذاب

خادمان باشند اخوان را شفیع
جای ایشان در جنان باشد رفیع

گر چه خادم شد چنانش میدهند
هم ثواب غازیانش میدهند

گر چه خادم عاصی و معصی بود
بهتر از صد عابد ممسک بود

ای برادر و همایان را عزیز
تا بیایی عرنت از رحان تو نیز

هر که باشد طبعش از مهمان ملول
اروی زان در خلد و هم رسول
منومنی کو داشت مهمان را نگو
حق کشاید باب جنت را برو
بنده کو خدمت مهمان کند
خوبش را شایسته رحمان کند
هر که مهمان را بروی تازه دید
از خدا الطاف بی اندازه دید
از تکلف دور با بستی مهریان
تا کرانی نبودت از مهمان
هست مهمان از عطایا کرم
هر که زو پنهان شود باشد لیم
خیره برخان کسی مهمان مشو
مهمانست که رسد پنهان مشو
هر که مهمان را کرامی میکند
کوششی هر نیک نای میکند
هر که مهمانست شود از خاص عام
پیش او بیاید آوردن طعام
ز آنچه داری اندک و پیشی بپرس
برد باید پیش هر و پیش ای پسر
نان بده با جابجایان بهر خدای
نادهند هر بهشت عذای

برق

برق عریان که بچند جامه
حق دهد او را ز رحمت نامه
هر که ثوبی برق عاری دهد
درد و عالم ایندش باری دهد
کر برای حاجت محتاج را
بر سر از اقبال یابی تاج را
هر که را باشد بیعت بختیار
خیر و رزد در نهان و آشکار
ای پسر هرگز مخور نان پخیل
کم نشین در عمر بر خوان پخیل
نان مسک جمله رحمت و عافیت
میشود نان سنی نور و صفا
تا نخواهندت بخوان کس مرو
از بی مهر چون کر کس مرو
کو کی خبر و توان از خود مبین
هر چه بینی نیک بین و بد مبین

سه علامت در حق

سه علامت دانکه در حق بود
اولا غافل زیاد حق بود
کفایت بسیار عادت باشدش
کاهل اندر عبادت باشدش

ای سپر چون احمق و جاهل باش یکدم از یاد خدا غافل باش

هر کم او از یاد حق غافل بود از حقاقت دور و باطل بود

هیچ از فرمان حق کردن متاب بهر و ام از ره رادامن متاب

باطل را ای سپر گردن منه ^{نقد مردان را بهر کردن مده}
^{سرفه صاف کردن}

از قصار آسمان دم مرز هر کسی را پیش و بین و کم می بین

دست خود و اسوی ناخر میار جانب مال نیمان هم مدار

ناشوی آزاد و مقبل ای عزیز بی طمع میباش اگر داری تمیز

علامت ظاهر است در شقی

هست ظاهر سه علامت در شقی بخورد دایم حرام از احمق

بی طهارت باشد و بی کاه خیز هم ز اهل علم باشند در کربن

باطل هارت باش و پاکی پیشه کن و ز عذاب کور هم اندیشه کن

ای سپر

ای سپر مگر از اهل علم و تانسوزی مرز انار سمی

تا توانی هیچ کسی را بد مگو پیش مردم هم نکوی خود مگو

مغفرت نخواهی کرد بر روز منبد چون رسد مهمان برو پیش منبد

ظاهر است بخصیل بخیل

سه علامت ظاهر آمد در بخیل با تو گویم یاد کن برای خلیل

اولا از سائلان ترسان بود و ز بلای جوع هم لوزان بود

چون رسد در ره بخویش و آشنا بگذر در چون باد و کوبد در حبا

بند از مالش کسی را فائد کم رسد کس از خوشش ماند

حاجت خود را از زشت روی

حاجت خود را غوازه از زشت روی آنکه دارد خوب روی از روی مجوی

مؤمنی را با تو چون افتاده کار تا توانی حاجت او را برار

حاجت خود را جز از سلطان نخواه
چون بخوای یافت از دربان محوی
از وفات دشمنان شادی مکن
از کسی پیش کسی دادی مکن
باقناعت ساز دائم ای پسر
کریچه هیچ از فقر بند تلخ تر
هر سحر بر چیز استغفار کن
فرضی اکنون که داری کار کن
هفتادین خویش را غیبت مکن
غیر سلطان بر کسی لعنت مکن
چون شود هر روز در عالم جدید
از گناهان توبه میباید کردید
هرگز اتری نباشد از خدا
حق برساند زهر چیری او را
تا توانی حاجت مسکین برار
با برادر حاجت را کرد کار
هست مالت جمله در کف عاریت
چونکه مردی از تو ماند زاریت
عاریت را باز میباید سپرد
هیچ کسی دید که زربا خویش برود
حاصل دنیا چه باشد ای مین
یک دو گز کر باس و باید که زین

هر چه

اینچه مانندان بلای جان است
هر چه داری هر چه حق آن است
حاجت او را خدا قاضی شود
هر که با اندک رخصت راضی شود
بگذر از روی گریه داری پسر
هست دنیا بر مثال قنطریه
نیست عاقل او بود دیوانه
هر که سازد بر سر بل خانه
هست مؤمن را غارت غنا
از خدا نبرد روا چنان غنا
فقر و درویشی شفاء مؤمن است
زانکه اندر وی صفاء مؤمن است
مال و اولادت بمعنی دشمنند
کریچه نزد یکت دو چشم در شدند
مرد ره را بود دنیا سود نیست
هرگز نشاندیش از نابوده نیست
هر که از صد تشنه می صافی بود
خرقه و لقمه و کافی بود
بندگان حق چو جان را باختند
اسب همت تاثر نیاختند
تا نیاری در ره حق هر چه هست
اینچه میباید بجا آید بدست

در سخا گوش ای برادر در سخا

باش پیوسته چون مردایانی

در دُرخ مردی سخی نور صفاست

حق تعالی بر درجَت نوبت

استیاریا جهنم کار نیست

پیش اهل بخل تبیس دان

هیچ مسک ننکرد روی بهشت

آنکه میخواهند مرد بر سقر

ای پیر مردی مشهور باش

با سخا باش و تواضع پیشه کبر

فعل شیطانی بود

چار خصل

چار خصل فعل شیطانی بود

عطسه و چو بگذاشت از یکی

خون بینی نیز از شیطان بود

خامیازه فعل شیطانست و قی

در بیان اهل نفاق

دور باش از خواجه از اهل نفاق

سه علامت در منافق ظاهرست

وعدهای او عهد باشد خلاف

مؤمنان را که عنایت میکند

نیست در وعده منافق را وفا

نانه پنداری منافق را امین

نیست باد ناهشی از روی زمین

دانند اینها هر که رحمانی بود

باشند از فعل شیاطین بی شک

زانکه ظاهر دشمن انسان بود

ای پیر امین باش از مکر و

بامنافی هر که هر می شود منزل او در نیک چه میشود

از منافی ای پسر برهیز کن تیغ را از بهر قتلش تیز کن

در بیان علامت متقی

سه علامت باشد اندر متقی کی بود نسبت تقی را با شقی

بر حذر باشد تقی از یار بد تانیند از دترادر کار بد

که رود یکدور غش بر زبان و زطریق کذب باشد بر کران

از حلال پان کم گیرد کام تانه افتد اهل تقوی بد حرام

در بیان خصلت در شریعت

هر کس باشد سه خصلت در شریعت باشد انگس بی شن از اهل بهشت

شکر بر نفا و صبر اندر بلا میدهد آینه دل و اجلا

هر که مستغفر بود اندر گناه حق زنارت و زخشر دارد نگاه

هر که رسد

هر که ترسد از الله خویشتر خواهد او عذر گناه خویشتر

معصیت را هر که بچری کند ایزدش از اهل جنت کی کند

ای پسر دایم با استغفار باش و زبدان و مفسدان یز را باش

کر کی خبری بدست خویش کن خیر خود را وقف هر درویش کن

یک درهم کان را بدست خود دهند به بود از بعد تو کر صد دهند

کر بخششی می ممکن با او رجوع کر و یا افتاده از دست جوع

این بدان ماند که شخصی می کند بان میل خورن از نقی کند ^{کوی کورس}

با پدر کر چیره کی بخشد پسر می سزد کر باز گیرد از پسر

کر بخششی خود یکی خر مای شتر بهتر از بعد تو صد مثقال در

ای پسر شاد مال و زر محبوب آنچه کس را دارن دیگر محبوب

شاده دینا سر اسرغم بود سوراواند و عقب ماتم بود

املا تفریح زد دنیا گوش دامن
 جای شادی نیست دنیا هوش دامن
 ای پسر با اندوه غم خوبی کن
 روی خود را جانی به لعل جوی کن
 کفر فرج داری ضایع حق رواست
 لیک از دنیا فرج کردن خطاست
 خون و اندوه است قوت بندگان
 غم شود یار فرج چونید کان
 هر که را نبود بدل اندیشه
 عاقبت بر پای بیند تیشه
 از چه موجودی سدیدش ای پسر
 هر کسی دارد غم خویش ای پسر
 کوی از در مر ترا از نیست هست
 از برای آنکه باشی حق پرست
 نا تو باشی بنده معبود باش
 با حیا و با ستم و جود باش
 مگذاران در خواب و خورایم
 زنده دار از ذکر صبح و شام را
 خواب هر کن اول روزی پسر
 نفس را خوردن میا سوزی پسر
 آخر روزت نکو نبود منام
 پیشتر از شام خواب آمد حرام

اهل

اهل حکمت را نمی آید صواب
 در میان آفتاب و سایه خواب
 ای پسر هرگز مرو تنها سفر
 با سندان از دفتن تنها خطر
 دست داد مرغ زدن شومست و شوم
 استماع علم کن ز اهل علوم
 شب در آینه نظر کردن خطاست
 روزا که بینی نور روی خود رواست
 خانه کرتنها و تار یکت بود
 مونسی باید که نزدیکت بود
 دست را که زن تو در زیر و خ
 تر ز اهل معرفت آمد جویخ

در بیان قدر حاجت فراید

چادر یاد در بار بینی چون قطار
 در میان شان نیایی زینهار
 تا فراید قدر حاجت را خدا
 دور شب می باش دائم بار دعا
 تا شود عمرت زیادت در چنان
 رو نکوی کن نکوی در جهان
 تا نگاهد روزیت مرد روزگار
 معصیت کم کن بعالم زینهار

هر که در شب خواب عریان میکند
 از نصیب خویش نقصان میکند
 بول بر پاهم فقیری آورد
 اندوه بسیار و پیری آورد
 در جنابت بد بود خوردن طعام
 ناپسند ستان باز در خاص و عام
 زیره نان میفکن زیر پای
 گریه میخوانی تو نعت از خدای
 شب مرگ جار و هرگز خانه در
 خاک روبه هم منهدم در پیش در
 گنجوانی باب و نامت را بنام
 نعت حق بر توی کرد و حرام
 که بهر چویی کنی دندان خلال
 بی نوآوری وافتی حرو و بال
 ای پیر در آستان در منتهای
 که شود روزی ز افعال چنین
 تکبیر کن نیزه در پهلوی
 باش دائم از چنین حضرت بری
 در خلا جا کو حلهادت میکنی
 وقت خود را دانکه غارت میکنی
 جامه را بر تن نینشاید دوختن
 باید از مرغان ارباب موختن

کرد

که بدامن پاک ساری روی خویش روزیت کرد کرد
 در پیش پیش
 نیک نبود کرکشی از دم چراغ
 ده مده دو چراغ اندر دماغ
 که زن اندر پیش نشانه مشترک
 آنکه خاص از تو باشد خوشترک
 از کدایان پاره های نان محرم
 زانکه می آرند فقیری ای پسر
 دور کن از خانه تا رعنکوت
 باشند اندر ماندنش نقصانوت
 خرج را بیرون را نداده مکن
 در پیش خشک را نشانه مکن
 دست رسوگر باشد تنگی مکن
 چون تو در هوای بره تنگی مکن
 تا شوی مرد روزگار از صابران
 رو مکن از دیدن سختی کران
 دوی خود که ترش ساری از بلا
 خویش را از صابران مشمر هلا
 بی شکایت صبر تو باشد جمیل
 با کسی که کن شکایت از بیل
 در بلا افتی که صابر نیستی
 نزد اهل صدق شاکر نیستی

گو نکردی ای پسر کرد خلاف آنکه زبید ترا در صبر لاف

فرح میگوید

که همی داری فرح را انتظار در بلا بنود بصیرت هیچ کار

که صفا میبایدت تجرید شو و رخرد داری ز اهل دید شو

ترک دعوی هست تجرید ای پسر فهم کن معنی تفرید ای پسر

اصل تجریدت و راع شهرت است بلکه کل انقطاع لذت است

کرد و یکبار شهرت را طلاق آن زمان کردی تو در تفرید طلاق

که تو براندازی ز غیرش تا امید آنکه از تجرید کردی تا امید

اعتمادت چون همد بر حق بود آنست تفرید جان مطلق بود

ترک دنیا کن برای آخرت و ز بدن بر کنی لباس فاخرت

که بیایا رسد سعادت این مقام صاحب تجرید کردی و السلام

گرددینا

71
که ز دنیا دست شوی بهر حق آنکه از تفرید گویندت سبق

رو جرد باش و دالم فرد باش تا بهم فرقی نشینی کرد باش

کرد کبر و عجب و خود را ای مکرر قدر خود بسناس و هر جا بیکر

آنکه با عطار میگردد قریب او همی باید ز بوی خوش نصیب

همش صالحان باش ای پسر دور باش از اهل فلاتش ای پسر

جانب ظالم یکی میل ای عزیز و رکنی کردی از آن خیل ای عزیز

دو ز اهل ظلم بگریز ای فقیر تا سنو زی زانش نیز ای حقیر

صحت ظالم بسان انش است ز آنکه خلق از او تند و ناخوش است

در حضور صالحان صالح شوی و در نشینی با بدان طالح شوی

هر که او با صالحان همدم شود در حریم خاص حق محرم شود

انی مکرر راه شرع را اصل یابی که کزاری فرج را

از شریعت گزنی بیرون قدم

هر که در راه ضلالت می رود

حق طلب و زکار باطل دور باشد

هر که در راه حقیقت سالک است

بر خلاف نفس کن کاری بسیر

در بیان کرامت های حق میگوید

چار چیز است از کرامت های حق

اول آن باشد که باشد راست گوی

انگهی حفظ امانت باشدش

هر که امانت داده باشد این چهار

دوست کان باشد زبان کار

دوست

دوست کان باشد زبان گوی بسیر

هر که میگوید بدیهه های تو فاش

دوستی هرگز مکن با باره خور

منعی کو میکند منع زکات

دور از آن یار که خواهد از تو سو

ای پسر از سود خواران کن حذر

در جوانی دار پیران را عزیز

بر سر بالین بیمار آن گذر

تا توانی خسته را سیراب کن

خاطر انبیا را در باب نین

چون شود کربان یشیمی ناکهان

دو طبع زان دوست برادر ای بسیر

دوست شمارش بد و محرم باشد

از جنان کس خویشش زاد و وراد

دور از او میباش ناداری حیات

کر چه سر را با قدم های تو سود

خشم ایشان شد خدای دادگر

تا عزیز دیگران باشی تو نیز

زانکه هست این سنت خیر البشر

در مجالس خدمت اصحاب کن

تا ترا پیوسته حق دارد عزیز

عرش حق در جنبش اید آن زمان

چون یتیمی را کسی گریان کند

آنکه خداوند یتیمی خسته را

هر که اسرار کند فاش ای پسر

بر سر سیری مخور هرگز طعام

علت مردم ز پر خوری بود

راحتی نبود جسود شوم را

توبه بد خوگیا محکم بود

هر منافق را تو دشمن دار باش

تا شود دین تو صافی چون زلال

و آنکه باشد در پی قوت حرام

در تن او دل همی میرد تمام

اولی

در بیان زیارت خویشان

رو پیر

رو پیر شدن بر خویشان خویش

هر که ترک افارب میکند

هر که گرداند ز خویشاوند رو

هر که از خویشان خود بیکار نشد

چبست مرادی ای پسر نیکو بدان

عذر خواهد مرد پیش از معصیت

آنکه کار نیک مراد این میکند

هر که او باشد ز مردان خدا

ای پسر هر صحبت مرعوب در ای

هر که از مردان حق دارد نشان

خود نخواهد مرد حصان و اهلاک

تا که کرد مدّت عمر تو پیش

جسم خود قوت عقارب میکند

بی کمان نقصان بریزد عمر او

تا مشق از روی بدی آفتاب نشد

اولا تر رسیدن از حق و پنهان

با شدش طاعات پیش از مغیبت

با ضعیفان لطف و احسان میکند

با غنایان در تنگ دستی با سخا

تا نظر یابی تو از فضل خدای

نگذارد عیب دشمن بر زبان

وز غم ایشان شود اندوه ناک

مبجوید مردان صاف از کسی

گر رسد ظلم و جفا بر او بسی

هر که با اندر ره مردان نهاد

کی رود هرگز بد نبال مراد ^{دشمن}

ای پسر ترک مرادی خویش گیر

آنکهی راه سلامت پیش گیر

از خدای خویشان غافل مباش

غافلانه در ره باطل مباش

جای کریمت این جهان در روی مخند

چشم عبرت بر کشا و لب ببند

همچو مور از چرخ هر سوئی مرو

بند و ناصح را بکوش جان شنو

ای پسر کودکانی بازی مکن

کار با سلطان انبازی مکن

نفس بد را در که یاری مده

عمر بر باد از تبه کاری مده

هر کجا تهمت بود انجام مرو

راه حق را همچو نابینا مرو

در ره عشق و هوا مرکب مناز

خویشان را شجره شیطانی

دشمن داری از و ایمن مباش

زیر سقف بی ستون ساکن مباش

چون

چون سفر در پیش داری زاد گیر

عمر خود را هم سراسر باد گیر

ای پسر اندیشه از اغلال کن

نفس بد را با لکد با مال کن

جمله را چون هست بر دوزخ گذر

جای شادی نیست با چند خط

آتش در پیش داری ای فقیر

هیچ خوف نیست از نار سعیر

عقبه در راهست و بارت پسر کن

نگذر و بارت بسی دیگران

داری اندر پیش روز رستخیز نیست

و ز حدایت نیست ایمان گریز

ای پسر راه سرعت پیش گیر

ره روی ترک هوا بخش گیر

ای برادر باش بر فرمان حق

تا بیای جنت رضوان حق

کردن از حکم خدای خود متاب

تا نانی روز محضر در عذاب

تا بیای در بهشت عدن جای

شفق بنای با خلق خدای

تا دهندت جای در دارالسلام

با فقیران روز شب میوه طعام

سکا و ده
مان

که بسا دنی شاد اینجا خسته را باز بین جنت در بسته را
هر که آرد این وصیتها بجای در دو عالم راحتش بخشد خدایا

تمت تتوید هذه النسخة الشريفة

في آخر شهر شعبان المعظم سنة

ثلثين ومائة والفاء

عن يد سید

عزیز ابن بوری

بش

۱۲۴۰

همان کوث جهان که نیکو
نویزاید و یک که او که نرود
عقل خیر بدین خلاص دل

نویزودن ایچه کور بر این ص
صقین کم معرفتدن اوله سین دور
افتدی باده فوش بزم خام دل

فی بیان مطلع الرسالة

صلاه علیه سلام اولسون رسول
محمد مقدر ای انبیاد
محمد سرور جمیع رسول
نمود که خج حق خوشنود اولد
بورشدر آنک شایسته موی
شود و آنک که اوله مزاج رحمان
قدوسی عالمینه اولدی دهن
کل ای وحدت دیار دیک بر پی
اذن باغده بنمیش بر کل ایکن

که اولدر رهنما اوله بویو که
محمد رهنمای اولیاد
محمد هادی خبر سبیل
مقام اتا کاکمچ اولد
فکان قاب قوسین اود فی
نه رجھیه انی مدح ابر انسان
انکه بتدی بنیادی برت
حقیقت کشتی نل غنایب
قدیمی ایشانه بلبل ایکن

تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ فِي جَهَنَّمَ	كَبِيرُهُ دُرٌّ يَكُونُ اسْمُكَ أَشْيَاءَ
يَلُورُ سُلُوكُ خُودِ أَشْيَاءَ بُوَيْطَافَ	لَدُرِّ لَوِيَّتْ وَأَبْنُو الْخَرَابِ
بُوعَاكَ بَرِّ خَيْالِ خَوَابِهِ بَكْرَتِ	أَجْنَدَهُ عَمْرُ أَدَمَ أَبَهُ بَكْرَتِ
صَفِينِ مَدْرِ خَيْالِ لَدُنْ أَيْتَانَهُ	أَفْرَصُوبِهِ اسْتَرْيَلَهُ طَيْمَنَهُ
شَهَادَتِ يَلِكِيدُ رَظَاهِرَهُ دُنْيَا	حَقِيقَتَهُ وَلَيْكِنْ دَارِ عَقْبَا
خُودِ نَبَا أَهْلِ بَرِّ سَرُوحِشِ كَبِيرِ	فَتَوَكُّرُ دُكْرِي هَبْ دُرِّشِ كَبِيرِ
سَنَدِ اسْتَرْيَلِ كَرَامَتِهِ بُوَكْرَامَهُ	نَظَرُ قُلُوبِنَا النَّاسُ نَبَا مَهْ
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ النَّاسُ نَبَا مَهْ فَإِذَا مَا نَوَّالِ شَبَّهُوا وَكَلَامَهُ	
بُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَدِ بَنِي لَامَرُ عَلَى ظَاهِرِهِ وَقَالَ يَا بَنِي هَذَا مَا بَدِيلِ	
رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلِ قَدَرِ جَعَلَهَا رِيَّ حَقًّا	
كَبِيرُ سَفْ ظَاهِرِي وَدَدُهُ كَبِيرِ	أَجُونُ حَقِيلَهُ نَعْبِيرِ بَرِّ بَرِّ
كُودَهُ عُرْفَانِي خَبَرِ أَنَا مَكْ	سُجَّةَ حَقِيقِي وَبَرِّ دُرِّ قَالِكْ
كِدُنِي خَيْالِي خَوَابِي بَلَدِي	أَوْبَانِ نَبِي بَكْرِ عَقْبَاهُ فَيَلَدِي

أبَاة شَلْدَر

77

أَوْبَانِ عَقْلَدَنْ أَمْدِي وَبَلَدِ	حَقِّ أَكْلَايِ كُودِ أَهْلِ دِلِ بَلَدِ
أَوْلُوبِ أَوَّلُورْدَنْ أَوَّلِ بِلْ خَدَرِي	هَوَايِ قُوسُوِي قُوسُوِي قُوسُوِي
سَوَايِ حَقِّ هَوَايِلَهُ هَوَسُودِ	حَقِّ أَكْلَهُ حَقِّ بِلْ أَلَلَهُ بِلْ دُرِّ
كُشِي حَقِّ بِلْ كَلَمَةِ كَلَمَةِ جِهَانَهُ	بِهْ نِيلَرِ أَرَادَهُ دُرُّ لُوبَهَانَهُ
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ وَفَسَدَ ابْنُ عَبَّاسٍ	
مُفَسِّرِ دُرِّ عِبَادَتِ مَعْرِفَتِهِ	بِلْتَمَرِ اشْبُوحَاةِ مَعْرِفَتِهِ
كَلَامِ ابْنِ عَبَّاسَ نَظَرِ قَبْلِ	كُودَنْ رَبِّ شَكْ أَثَرِ قَبْلِ
صَافِيكَ أَوَّلَهُ بُوَعْبَاهُ جَاهِدِ	كَلَامِ كُنْتُ كَرْدُ رَاكِهِ شَاهِدِ
وَفِي الْكَلِمَاتِ الْقُدْسِيَّةِ كُنْتُ كَرْدُ خَفِيفًا فَاحْبَبْتُ إِلَيْهِمْ أَنْ أَعْرِفَ خَلْقَتِ	
الْمَخْلُوقَ لِأَعْرِفَ رَحْمَتَ إِلَهِهِ بِالْغَيْمِ حَتَّى عَرَفْتِ	
أَكْرَ أَوَّلُ كَسَهُ بُوَعْبَاهُ رَقِيقِ	حَالِشِ سَعْيِ أَيْتِ أَوَّلُ كُودِ حَقِيقِ
لَدَدِ دُرِّ بِلْ كَرْدِ لَكِ طَرِيقِ	بَلُورِ حَقِّ بِلْ كُنْ نَفْسِي حَقِيقِ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ	

اَقْتَدِي نَفْسُكَ اَكَاهُ اَوْ كُوْر
هَوَايِ نَفْسِي تَمَعِ اِلَيْنِ اَر -

بِحَاكِه فِي سَبِيلِ اللهِ اَوْ كُوْر
بِحَاكِه فِي كِبَرِ الْمُرَايِ بَرَادِر

قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ رَجَعَ عَنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ
رَجَعْنَا مِنَ الْجِهَادِ الْاَصْغَرِ اِلَى الْجِهَادِ الْاَكْبَرِ بَعْنِي بِجَاهِدَةِ النَّفْسِ رَاقِمًا
عَدَّتْ جِهَادًا اَكْبَرًا لَانْهَا صَادَتْ سَبِيًّا قَرِيبًا لِمَعْرِفَةِ الرَّبِّ الَّتِي هِيَ
الْمَقْصُودَةُ مِنَ الْخَلْقِ بِجِهَادِ الْمَعْرُوفِ

شَوْكِي اِيَّاهُ هَوَايِ قُصْعُهُ جُرَات
اَيَّدَ مَوْتِي اَكَا لَا يَدُ هِدَايَتِ
قَالَ اللهُ تَعَالَى وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

كُلَّ اِيْمِدِي مَقْصُودُهُ اِلَّا شَرْعِي
مَعَانِ مَكْنَدَنِ بَرُورِقِ بَار
سَرَاغَزِ اِيْلَهُ عَشَاقُهُ نَوَادَن
صَبَقْنِي اَلَدَن قَوْمَهُ مِقْرَامِ لَاي
طَلَسِيكَ نَزْمًا لَادُرِي بَار

بَيَانِ اِيْلَهُ اَصُولِي رُفُوعِي
بِكِي اَطْفَالِ اِدْوَا حَةِ سَبُو بَار
كَمِ كُوْر بَر هَوَايِي لِه سَوَادَن
كُوْكَلَدَن كَمِ كَه حُبِّ سَوَاي
نِيْتَهُ كَمِ خَالِقَهُ اَكُوَانِ اَنَار

دُرُش تَوَحُّدِهِ اِيْمِدِي غَيْرَتِ اِيْلَهُ
اَوَّلَا كِه بَايِي كِه دَوْلَتِ قُوْنِيْدِي
بُوْدَرِ اَصْلِ اَوَّلِدُغِي اَصُولِي بَرِي
سَرَايِ سِرِّهِ بَسِ نَقِي اَوَّلِي حَارِي
هَوِيْتَدَن دَمِ اَوْرُودِ حَقِّهِ اِيْرِي
بِرِيْمِ اَحْوَالِ اِيْ جِي قِيَوْمِ
دُوْعَاهُ نَحْتِ نَسْمِي كِه دُرْهَبِ
بِرِهِ لُطْفُكِهِ اِيْلَهُ بَاذِ الْاَكْرَامِ
فَنَادَن كَجِي رُوْبِ اِيْ كُوْدِ بَقَاةِ
خُذَا يَا اَبْلُ فُضْلُكِهِ رَحْمَتِ
شَوْكِي كَمِ قَابِلِيَةِ اَنْوَارِ تَقْوِيْدِ
كَمِ رَحْمَتِ اِنْجِيْرَةِ جَنَّةِ اَوَّلِ
بَا جَنَّتِ خَالِقِيْتَهُ وَاَصْلِ اَوَّلِ

دَفْنِيْتَهُ اَجَلِيْتَهُ دَقَّتِ اِيْلَهُ
هَمَايِ غِيْرَتِ وَرِفْعَتِ قُوْنِيْدِي
كَمِ اَيْدَرِ اَغْيَارِ دَن مَطْلُوبِ تَقْوِيْدِ
اِيْرِنِ اَشْيَانَهُ تَحْصِيْلِ اِيْمِدِي مَطْلُوبِ
حَيَاتِ اِفْلَاحِ اِيْمِنِكَ دُرُفِي سُوْرِدِي
جَنَابِ بَايِي كِه هَبْ جَمْلَهُ مَعْلُومِ
دُوْبَرِي قَهْرُ كِه هَبْ كِسْتِ بَارِ
جَدَايِي كِنِ اَوْنَهُ اَكْرَامِ اِنْفَامِ
يَتُوْرُ جُوْدُكِهِ حَقَاةِ عَطَاةِ
بُرَاوُزِ نَاكِجَتِ اِيْمِرِ جَنَّتِ
طُلُوعِ اَبْتِ اَكْرَامِ اَسْرَارِ تَقْوِيْدِ
اِيْرُدِ لَدُنْ اِنْجِيْرَةِ كَدَن اَوَّلِ
اِيْرُدِ دُوْدِ مُرَادِي حَامِلِ اَوَّلِ

فی بیان مراتب التوحید

تخلای خواجسته آج تنک و سکر	نمود اوله تاکه طنوسنودر
کلام کمالی تقریر ایلکه	کوکله و خاد سبین تنور ایلکه
صفا رسور سکر ارواح اسر	نذر اهل حقیقت سولای بار
کیمی افعاله ایریمیم صفاته	کیمی واصله در توحید آنه
مراتبه و زده در ارباب توحید	تفاوت و زده در اصحاب توحید
بشر حدی قدری بوقدر در	اوتنه سی صتمه که مقدر بشر
مکرکم برق خالط کیمی بران	فلک سیرینه آبره نودر دهمان
ولیکن زایل اولودینه اولدم	ایر شمر که بیک عقل ادم
اگرچه فضل حق در اشواق	بقوا که ولیکن ذکر و طاعت
سمتایه و سبایل اولدی اسما	بولنده فتح اولور لا بد بقا
نیویم اسرار ذکر ایرک اسرار	بولدن خلوصون ای ای برادر
فی تحقیق ان التوحید مبتدا کل ذی وقعه کما ان الشریک منشا کل عذاب	

بوی خفقی برادر استماع آیت	صفا و ذوقه بر حوش سماع آیت
حجج ذوقه توحید اولدی مبتدا	عذابه بنیم شرب اولدی مشاء
ای قیده اولدی شرب ای مرد طهر	بری شرب خفید ز بری ظاهر
حیلدن فرد نوبدر اهل ایمان	خفیده قله اشکال ای جان
فی التحقیق عن انفس این مالک رضى الله عنه ما من احد بشهد ان لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله صدق من قلبه الا حرمه الله على الناس	
فیهما عن معاذ ابن جبل ان النبی صلی الله علیه وسلم قال له یا معاذ هل تدري ملحق الله على العباد قال قلت الله ورسوله اعلم قال ان یعبده ولا یشرک به شیئا ثم قال ان تدري ملحق العباد علی الله اذا فعلوا ذلک قلت الله ورسوله اعلم قال ان لا یعبده بغيرهم	
حدیتمک ظاهرینه انه مفرد	که عرفان جلسیدن اولدور
که اهل معصیت در بر خویش	ینه بویله ایکن اولور معذوب
نوبدر بهی اگر ایلرسک اذاک	که اول شرب خفیدن اولمشک

عَصَائِي مُوسِي بِقَدْرِ نَارِ	اَنْجُو نَدَرْ بِيَكَمِ شَرِي خَفِي وَارِ
اَكْ شَرِي حَقِيْدَنْ فَرْ تَلِيْدِي	خُدَا اِي جَمْعِي صَاكِيْدِي
نَبِي سَاكِي بُوَعْنَايِي طُوْرُوْدِي	اَنْجُو صِدْقِ فَلَيْلَه بُوْرُوْدِي
حَدِيْثِ ثَابِتَه دَلِي ظَرَاتِي	خِلَافِيْنَ اَكْلَ مَقْدَرِي كِي خَدَرِي
بِكُو بُوَقَاعِدَه مَعْلُوْمَكِ اَوْشُوْن	دَرْ وَنَكِ مَعْرِفَتِ نُوْرِي اَكْلُوْن
عَمُوْمِ اَلْمَوَافَاْدَه نَكْرَهَانِ	سِيَاقِ نَفْبَه دَاخِلِ اَوَلَه اِي
بُوَعْنَايِي اَكْرَ اِيْدَكِ اِيْسَه اِدَكِ	اَوَلَمَا مَن كَرَكِ هِيْجِ بَرِيْشَه اَشْرَكِ
اَكْرَ شَرِي خَفِي وَكْرَجَلِيْدَر	بُوْلُوْدَنْ فُوْر تُوْلُوْنِ لَه بَدُوْدِي
وَبِيْسَه خُدَا فُلْمَنْ عَذَابِي	دَخِي كُوْرِي سَوَابِي وَحِيْسَابِي
كِي شَرِي كَرْدَنْ اِيْدَجَلِ اِيْحَتَايِي	حَقِيْقِيْكَ كُوْرِي مَرِ اَوَلِ عَذَابِي
فَرِيْدَاشِ اَكْلَكِ بُوَطَرِيْقِي	فَرِيْنَكِ اَوَكِ تَوْحِيْدِ حَقِيْقِي
بُوَعْنَادَنْ اَكَا كِي اِيْرِيْشَادِ	بَرِيْشِي زَبَدَه عَمْرَه قَلَمِ اِيْسَادِ
بُوَحْدِ اِيْلِيْزِيْسِ غِيْرِي اِيْتِيَانِ	كِي التَّوْحِيْدِ اسْقَاطِ الْاَضَافَا

مفاد

مَقْلَه كَرَا اِيْدَه دَعُوْايِ تَحْقِيْقِ	اَوَلُوْر حَالِ بُوِيْرِيْزَانِ نَطِيْقِي
كِي زَبَدِ عَمْرَه اِيْسَادِ اِيْدَكِ اَكْرَ	فِيْجَانِ اَوَلِيَه كَلَرِ اَكْرَ اِيْحَارِ
اَكْرَ اَوَلِ اِيْنِيْ اِيْدَنْ بَلِيْدِي	فَوَايِيْدَنْ تَاْلَه كَلِيْدِي
تَاْلَه اَوَلِيْ اِيْدَكِ شَرِي كِه دَالِ	نَبَه وَارُوْدِي عَجَبِ بِلَكِيْ كَحَالِ
عَذَابِه بَا عِيْثِ اَوَلِ شَرِي شَكْرَه	تَاْلَه اَكْرَ بُوْرُوْسَه حَكْمُوْرَه
كُلِ اِيْدِيْ زَبَدَه عَمْرَه سَوَكِيْ قُوْر	بِيَكَمِ اَنَارِ شَرِي كَرْدَنْ وَارِ اَللَّيْطِ

قصه الشيخ بايد بسطاي قدس سره

رَوَايَتِ اَوَلُوْر اَوَلِ پَرِيْسْطَامِ	كِي بَعْنِيْ يَابِيْدَرِ صَالِحِ اِفْدَامِ
بُوْدَ كَلُوْجِدِ سَعِيْ وَدَقِيْقَه	بُوْدَ كَلُوْ خَلُوْ مِلَه عَرِيْسَالَه
بَا قُرْبِ هَر حَالِه اَوَلِ مَرْدُ فَايِقِ	اَرَا بُوْبِ بُوْلَمَادِي بَرِ حَقِيْقَه اِيْقِ
دِيْدِيْ بَرِ حَقَقَه لَمَا اِيْقِ اِيْشِ بُوْلُوْ	مَكْرُوْجِيْدِمِ وَارَا بِيْشِ وَارَا اِيْقِ
دِيْدِيْ بِلَمَالَه مَبِيْسِيْنِ سُوْدِيْدَرِ وَكَلِ	بُوْرَه كِي سُوْدَا غُوْتِيْدِيْ دِيْدِيْدَرِ
بُوْرَسْمَه بُوْلُوْ رُوْبِيْ سَنَدَه اِيْقِ	عَجَبِ بِيْسِيْنِ قَنْدَه يَاقَنْدَه اِيْقِيْدَرِ

امروز توحید اصلی هر کالک	بیته کیم شریک در اصل هر ضلالت
کینک شریک دکلور عذابی	ایسک بلاندرن اجتنابی
قرینک مشرک اولور عواذل	کجور بویونه اغلال سکنل
فصور و شرکدن شولکم اوله یاک	اولور جنت قصورنده فرحاک
یکی قسم اولدی هم جنت قصری	برسی مغنوبد زیری صوری
اولوبور مغنوب جنت جنت	موجر بولور انده در لولدن
کوردر اول جنت لجه جنت	بولور هر بنیده نجه در لولدن
قولن اشمیوب کور کورندکی	کوکده کلایوب عقل ایرندکی
نلر اعداد ایدر صلاح و لئه	نجه وصف ایلیم کیم اولدینه
اعددن عبادی الصالحین مالاثنی رات ولا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر	
صلاحه کرجه هر معرف بولار	حقیقته ولیکن صلاح اولار
که اول ترک این جمله ماسوی	کجه نفسندن و بوی خدای
بر شین اول اول توحید ذاکه	باوب قالمیه افعال صفات

بومضد

بو توحید اگر ایرمک دیلر	سرای وحدته کیمک دیلر
درش صدقوله دایم نوع بابیت	سوی ترک ایدوب رفح حجابیت
کر کرد ترک دنیا ترک عبقا	حجابک اعظم وار لیدر اما
ولیک قبل وجودک ذنب لا یفاس علیه ذنب	
نه وقتین کیم اول اول ذنب دلیل	کیم ذنب حایل اول اول خفه اول
رفع الحجاب وتعلم الاحادب	
کل ای دولت متاعینه خیرد	که کوش جان بر خوش کهور
نه کهریکه سفاح سعادت	انکله اچیلور ابواب حکمت
هدایت ایدوب اول یایم ابرسل	حجابی اعظمی اوت کجرت
اوله سین جمعه رهم فز و اصل	کال ایدر اوله حاصل
فجان نور حقیقت کعه صالک	سنی بر جویه ابرسندن آله
ربوبیت دما غلکه ایدوب	عبودیت قاصر امله زینهار
جالش ایشو حجابی حرق ایدر	صفین جمعیله فرقی فرقی ایدر

حَقِيقَتُهُ دِيلُوسْكَ فَتَحِ يَايِ
 بِكُمْ حَرْقُ الْبُوحْمُكُمُ حِجَابِي
ذِكْرُ الْقَوْمِ إِنَّ الْفَرْقَ مَا سَبَبَ إِلَيْكَ مِنَ الْكَيْبِ وَاقَامَةِ وَطَائِفَةِ الْعُجُوِّ
 وَمَا يَلْقَى بِأَحْوَالِ الْبَشَرِيَّةِ وَالْجَمْعُ مَا سَلَبَ عَنْهُ بَلْ كَانَ مِنْ قَبْلِ الْخَلْقِ
 إِذْ أَرَادَ مَعَانٍ وَابْتَدَأَ لُطْفَ وَحُسْنَانَ وَلَا يَدْعِي عَنْهُمَا فَإِنْ نَزَلَتْ فَكَلَّمَهُ
 لَا عُبُودِيَّةَ لَهُ وَمِنْ لَاجَمْعَ لَهُ لَا مَعْرِفَةَ لَهُ فَقَوْلُ الْعَبْدِ يَا بَاكَ تَعْبُدُ أَتَيْتُكَ
 وَالْعُبُودِيَّةَ وَقَوْلُهُ يَا بَاكَ تَسْتَعِينُ طَلَبُ الْجَمْعِ فَانْظُرْ إِلَى الْإِلَهِ شَادِدِ الْهَيْ
 كَيْفَ جَمَعَهَا فِي التَّوْرَةِ الَّتِي جَعَلَهَا مَفْتَحَ كِتَابِهِ الرَّقِيعِ وَالزَّمَمَ قَرَأْتِهَا
 لِكُلِّ شَرِيفٍ وَوَضِيعَ ثُمَّ أَعْلَمَ أَنْ تَرُدَّ نَائِي هَذِهِ الرِّسَالَةَ لِلْجَمْعِ وَالْفَرْقِ
 عَدَمُ احْتِجَابِ الْعَبْدِ بِالْحَقِّ عَنْ الْخَلْقِ فَيَعْمُ الْفَرْقُ الَّذِي قَبْلُ الْجَمْعِ وَبَعْدَهُ
 فَلَا يَحْتَاجُ بِالْوَحْدَةِ عَنِ الْكَثَرَةِ وَلَا بِالْكَثَرَةِ عَنِ الْوَحْدَةِ بَلْ يَجْمَعُ بِالْمَعْرِفَةِ
 وَالْعُبُودِيَّةَ فَيَحْصُلُ لَهُ الْبَقَاءُ بَعْدَ الْفَنَاءِ فَأَفْهَمَ ذَلِكَ خُتْلُصًا
 عَنِ الْمَهَالِكِ وَاللَّهُ لَهَا دِي
 رِبْعَانِيَّةِ اعْتِمَادِي

نوراني

شَوْلُكُمْ كَيْفَ جَمَعَ بُولُ عُرْفَانِي بُولُ	شَوْلُكُمْ كَيْفَ فَرَّقَ بُولُ الْحَادِ جُودِي
كَمْ جَمَعَ أَهْلَ دَرْيَا لَوْ غَلَطَا	بُودَرُ فَرْقِ أَهْلِ صَحْرَا لَوْ خَبَرَانَا
بِرِّي شَوْلُ تَوَكُّدِ بَكْرُ شَهْرُهُ كَلَّنَا	بِرِّي شَهْرَادِ مَيْنَهُ قَرِيبُهُ بَلَرْنَا
حَقِيقَتُهُ كَالْأَهْلِ أَوَّلًا دَارِي	كَيْ هَمَّ دَرْيَايِ هَمَّ صَحْرَايِ بَارِي
شَوْلُكُمْ بُولُ دَرْيَا بُولُ دَرْيَا	بِكُمْ شَكْبَرُ أَوَّلًا وَلَيْسَ تَكْرِي خَارِي

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا بَاكَ تَصْبُحُ حَسَنَةً يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَقَالَ أَيْضًا مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ

كَيْ أَوْلُودِكُمْ مِنْ نَفْسِكَ دَرْيَا	كَيْ أَوْلُودِ بَرِيكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
بِكُمْ تَوْحِيدِي صَرْفَا بَرِي	مَقَامِنُ كُودِ دَرْيَا قُلْ لَمْ يَزَلْ رَحْمَا
بُوتُوجِدِي بِقُوبِ مَوَاسِي يَنْفَرِي	بِسْ لَا فَتَنُكَ دَرْيَا بَرَادِي

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى حِكَايَةً عَنْ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ هِيَ إِلَّا فَتَنُكَ تَضِلُّ
 بِهَا مِنْ نَشَأُ وَتَهْدِي مِنْ نَشَأُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَوَّكَاتُ فَهَمُّ أَلِهَ مَعْنَايِ كَارِي	كُودَتُ بَرُوتُورِي بَرِيدُهُ هَرَقَايِ
--	---

نَفْسَهُ اسْنَادَ اِلٰهِي كُور

ذِكْل بُونِسْكَرْ كُلْ اَوَّلْ تَوْحِيدَه مَنَاج

قَوْلَه مَوْلٰی اَدَبْ بُونِسْ طُورِی

اَدَبْ دُحْلِيَه اِنْسَانْ كَامِلْ

دِيلِرْسَكْ اَيُولَه سِنْ مَقُولْ حَضَرْ

فِصَّةُ شَيْخِ ابُو سَعِيدٍ الرَّازِی

اَشْتَكَمْ بُو سَعِيدَه كَلَامِی بَرَارْ

مَكْرُوفُ رُفُقْ اَشْتَبُوبْ اَوَّلْ صَوَابْ

بُورَزْدِی كِهْ اَوَّلْ صُلِحْ كَلَامْ

شَوْكِمِ رَاهْ اَدَبْدَنْ طَشْرَه كِدَهْ

فِصَّةُ الشَّيْخِ بَانْدِرْدِيْطَايِی

اَشْتَدِی كِهْ عَجَبْ شَوْلْ بَانْدِرْدِی

بَانْدِرْدِی اَوَكْ دِيلِرْ شَخْصْ خَلِی

اَدَبْ بُونِسْ اَقْدَی سَوِيكِي كُورْ

سَكَا مِلِكَه بُو اَزْدَنْ دَلْخِي تَاغِی

كُورَه يَجْهَه فَنْ نَفْسِكْ بُو دِی

اَدَبْ تَزَكْ اَلْمَدِی اَوَّلِی عَوَاذْ

مُودَبْ اَوَّلْ بُولَسِنْ نَاكَه قُوتْ

زِيَادَتْ اَشْتَكِي كُورْ اَي بَرَادَرْ

قُوتْ قُودِی اَوَّلْ صَوْلْ اِيَاغِي

قُوتْ اَوَّلْ اَدَبْ بَرَزْدِی بَرَه هِيَهَاتْ

فَجَنْ اَوَّلْ بَرَه صَحْبِتْ اَبَدَهْ

اَوْعِنْ اَلْعَارِفِيْنَ اَوَّلَانْ فَرِيدِی

اَي كُورْ مَكَا اَتَدِی قَلْبِ مَبِلِی

وَارْدُوبْ اَي بُو اَزْدَنْ بَقْدِی كُورْ

اَدَبْ تَزَكْ اَبَدِی بُونِسْ بَرَاغِي

دِيلِرْسَكْ كِهْ قَوْلْ اَبَدِی سِنْ حُزْبِی

بِكَمْ سَمْعَكْرَه اَوَّلُونْ اَشْتَوَاجِی

فَجَنْ اَوَّلْ بَرَزْدَكْتْ صَدُورِی

تَزَلْ اَيْنَه نَفْسَه نَهْتْ اَبَدْ

بُونِسْ كِي طُوفَه اَوَّلْ تَوْحِيدَه يَكْمَانْ

تَفَرُّجْ اَيْنَه حَقِیْقَتْ كَلْسَانِی

حَقِیْقَتْ اَلْمَبُورِی سِرْ كَرَه جَوَانِی

قَالَ ابُو سَيْلَمَانَ الدَّرَوَانِي رُبَمَا يَنْتَكُ الْحَقِيقَةُ فِي قَلْبِي اِنْ رَجَعْتُ بَيْنَا

فَلَا اِذْنُ لَهَا اَنْ تَدْخُلَ قَلْبِي اِلَّا بِسَاطِحِ هَدْيِي

بَيَانُ الْحَقِيقَةِ الْخَوَاصَةِ

كَمْ كَرْدْ كَامَلْ جَعِيلَه تَقَرُّبِی

بَقُوتْ تَوْحِيدَه خُوشْ كُورْ قُوتْ

تَرْقِي اَيْنَه اَقْدَی غَيْرَتَا اَبَدْ

بُو اَبُو رُطَلَتْ اَبْجَه اَبْ جَوَانِی

حِصَارْ اَبَدِیْنْ شَرِیْفَتْ بُو سَاكِنِی

شَرِیْفَتْ ظَاهِرْ حَقِيقَتِ اَنْوَانِی

اَلْكَتَابُ وَالْاَسْنَةُ

كَلِمَةٍ وَحَدَّثَ بِلَيْدِهِ قِيلَ تَعَمَّ	كَلِمَةٍ بَابِغْ كَثْرَتُهُ تَرَنَّمْ
سَرَّايَ وَحَدَّثَ بُولُوكُ سَرَّ سَاه	دِرَآيَ كَاهْ أَوْدُودِي بِعِ مَعِ اللَّهِ
كَلِمَةٍ بِرِشَادِ بَحْرِنِ رِبَابِ دِينِي	دِرَآيَ بِأَحْمَرِهِ أَكْطَبِي
بِيدُ رَسَدِ أَفْزِي أَشْوَكَالَه	أَبْدُ دَانَكْ كَاكِينَه شَهَادَتْ
حَبِيبُ اللَّهِ أَلَمْ أَقْدِرْ أَجِي	صِرَاطِ سَيِّفِيهِ كَتَّ هَدَايَ
حَقِيقِي بَلَاكَ حَقَّانِي نِيَاهْ أَبَتْ	عَبُودِيَّتْ مَقَانِنِ جَلَوَه كَاهَاتْ
قُورِي دَعْوَاهْ جُوقْ دُرُورْ تَلَفْ	عَبُودِيَّتُهُ خَرْدُ بَحْجَه شَرَفْ
أَبْدُنْ أَسْرَ بَعِيدِهِ سِرْنِ أَوْعَانْ	كُتُورْ دُوبُورْ صِدْقِيهِ إِيْمَانْ

كَلِمَةٍ بِرِشَادِ بَحْرِنِ رِبَابِ دِينِي
أَبْدُ دَانَكْ كَاكِينَه شَهَادَتْ

عَلُوْرُ رُتْبَتِهِ طَاعَتِ سَيِّدُهُ	أَبِي صَخَهْ كِرْ بَرُورِي عَقِيدُهُ
قَالَ اللَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ الطَّيِّبُ	وَأَعْمَلُ الصَّالِحِ يَرْفَعُهُ
أَكْبَرُ مَغْتَبَرِ حَكْمِ إِذْ لَدُرْ	تَرْقِي بِسَبَبِ لَكِنْ عَمَلُهُ

عَمَلْ أَنْزَلْ أَكْرَاجِ حَبِيبَتْ	وَلَكِنْ وَارِدْ دَانْدَه بِلَاغَتْ
قَوْلُكَ تَقْدِيرُ حَقِّ سِرِّيَّاهْ سَيِّدُ	عَمَلْ صَانِ رُودْ مَانَاكْ بِإِسْبِيْدُ
تَرْقِي سَيِّئَتِهِ أَوْلَدِي فِرْقَانْ	مَرَاتِ فَطْمَنَه أَوْكُنْدُ رَدَاتْ
قَوْلُكَ دَانْدَه قُورِيَّتْ قَالِيَّتْ	جِفَارْ رَفْعَلَه أَفِي حُسْنِ طَلَامْ
حَقِيقَتْ صَمْدِيكُمْ تَرَكْ عَمَلُهُ	وَلَكِنْ رُزْنِيَّتْ كِي كُورْ دُورْ

قَالَ الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ عَالِمُ الْحَقِيقَةِ وَكَذَلِكَ مَلَا حَقِيقَةَ الْعَمَلِ لَمْ يَتْرِكْ الْعَمَلِ
وَقَالَ أَيْضًا طَلِبُ الْحَقِّ بِالْعَمَلِ ذَنْبٌ مِنَ الذُّنُوبِ

أَفْزِي بُولُوكُ اسْتَرْسَاكْ كَاهِي	عَمَلْ أَبَتْ بِيكْ قَالَمَهْ إِنْجَالِي
قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا حِينَ رَأَتْ أَنَّ قَدْرِي الَّذِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ	وَسَلَّمَ هُوَ نَزِمًا مِنْ الْقِيَامِ فِي الصَّلَوَاتِ خَلَفَ هَذَا وَقَدْ عَمِلَ مَا تَقَرَّرَ
مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَاكُورًا وَلَمْ أَكُونُ مَدُودًا فِي الْحُجَّاتِ	عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا

سُؤَالَ شَرْعِي رَسُوْلُهُ بِذَنْبِ حَقِيْقِي	أَبْدُ تَرْقِيُوْ بَابِ عَمَلِيْ بِسَبَبِ تَرْقِيُوْ
---	--

بَعْدَ امْتِدَادِي اَوْلَ ذَنْبِ كَبَرٍ	ذُنُوبِكُمْ مَا نَقَدْتُمْ مَا نَأْخِرُ
وَبَدِي عِبَادِي شُكْرُ اَوْلِيَايَتِي	اَوْلَ الْحِسَانِ شُكْرُ قِلَايَتِي
كَلَامِي يَوْمَ كَلَامٍ دَكَلَا كُسَه	حَدِيثِ مَصْطَفِي فِي اَكْلَا كُسَه
صِفَتِي بَابِي عَمَلَانِ دَوْدَانِي	فُورِي امْتِيَه سَعُورُ اَوْلِيَه
عَمَلِ اَوْلِي مَرِيَه قُرْبِ الْجُورِ	رُصُولِ اَهْلِيَه شُكْرُ نَفْعِ الْجُورِ
وَفِي الْكَلِمَاتِ الْقُدْسِيَّةِ لَا يَزَالُ عِبْدِي يَتَقَرَّبُ اِلَيَّ بِالْوَاقِلِ حَتَّى اُجِبَهُ	سَبْجِي نَدْرُ قَوْسِي اِي بَرْدِ
عَمَلَانِ حَقَّه نَفْعُ بَاخِرِ	

مَا وَدِدْتُ فِي الْكَلِمَاتِ الْقُدْسِيَّةِ بِاعِبَادِي لَوْ اَنْ كُنْتُ اَوْ لَكُمْ وَلَكُمْ وَشُكْرُكُمْ
 وَجُحَكُمْ كَانُوا عَلَى اَنْفِي رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا ذَادَ ذَلِكَ فِي بِلْكِ شَيْئًا
 بِاعِبَادِي لَوْ اَنْ اَوْ لَكُمْ وَلَكُمْ وَانْ كُنْتُ رَجُحَكُمْ كَانُوا عَلَى اَنْفِي رَجُلٍ وَاحِدٍ
 ذَلِكَ فِي بِلْكِ شَيْئًا اِلَّا اَنْ قَالَ بِاعِبَادِي اِنْهَا هِيَ اَعْمَالُكُمْ اَحْصَا مَا
 اَوْفَيْكُمْ اِيَّاهَا ثُمَّ رَجَعَ خَبْرًا فَلَمْ يَجِدْ اَنْتَهُ مِنْ رَجَعٍ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُونِ اِنْ اَنْتَهُ
 رَوَاهُ مُسْلِمٌ فُضِّلَ فِي اَنَّ النَّاسَ يُخْشَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى حَسَبِ اَعْمَالِهِمْ

قَتْنِي بِرِثَقِ جَانِبِي خَرِيدَارِ	قَتْنِي بِرِثَقِي كَرَمِ اَوْلِيَايَتِي
اَوَّلِي مَضِرِ حَقِيقَتِي شُكْرُ	عَقِيدَتِكَ يَا كَرَمِي كَرَمِي
كَيْسِي نَكَا عَيْتَقَادِي فَاوَدِي	عَمَلِ اسْوَاوِي دَاخِي كَاوَدِي
بَعْدِ اَوْلُو رَحْمَتِكَ رَحْمَتِي	فَحْنِ حُظَا اَلْجَنَّتِ بَعْدِي
كُلَّ اَوَّلِ اَعْيَقَادِي يَا كَرَمِي	كَلَامِي دَكَلَا خُوشِ اَوْرَاكِي
بَيْسِ اَنْزَلِ لَمْ اَنْزَلِ لَمْ اَنْزَلِ	بُورَدِي اَغَاوَدِي دُرُورِي
نَهْ حَالِ اَوْدَدِي اَوْدُوسَه كَشِي	اَنْكَلَه قُرْبِي بَارِي كُونَه
اَوْفُولِكْ صِدْقِيَه اِي اَهْلِ عَقْدِ	اَيْدَرِ ثَاوُونِ اَفْرَاخَا شَهَادَتِ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ فَاَتُونَ اَفْوَلَجَا رَرِي اَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 سَأَلَ عَنْهُ فَقَالَ اَلْجَنَّةُ عَشْرَةُ اَصْنَافٍ مِنْ اَمْنِي بَعْضُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقِمَّةِ
 وَبَعْضُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْخُزَارِ وَبَعْضُهُمْ شُكْرُ سَوْنِ اَجْلِهِمْ فَوْقَ رُءُوسِهِمْ
 يَسْتَحْبِبُونَ عَلَيْهَا وَبَعْضُهُمْ صُحَابُ بَكَارِ بَعْضُهُمْ يَمْضَغُونَ السِّنَّاهُ فِي اَلَمَةٍ
 عَلَى صُورِهِمْ يَسِيلُ الْفَيْحُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ لِيَسْقُدَ بِهِمْ اَهْلُ الْجَمْعِ وَبَعْضُهُمْ قَطَعَتْ

٧٤

شَیْئِیْهِمْ وَصَلَوْهُ وَحُجَّ ذِکْرُهُ سَبَبِیْهِ لِحُجَّتِ سَوَالِ مَبَادِیْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدايه صدهزاران شکر منيت . که محبوبه قلدي

بزي امت . اني کند و ايجون خلق ايجون

برادر و ب قلدي رحمت . سلام اولسون مجيدت

جيبه . دخی هم ال واصحابه تمامت . پس از حمد

خدا نعمت رسالت . طغوز یوز ایدی طفسان

دش بجهرت . جهاند حضرت سلطان غر خان

فلور دی عدل و دادیکه خلافت . اطاعت اوزدم

ایدی جان و دلکرت . انک امرنه هفتاد و دو ملت

زمان د ولند بولش ایدی . جهان امن و امان استراحت

خصوصا صاحب و علم و کماله . کمالجه اولسوردی رعایت

و دین شهرتد علمه شغل ایددم . علایقدن کلی ایددم

کلوپ ناکاه بر صوفی صافی . سوال ایدی بکالیدی بدایت

سوال

دیدی اهل دل صاحب بصیرت . صابو ايجون و صومر اولی

قوا عضایک ايجند سبب . همان دوت عضوی مخصوص ایدی

هر عضایه یترکن غسل واحد . ندن نشیسه باغش اصل

حکمت . بخون ولدی ترابله نیمم . بولماسه یا اولی

مکت . و صوده عضودرت ایکن سبب . نیمده ایکی

عضو اولدی مبتت . دخی هب انس و هم جنبه فرادی

صَلَوةَ خَمْسَ كَمَ فَرَضَ اُولَدِي بِشَ وَقْتُ • جُومِكِي
 اِيَدِي تَوَقُّتِ ارْتَقِ اَكْسِيك • بِخُونِ بِشَ وَقْتُ اِلَه اُولَدِي
 مَوَقْتُ • بِشَ اَوَّلِ بِشَ وَقْتُ اِيْحِنْدَه اَك اَوَّل • اَذَانِ كَم
 اَوْتِدِي قَلْدِي قَامَت • صَلَوةَ صَبْحِي كَم اَوَّلِ قَلْبِدُر
 نَدَرِ خِمَكْتِ كَم اُولَدِي اِيَكِي رَكْعَت • صَلَوةَ ظَهْرِي كَم قَلْدِي
 مَقْدَم • نَدَرِ اَصْلِي كَم اُولَدِي جَارِ رَكْعَت • صَلَوةَ عَصْرِ
 قَلْدِي شَرْعِي • بِخُونِ اَوَّلِ اَخِي اُولَدِي جَارِ رَكْعَت
 صَلَوةَ مَغْرِبِه كَم قَلْدِي اَفَار • نَدَرِ اَصْلِي كَم ثَالِثِ اُولَدِي
 صَلَوةَ بَيْتَسُوِي كَم قَلْدِي اَوَّل • نَدَرِ بَاعِثِي كَم اُولَدِي جَارِ رَكْعَت
 صَلَوةَ وَزْنِه كَم بِشَارِدِي اَوَّل • بِخُونِ اُولَدِي اَوْدَاخِي اَوْج
 رَكْعَت • قُرْبَتِ وَرَقِ يَدِ نَكْرَ اَز تَكْبِير • اَوَّلِ اَوْدَاخِي

دکمن

رَكْعَتِه نَه حَكْمَت • دَخِي هَم وَرِ سَنَمِي بِوَلَجِب
 وَبَاخُودَ فَرَضِدُرِ اِي اَهْلِ خَيْرَت • ذَوَاتِ اَلَا رُبْعَه
 بِخُونِ قَلْبِنُور • حَضَرَه دَوْتُ سَفَرَه اِيَكِي رَكْعَت
 بِخُونِ صَبَاك نَمَازِي قَصْرِ اَوَّلَمَاز • جُو تَعْبِيْمِ اَوْدَه
 اَوَّلِ سَنَدُرِ رَوَايَت • سَبَبِ قَصْرِ كَم اُولَدِي اَبْتَدَاة
 مَقْدَم قَصْرِ كَم اِيَدِي اَعْرَاسَت • صَلَوةَ خَمْسَه اَوَّل
 شَبِ دَوْر • اَوَّلِ سُوْرَدِي جُو جَمْعِه قِرَاة • نَدَر
 يَاعِثِ اُولَدِي صَاكِر • تَخْطِص • كِبْجَه وَه جَمْعِه دَوْر
 مَخَافَت • بِخُونِ جَمْعَه وَعِيدِ بِنَدَه اَوَّلِ وَجْه • مَخَالِف
 اَوَّلِ اَلَدَه نَه حَكْمَت • قُرْآنِ مَقْدَمِ هَر مَازَه
 بِخُونِ تَسْبِيْحَه اَوَّلِ وَبَدَايَت • رَكْعَتِ بَرِ سَنَدِ بِخُونِ اَوَّلِ اِيَكِي

جَوَاتِمِ سَجْدَتِنَه نَصْر دَلَالَت • تَحِيَّتِ كَم اَوْ قَوْر
 قَعَد كَرَدَه • نَدْر اَصْلِي نَدْر اَنْدَنْ فَضِيْلَت • سَبَبُ نَه
 هَر صَوْلَاتِك اِخْرِيَه • صَلَوْت اَوْ قِنُوْر بَعْدَ التَّحِيَّت •
 نَدْر فِي الْجُمْلَه قَوَائِيْ غَسَاتِي • صَوْلَاتِك وَجْه ظَاهِرَه
 حَقِيْقَت • حَبِيْبَه يَا اَلْهِي رَحْمَتُ اِيْلَه • خَلِيْلَه نِيَّتِكُم
 اِنْدُو كِي رَحْمَت • حَبِيْبُ اَللّٰهُ خُوْد اَفْضَل قَوْدَر •
 نَدْر اَصْلِي كَا اَوْدُوْر بُوْلَه قَرَات • بَيَانُ اِيْلَه بِكَا
 بُوْشِكَلَا نِي • اَيَا صَاحِبِ دُلْ اَهْلِ بَصِيْرَت •
 اَلْجَوَابُ وَضُوْدَه اَوْجَ كَرَمَ غَسَلِي قَدْ اَعْضَانُكَ تَخْبِيْطَه
 سُوْر اَلَكِهْ جَوَابِ اِيْ اَهْلِ صَفْوَت • دُرِّ اَللّٰهُ اَعْلَم
 بِلِ حَقِيْقَت • دُلْ وَجَانِ سَمْعِيْ سَمْعِيْكَ يَا طُوْرَتِ سَن

نَدْر دِكَلَه اِيْ اَصْحَابِ شَرِيْعَت • بِهَسْتِ اِيْمَرَه صُنِّيْ اَللّٰهُ
 اَدَم • جُوْخُدَا اَغَا جَه بُوْلَد قَدَر قُوْبَت • كُوْدُوْبِ نَاكَلَه
 كَنْدُم دَانَه سِنِي • يُوْزِيْ اُوْرَدَه تَوَجَّه اِيْتَدِي
 اَوَّلِ وَقْت • اَيَا غِيْلَه يُوْرِيْدِيْ اَدِيْنَه دَك • اَبِيْلَه دَانَه
 اَلْدِيْ اَوْ سَاعَت • يُوْبُ اَوَّلِ دَانَه جَكْدِيْ تَأْسَف •
 اَلْبَنِيْ بَاشِنَه قُوْدِيْ اَوْ حَضَرَتِ اِلِيْ يُوْزِيْ اَيَا غِيْ اَلْمَلِك
 غَسَل • دَخِيْ مَسْحُ اَلْمَلِكِ بَاشَه حَقِيْقَت • وَضُوْ
 اَوْلَدِيْ بُوْدُوْر دِيْ دَخِيْ فَرَض • بُوْلَدَنْ مَحْكَمَت
 اَوْ سَاعَت • بُوْنُك نَقْلَنْ يَارْدُ شَرَح دَقَائِق •
 اَرَا اَوَّلِ سَنَدِ قِيَقَه قَوْمَه اَلْبَت • يُوْزْدِيْ حَقِ وَضُوْ
 بَهْر عِبَادَت • بِيْدَنْ نَجَسْ اَوْلَانَه طَهَارَت •

بُوكَرَه هَر يَوْمَه رُغْضُو اِخْرَه. اُولُسْ مَطْمَئِن نَفْسَه
طَرَاوَت. يَتَرَه رُغْضُوَه كَرَجَه غَسِلْ اَوَاجِد.
وَلِي تَنَلِيَتْ اَوُور فَضِيكَ. بُونَك تَفْصِيْلِي شِرْج
وَضُوْدَه. اَرَاكِ بُولَه سِرْازَه وَضَاةَتْ
زَابِ اَلَيْتُمْ اِيَكِي عَضُو تَخْصِيصْ وَلِي غَه جَوَابِدَر
خَبَرْدَه بُولَه كَلَشْدَر رَوَايَتْ. فَحْنُ نُوْح طُوفَان
اُولِي حَقِيْقَتْ. صُوغَرَقَا اِلْدِي هَبْ يَرِكْ بُوْزِي
كَم وَارِيكَه مَوْجُوْدَات اَوْسَاعَتْ. بَعُوْنِ خَوْمَان
نُوْح نَبِيَاك كَمِيْسِيْنَدَه اَوَلْمَا اُولِي صَحْتْ كَلَا سِيْنَك
عَبَا رَكَه نَعْم. قَلُوْب نُوْح نَبِي بَرَضُوْدَتْ خَدَادَنْ
بَسْ جَبِيَه اِيْتَا اِنْدِي. نَعْم اُولِي فَرْضِ عِنْدَ اَلْضُرُوْدْ

مَحْزُوْر

حَقَاك لَطِيْفَه مَظْهَرْدُوْشِيْدِيْ كِيُوْن. خُدَايَه سَجْدَه شُكْر
اِنْدِي اَوَّل وَقْت. نَعْم اِنْدِي وِكِيْن جُوْنَكه نُوْحَك قَبُوْل
اِنْدِي. اَوُدْمَدَه رِبْ عَرَب. نَعْم نَجَه دَرِجَه اَوُور
كُوْر. قَلُوْر فَعِيْل رَسُوْلَا لَلَّه دَلَاكْت. نَعْم بَسْ بَدَلْدَر
غَسِلْ وَغَسْلَكَه. ضَرُوْرْدَه بُوْدَر اِجْمَاع اُمْت. نَعْمَدَه
اِيَكِي عَضُو اُولِي مَخْضُوْص. وَضُوْدَه كَرَجَه دُرْت عَضُو
اِلْدِي مُنْبِت. اَوُدْرْت عَضُوْكَ بُوْزُوْال اَشْرَفِيْدَر.
بُوْدَر تَخْصِيصْ بَعْضِي دِيْدِي عِلْت. دِيْدِي بَعْضِي صَفُوْ اَللَّه
اَسَاةَنْ يُوْزَا ل اِنْمَشْدِي سَبَقَتْ. كِه بَغْيِي دَانَه خُلْدِي اَللَّه
اَغْزَلَه اَكَل اِيْدُوْب كُوْزِي كِه دُرْت. اَكْرَجَه بَاشْ اَقِي
اِنْدِي لَه اِلْدِي. وَلِي اَوَّل يُوْزَا ل اِنْدِي اَسَاةَتْ.

يَوْمَ الْمَمْدَى يَكُونُ • أُولَئِكَ يَكْفِي عِنْدَ الصُّرُورِ •
 بَوْنُكَ نَقْلِي يَأْزِدُ شَرْحَ تَرْغِيبِ • أَرَاكَ بَوْلَهُ سِنِ
 عَالِمَةٍ رُغْبَتِ تَمْدَدِ بَحْلٍ أَوْدَدَ حَلِي وَفَضْلٍ أَوْدَدَ صَفِي ^{جَابِ} أَحِبِّ
 تَيْمُ أَيْلَكَ كَدَ رَأَى خَدَمَتِ • اِسْتَدْرِكُ نَجْهَ دُرْخَمِ
 شَرِيعَتِ • فَجَنِّ أَهْلَ سَفَرَدَنْ بَرِ كَسَنَه • صُودَنْ
 بَرِ مِيلِ اِيرَاغِ أُولَسَه حَقِيقَتِ • صُوبَه يَأْخُودِ يَقِينِ
 أُولَسَه وَلَكِنْ صُومَاغَه عَدُودَنْ أُولَسَه حَشِيتِ •
 بَهَا بِرْ لَه صَانِلُورُ أُولَسَه يَا صُومُو • بَهَا سَنَه اَكْرَبُ لِمَا سَه
 وَسَعَتِ • وَيَأْخُودِ شَهْرَه كَلَسَه بَرِ مَسَارِفِ • اَكَا أُولَسَه
 دَخِي وَاقِعِ جَنَابَتِ • مَرِيضِ يَأْخُودِ فَيَضُرُّ وَلَمْلَه اَنَدِ •
 اِلَيْجِي صُوبَه هَجْجِ أُولَسَه قَدَرَتِ • صُوقِ صُوبَا لَه قُورْقَسَه غُشَلِ

صُوقُ قَدَرْتُمْ اِبْرِي شَه اَكَا فَتِ • قُورُ طَبْرَا اَيْلَه
 يَا جَنَسِي اَيْلَه • تَيْمُ وَاجِبِ اُولُورَا كَا اُولُ وَفَتِ •
 جَنَابَتَه حَدَثِ بُونِ اُولُورِي • اَكَا بَسِ بَرِ تَمْدَدِ وَهَا
 جَنَابَتِ هَم حَدَثِ رَفَعِ اُولُغِيوَنْ • تَيْمُ اُولُودِ اَيْلَه
 نَيْتِ • بَسِ اَنَدِ اَلْرِينِ طَبْرَا غَه سُورُوبِ • بَرِ زَسَلَكَه
 يُوْرَه سُوْرَه تَمَامَتِ • سُوْرُوبِ بَرِ دَاخِي اَلْرِينِ
 نَرَا يَه • اَيْلَه اِيكِي قُولِنَه مَسَحِ اَلْبَتِ • كِه تَخْلِيلِ اَمْلَاغِ
 نَزَعِ حَاكَمِ • اُولُودِ زَبُونِ شَرْطِ اِي اَهْلِ قَضِيلَتِ •
 بُوْرَجَه اُوْرَه اُولُجَه جُونِ تَيْمُ • نَارِي قَلْعَه وَارْدِ رَجَا
 وَلَكِنْ اَبَا كَلَه اِي خَدَاوَنْدِ • تَيْمَدَه اُولُودِ زَفَرُشِ نَيْتِ •
 حَدَثِ كَمِ جَنَابَتِ نَيْسَلَه • حَدَثِ سُوْرِيَه هَم جَفَرِ جَنَابَتِ

بَخَائِلَه حَدَثَ بَيْنَهُ هَمَّ . اِكَلِيحِي اَو لَو دَجْمَلَه اَزَالَتَ .
 مَقِيمُ اَو لَنْ كَفِي شَرَكِ اِيْمَانِ . حُبُّ اَو لَو بَصُوِيَه بُولَسَه مَكْتِ .
 اَكَدَحِي تَيْمَمُ جَارِ اَو لَنْ . بَخَائِلِدَنْ حَدَثَدَنْ اَو لَنْ اَلَتِ .
 مَكْرُكُم اَو لَنْ كَفِي شَرَكِ اِيْمَانِ . صُوِيَه بُولَسَه نَوْعَا اِسْتِطَاعَتِ .
 حَدَثَدَنْ دَاخِي كَابِسِ تَيْمَمُ . رَوَادُ رُبُوِيَه اَو لَو حِي صَدُورَتِ .
 مَوَانِعُ زَائِلِ اَو لَو حِي وَكَلَنْ . نَمَازِنِي قَلَه بِنَه اَعَادَتِ .
 بَوَانُ تَقَلَنْ يَازَرْ شَرَحِ تَيْمَمُ . اَرَاكُم بُولَه سُنْدَه سَهْلَتِ .
صَلَوَةُ اِيْمَانِ اَوْ قَاتِ تَخْصِيصُ اَلْمَآئِنَه جَوَابِدِ
 خَيْرَدَه بُولَكُنْدَه رَوَكْتِ . حَبِي نُوْرِي اَو لَو رِي غَرَبَتِ .
 حَجَابِدَه بِيضَا اِيْمَانِ . يَرَادُ حُبُّ حُوْرِي قَلَاوَرِ هَيْبَتِ .
 يَمِيْنِ غَايِي اَو زَدَه بَر اَو طَاوِي . طَوْرَبِ سَبْعِيْنِ اَلْفِ عَالَمِ مَرَّتِ .

خداي

خدای دَوَلْجَوَلَكِي كَجَه كُونْدَر . اِيْدُوبِ سَبِيحِ وَتَهْلِيلِ عِبَادَتِ .
 بَسْ اَنْدَنْ مَكْرُكُمُ مَرُوحَايِي . مُقَابِلِ قَلْدِي وَجْهِنَه اَوْ حَضَرَتِ .
 جَوْمَرَه نَظَرِ قَلْدِي اَو طَاوِي . جَمَالَنْ كُوْرَدِي غَايَتِ حُبِّ صَدُورَتِ .
 حَيَادَنْ قَلْدِي اِسْتِجَا اَو دَمَدَه . خُدَايَه سَجْدَه اِنْدِي خَمْسَ مَرَّاتِ .
 بَسْ اَو لَنْ سَجْدَه اَوْ قَاتِ عِبَادَه . عِبَادَتِ قَلْعَه اَو لَو دِي مَوْقَتِ .
 اِنِي شَعْرَايِدِ زَايَاتِ اَخْبَارِ . دَخِي فَعْلِ نَبِي قَلُوْرَدِ لَآلَتِ .
 بَوَانُ تَقَلَنْ يَازَرْ شَرَحِ تَيْمَمُ . اَرَاوَلْ اَنْدَه تَفْصِيْلَنْ تَمَامَتِ .
صَلَوَةُ اِيْمَانِ اِذَا اَنْ اَقَامَتِ كَيْفَ اَيْنْدَ وَكَلْ جَوَابِدِ
 سَبِّ مَرَجِ سُلْطَانِ رَسَالَتِ . جَوْبَتِ اَلْمَقْدَسَه كَلْمَاوِ سَاعَتِ .
 بَوَانُوبِ قَلْبِه جَبْرُئِلِ اَنْدَه . اَذَانُ اَوْ قِيُوْبِ وَفَلْدِي اَقَامَتِ .

جميع انبياء ارواحه پس . جيب الله اودم قلدي امامت
بونك نفصيلن باز در نايه . آرا بول استرسيك كمر نايه
رسول الله جو معراج عربون . فغنكم رب بوزينه اندي عود
نماز او فاني بلدرمان اجون . مشاور را كن اصحابه او حضرت
كلوب ناكاه عبد الله انصا . ددي كوردم دوشمن بن خيفت
كه كوكن بر فرشته بر اندك . جوار مسجده تونب او ساعت
ددي الله اكبر ايكي دفعه . اذاني لو فودي جمله نامت
دعا ايديوب اين بوزينه سورد . بر ز طودوب نيه قلدي قامت
عمر ددي يحيي و قيوم . بكا هم اولدي واقع بر روايت
ددي بعضي عمر اشندي پرده . اذاني اول او فدي بيت حضرت

اولدي

۱۲
اولودجا بزوجه اولسه اولع . كه زيرا بوند بولن نقي صورت
اذان او فغني بادي نكالي . بلا له پس بورددي شاه امت
اذان ظهري اول باكلدي اول . پس اندي قلدي سنت تايامت
بونك نقلن بول انوار ايجده . عيان اوله سكا ناو و ظلت
صباح نمازي ابتداكم ايتد و ظلت جوابيه
صغى الله جون جعدي نعمدن . پس اندي بوزينه اندي حلت
طولوب كون ايرشيد ان انصام . كيدوب ضواء النهار ايرشدي
كه ظلت كوردمشدد هر كز ادم . او كجه جگدي خيلي خوف خشيت
طلوع اندي نيه صبح سمان . نيه ضواء النهار ايتد كن عود
اودمده روز شب كرهون . نطوع قلدي ادم ايكي دكمت
قبول حضرت يحيي اولدو جون . او نقل اولدي بزه فرض موقت

يُونُكُ تَفْصِيلَانِ يَارَ رَعْنَايَه • اَرَا بُولُ حَقْدَنَ اُولُو رَعْنَايَتِ

وَقْتُ ظَهْرِ اَيْتِدَاكُم اَدَا اَيْتِدَا وَكَلَّ جَوَابِيَه

خَلِيلُ اللّٰهِ جَوْنَكُمُ حَقَّ قَالِي • بِرَاوُغَلِي ذَنْجَه قَلْدِي شَارَتِ

تَرَدُّدِ اَيْتِيَرُ اَوْغَلِي وَكَلِّي • اَوْ سَاعَتَا اَيْتِدَا يَلَامَرَه اَطْلَعَتِ

كَمَالُ وَفَضْلُ وَطْفِنْدَنَ وَلِلّٰهِ • خَلِيلِنْدَنَ اُولُو رَاغِي اُسَاعَتِ

اَوَّلُ خَرْنِ كُو كَلْنَدَنَ كَلْدَرِي • وَبِرُوَبِ اَوْغَلَنَه ذَنْجَه مَسْرُوفَتِ

اَسْرِيَرُ اَيْتِيَرُ اَوْغَلِي اَيْتِيَرُ • قَدَا كُونَدِي كُو كَدَنَ رَبِّ غُرْتِ

بُو دُرْتِ اَمْسَانَكُم اَبْرَهِيَه اُولُو • حَقِيقَتِ سَاعَتِ ظَهْرِ اَيْتِيَرِ اُولُو قَتِ

بَسْ اَبْرَهِيَمِ اَيْتِيَرُ اَقَامَتِ • اَدَا اَيْتِيَرُ طَوَّعُ جَادَرَكْتِ

قَبُولِ خَضَرِ حَقِّ اُولُو غُجُونِ • اَوْ نَفْلِ اُولُو يَزَه قَرْضِ مَوْقَتِ

يُونُكُ تَفْصِيلَانِ يَارَ رَعْنَايَه • اَرَا بُولُ كَرَاوُوشَه عَمَلَتِ

مَكْرَه

مَكْرَه عَصِي اَيْتِدَاكُم اَدَا اَيْتِدَا وَكَلَّ جَوَابِيَه

جَوْنَدِي بُولُوشِي رِيَاذَه بِالِقِ • بِالِقِ قَزَنَدَنَ يَانْدِي نَجَه مَدَّتِ

اَوْ مَجْبَسُ اَيْتِيَرُ تَاكُم اَيْتِيَرُ مَجْبُوسِ • اَيْتِيَرُ قَبَاوُوشِ اَيْتِيَرُ جَادَرَكْتِ

بِرِيسِي خَلَّتِ لَيْلُ وَبِرِي مَسَا • بِرِيسِي بَطْنِ خَوْفِ وَبِرِي زَلَّتِ

بَسْ اُولُو مَوْقَتِ عَصَرِ اَيْتِيَرِ • كِي حَقْدَنَ اَيْتِيَرُ شَدِي اُولُو شَه عَمَلَتِ

بِحَقَارَدِي بَطْنِ مَاهِيَلِ اَيْتِيَرِ حَقِّ • تَطَوُّعِ قَلْدِي بُولُوشِ جَادَرَكْتِ

قَبُولِ خَضَرِ حَقِّ اُولُو غُجُونِ • اَوْ نَفْلِ اُولُو يَزَه قَرْضِ مَوْقَتِ

يُونُكُ تَفْصِيلَانِ يَارَ رَعْنَايَه • اَرَا بُولُ حَقْدَنَ اُولُو رَعْنَايَتِ

مَكْرَه مَعْبُورِي اَيْتِدَاكُم اَدَا اَيْتِدَا وَكَلَّ جَوَابِيَه

كِي عَيْسَايَه اَنْتَ قُلْتِ لِلْنَّاسِ • خَطَايِي كَلَامِي حَقْدَنَ اُولُو سَاعَتِ

مَكْرَه مَعْبُورِي اَيْتِدَاكُم اَدَا اَيْتِدَا وَكَلَّ جَوَابِيَه

ایکی رکعت اور زندہ اندہندہ۔ اولید زنی اسناد ایچن البت۔
الوہیت حقہ لا یقید رلی۔ انکله مسبت اولک اوخی رکعت۔
بوی۔ حق اولدی وچن۔ اونفل اولدی بڑه فرض موقت۔
بونک تفصیلین یازر غنایه۔ آرا بول حقدن اولور سه غنایت۔
صلوة عشا ای ابتدا کیتم آدا ایند و کج جواب
جو موسایه خداوردی لست۔ حق مبدین بول از دی اخصت۔
اکامست بوی اولدی کج آخران۔ او بولد جکدی اولخی مشقت۔
بری فرعون خرنی بری هارون۔ بری اولادی خرنی بری مرات۔
پس اخر محض لطفندن اول الله۔ و بر و موسایه نصرته هدایت۔
شفق غاب اولوب وقف عشاءه۔ اودن عمل خلاص اولدی و ساءت۔
اودن الطاح شکر کیچون۔ نطوع قلدی موسی جبار رکعت۔

موند

قبول خصت حق اولدی وچون۔ اونفل اولدی بڑه فرض موقت۔
یازر تفصیلین بونک غنایه۔ آرا بول حقدن اولور سه غنایت۔
صلوة عشا ای صکره اولک هم فرض هم مست هم و جید
حبیب الله اوسلا رتوت۔ فحنکم قلدی معراجہ غنیت۔
ابوبکر اکافلسدی وصیت۔ کوبجک عرشای کسان حجت۔
بنیم ایچون انده بزرگ نمازل۔ خدادن بن قولینه سته رکعت۔
وصیت قلدی و غن بوبکر اوندی۔ جو عرشه ایرلشوم بولدی قوت۔
نفسی ایچون بزرگت انده۔ سلام ویر مردن اول بیک حضرت۔
دیدیکم یاز رسول الله اونمه۔ سکا صدیق قلدی و وصیت۔
رسول الله بنه طرب قیامه۔ قلدی صدیق ایچون بروخی رکعت۔
سلام ویر مردن بنه جبریل۔ دیدیکم یاز رسول الله غنیت۔

۸۶

بود دی انکون جان و دلکن. دخی بر دکنه ایله اقامت
 قیام ایوب حبیب الله فی الحال. ایوب فاعنه سورس قرأت
 عیان اولما کاپس اهل بیرون. که کوردی والدینده عقوبت
 کیدوب عقلی واجدی الکریم. صاحب کوزاکا اولیا حضرت
 افاق بولدی اولدم فالدی. ایوب تکبیر وقت ایلمز
 اوتروب قدر بستی اتمام. انکون و تراولید اوج رکعت
 رسول الله جو قلدی نفسی. ددیلمز و تیره سنت اهل سنت
 دخی صدیق ایون هم قلدی غنه. ددیلمز و تیره فرمود اهل صیر
 اولور پس تارکی عاصی و فاسق. دخی تکبیر ایدانی اهل شریعت
 بونک تفسیر یازد مصباح. ادا بولان نقل و وقایت
 صلوة دوت الا رببه حضرت سفره ایلی فلما سجد

صلوة

صلوة اولدی سفره ایکی رکعت اولوب و فرض ایکن قلدی سنت
 بونوال اوزده درامی خدایک یازد تفسیر فاضی و وقایت
 صلوة دوت الا رببه حضرت سفره ایلی فلما سجد
 صلوة اولور حقیقت بشقه شیخ. دیشد جمعه صبح افاق
 صلوة مسجد زین شفیع واحد. پس ازین قصر هیچ اولما مکت
 صلوة مغرب شفیع اروق. قلو رکعه زیاده رکعت
 چون رکعت صلوة اولما ایکن اولما سبب چون قصر رکعت
 بونک نقل یازد شرح هدایه ادا بول و لویه خدایت
 صلوة صبح مغرب قصر و نماز و جواب
 ذوات الاربعه چون قصر اولدی دخی صبحه مغرب قلدی سنت
 اولوب و غربت نهاده باغت. قلو رکعت اکا ایکی دلالت

بُنُوكَ تَفْصِيلُ تَفْسِيرِ بُولُوكَ. مَرَادُ أَوْ ذَوْدَ يَزِيدُ قُلُوبَ رُوكِيتْ
تَسْقُودُ وَخُفَّ أَوْ لَحَى فَضْلَهُ مُثَبِّتٌ وَأَمِنْ أَوْ لَحَى قَصْرُ
أَوْ لَحَى بُوَعَطَايَ سُبْحَانِي وَأَصْنَادُ بَانِي أَوْ لَحَى غَنَمَهُ حُوبِ
سَقَرُ لَوْحَهُ أَوْ لَحَى خُفَّ خَشِيتْ. صَلَوةُ قَصْرِهِ رَفْعَهُ مُثَبِّتْ
وَلَكِنْ أَمِنْ أَوْ لَحَى خُفَّ خَرَجَتْ. كِهْ بُولَهُ وَأَوْ لَحَى دَارُ لَحَى رُوكِيتْ
وَكُلُّ قَصْرٍ مَحْضًا خَرَجَ وَخُفَّ. تَصَدَّقْ قُلُوبِي فِي رَبِّ عَزَّ وَجَلَّ
تَكْرِمَ قَلْبِهِ عَطَا قُلُوبِهِ مَوْلَى. قَبُولِي وَاجِبٌ أَوْ لَوْ دَالِيتْ
بُنُوكَ تَقْلِيدُ يَزِيدُ تَفْسِيرُ كَتَافٍ. أَوْ لَحَى بُولُوكَ دَارُ لَحَى كَرَامَتْ
مُقَدِّمُ مَكَّةَ دَهْ بَشَرُ وَفِي تَمَارِي. أَوْ لَحَى بُولُوكَ بَنَاتِيتْ
صَلَوةُ ظَهْرِهِ عَصِي قُلُوبِي. أَوْ لَوْ دِي جَمْرَهُ قُرْآنِ قُرْآنِ
كَلْبِ وَكَلْمِ أَوْ لَحَى كُفَّار. أَوْ لَحَى دِي بَعْضُ خَيْرِ وَخَيْرَاتِ

خطاب نبي لا تجهر خدادن. جسيمة نازل اوليهم وسماعت
صلوة ظهر عصري قلدي اخفا. رسول الله ايدى حقّه اطاعت
مقر ايدى جهمي دخی هم. عشا وصبح و مغرب او حضرت
صلوات جمعه و عیدین مکره. مدینه ده قلندي بعد حجرت
عدودن ان یوم عید اذ ایخ. ایکیون بونله جهر او کد قرأت
عجلته نمازک جهر و اخفا. محصل واجب اولی اقامت
بُنُوكَ تَفْصِيلُ يَزِيدُ وَكُفَّار. اَشَادَتْ عَارِفَهُ يَكْفُ لَا شَارَتْ
بَهْرُ صَلَوةُ أَوْلَدَهُ سُبْحَانَكَ يَهْ سَبَبُ نَدَى عَرَابِ
أَوْ لَوْ يَدُ رَايَ جَبَّاسُ دِي وَآيَتْ. خَيْرُ دَهْ بُولَهُ كَلْبَةُ حَقِيقَتْ
خُدَا عَشِي صَوَادُ ذَوْدَ يَزِيدُ بَشَرُ. بَرَا دِي دَرُ مَلَكِ دِي جِسْمِ غَايَتْ
بُرْكَ كَلْبِ مَحْضَلْ هَبْرَه. ایکیوز نهک ایل و لود طول فامست

زَبَانُ وَبَالَ وَدَسْتُ وَبَايَلْنَه. نه عدد وارد در نه عدد و نه نایت
 ایدوب امر انزه عرش کورسون. علی الفور ایته یکن امره اطاعت
 یابشیدی جاردکن عرشه اولدم. ایندوبن درودی دخی زور و قوت
 قوسدی دزیری او سننه جوکری. جکوب عرش کورمکنه مشقت
 و دی سبحانک اللهم بری. بوشبخی ایدوب اولدم بدایت
 اینکچسی تبارک اتمان دیر. تعالی جددک دیر نالک اول وقت
 چهارم لاله غبرک دیر. خداوند زهر ایشته سنی مکت
 بودر تسبیحی که اینک کلک. اولوب مقبول عین الله او ساعت
 اولاره عرش کورمکنه اسان. خدا ویردی و دمه حل و قوت
 اولمازکی بوشبخی حرفه. جانبه مقرب قدری حضرت
 بوشبخی ایه بشالین نمازه. بولور حقه بس انکری تریت

کلمه

امانت حمیدی طلعت بونکی. کورمکنه ویرسونی زور و قوت
 بوشبخی ایه بشالین نمازه. اینکچن سنن اولوب نایمانیت
 بونک نقیلین یازد شرح حقایق. ارا اول اندر تفصیل حقیقت
رکوع بر سجده یکی اولوغنه باعث ند جواب
 صلوات ایچره بودوی رب عزت. رکوع ایه سجد ایلک حقیقت
 اگر چه بوند ایت محل اولوب. بواترله اولوبد و لیاک مثبت
 رکوع بر سجده یکی اولوغنه. ایدر فعل رسول الله دلالت
 دیر یلر فصل بر سجده موی. بولور مشدی ایلک حقیقت
 رکوع واحدی نبات این بس. اینک سجده یکی شاهد دلالت
 جو الیسر ایدی بر سجده بس. اکا زعما فلندی یکی سجدت
 نه طهارت اولیسر اخری کار. اینک سجده دن اولور اشارت

بُونُكْ نَقْلِنِ عَزْرِ شَرَحِنْدَه يَارْمَش. اَرَا كَم بُولَه سِنِ آنْدَه دَرَايَت
سَلْطَانِ سَعَادَت. مَقَامِ وَصَلَتَه جُونِ بُولِي قُرْبَت.
تَحِيَّاتِ وَصَلَوَ طِبِّيَّات. خُدا وَنِدِيَه اَوْ قِدِي اَوْ حَضَرَت.
سَلَامِ وَدَرْ حَمْدِ هَمِ بَرَكَاي. جَبِيْنَه بِيُوَرْدِي رَبِّ عَزْرَت.
مَرْدِ اَيْنِزِي آنْدَه كَانِ حَمْد. سَلَامِ اَللهِ اَلَهِ حَظِ اُمّت.
دِي اَوْ سَوِي سَلَامِ حَقِ بَرَهَم. عِيَادِ صِلَا حَمْدِ دَاخِرِ مَوْقِف.
دِي بِي سَلَامِ حَضَرَتِ دَاخِلِ اَوْلَم. خُدا مَرْدِ اَيْنِزِي دَمِ شَهَادَت.
قِيُولِ حَضَرَتِ حَقِ اَوْلَدِ وَغُحُوت. اَوْ قِيُولِ قَدَرِ كَرْدِ بِي حَمْدِ.
تَحِيَّاتِ شَهَادَتِ دِنِي زِيَرَا. صُوكِنَه وَلَدِ وَحِيدِ شَهَادَت.
بُونُكْ نَقْلِنِ يَارِ اَنَوَارِ عَاشِق. اَرَا كَم بُولَه سِنِ مَعْشُوقِ وَصَلَت.
تَحِيَّاتِ نَوَاحِي بَيَانِنْدَه حَقِ

فَرْوَه

حَبَرْدَه بُولَه كَلَشَدَه دَرَايَت. كِه بِلَاغِ حَقِّ اِمْرَه رَبِّ عَزْرَت.
تَحِيَّاتِ اَدْلُو بَرِ كَفَاخِ بَرِي. بُوْمَه لِكِه اِيْرَمَزْ حَدُو غَايَت.
صَلَوَه اَوْلُو دِي سَبْرِ مَرْغِ بَرُو. يَرَانِي اَوْلِ شَجَرِ اَوْدَه مُنْبِت.
اَوْلِ اَغَا حَكِ بِنْدَه دَخِي عَيْن. يَرَانِي طِبِّيَّاتِ اَدْلُو اَوْ حَضَرَت.
قَجَرِ مَرْغِ لِكِه بُو اَوْجِ كَلَوِي. نَمَازِ اِمْرَه وَلُو دَسَه قَرَاءَت.
اَيْنِزِ اَوْلِ قَوْسِ اَحْمَدِ نَعِيْنَه بَرُو. دَالِوَبِ جِقَارِ مَوْدِنِ سَلَاكِ.
اَيْنِزِ هَر طَرَفِ سِنْدِ بَرِ مَلَكِ حَق. يَرَادِ وَشَبَه سِرِ بَكَلِ حَقِيقَت.
دِي اَيْنِزِ مَوْغَرَتِ حَقِّ مَلَكِ. تَحِيَّاتِ اَوْ قِيَانَه تَا قِيَامَت.
بُونُكْ نَقْلِنِ يَارِ زِيَايِ سَعَادَت. اَرَا كَم بُولَه سِنِ حَقِّ سَعَادَت.
هَرْدِ عَالَمِ اَوْلِ اَوَسَطِ وَاخِرِنِ صَلَوَاتِ اَوْ قِيَامَتِ
اَلْسِ حَضَرَتِ قِيُولِ دَرَايَت. بِيُوَرْدِي دَسُلِ رَبِّ عَزْرَت.

بَعُوزِ عَالَمِ سَخِيَّاتِ بِلَطِيفِ وَاجِبِ جُودِ وَعَظِيَّتِ
كَهْ بَوْمَعْقُولَهٗ حَلِّ اِتْرِي سَعْدِ رَحِيْمَا اَوْلُ قِرَاكِهٖ اِلَهٗ دُخْتِ
اَيْشِيْدِي بُوْدِ عَايَهٗ دِيْنِ اَمِيْنِ هَيْشَهٗ بُوْلَهٗ مَقْصُوْدِيْنِ صَلَّتِ
تَمَّتِ بَعُوزِ مَقْتَدِرِ

الحمد لله رب العالمين والعلوة على النبي محمد واله وصحبه
 البتة **وبعد** قال الشيخ **الحمل الدين** في العناية شرح الهداية عن
 انس بن مالك رضي الله عنه ان جدته ملكة رضي الله عنها دعت
 رسول الله صلى الله عليه وسلم لطعام ضعة فاكل منه ثم قال
 قوموا فاصلي لكم قال انس فمضت الى حجيرنا قد اسود من طول
 ما لبس فغسخته بماء فقام عليه رسول الله صلى الله عليه وسلم و
 اناب اليه ورائه والعجز من ورائه فصلى لنا رسول الله صلى
 الله عليه وسلم ركعتين ثم انصرف انتهى هذا صريح في انه لا كراهة
 اصلا في التنقل مع الجماعة وقال الشيخ السيد الجليل محمد افندي
 الاسكندري عليه المغفرة من البخاري في رسالته التي فيها وفي
 الاختيارات نقل عن المحيط ولا يكره الاقتداء بالامام في
 النوافل مطلقا نحو القدر والرياء وليل النصف من شعبان
 لان ما رآه المؤمنون حسنا فهو عند الله حسن وقال في رسالته
 ايضا وفي الفتاوى الصوفية الاصلوة التطوع بالجماعة جائزة

من غير كراهة بروايات من الكتب الفقهاء مثل خلاصة الفتاوى
 وجمع الاصول ومستخرج جامع الماصول وتحفة الفقهاء وتجنيس
 مجمع النوازل والفتاوى السجينة والكافي ومن كتب الاخبار
 النبوية مثل الصحيح والواقعة للمعلامة ثم الدين النسي وفي
 القلوب وقال في رسالته ايضا اعتبار بني مالك الانصاري
 رضي الله عنه كان ممن شهد بدرًا مع النبي صلى الله عليه وسلم
 وكان يقول قلت رسول الله صلى الله عليه وسلم ودوت انك تأتني
 فتقتلني من بيتي مكانا اتخذه مطلقا فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 نعم فعل فبدا بالبوكرة وعلى رضي الله عنه ما بعد ما اشتد النهار فكنا
 رسول الله صلى الله عليه وسلم فاذنت له فلم يجلس حتى قال ايها
 ابن ابي من بيتك فاستثرت الى مكان احب ان يلقى فيه فقام
 رسول الله صلى الله عليه وسلم وكبر وصفقنا وراؤه فصلى ركعتين
 ثم سلم وسلمنا حين سلم ذكره البخاري في صحيحه وقال الامام
 رحمه الله في مختصره وبصلى المتنقل خلف المغفرة من النهر وهذا صريح
 ايضا في انه لا كراهة اصلا في التنقل مع الجماعة وفي الهداية وبصلى

المستقل خلف المفترض لان الحاجة في حقه الى اصل العمل وهو موجود
 في حق الامام فيتحقق البناء انتهى وهذا صريح ايضا في انه لا كراهة
 اصلا في التنفل مع الجماعة وفي الهداية ايضا وان كان قد صلت وكاف
 الظواهر والعشاء فاحذر المؤذن الاقامة لا يخرج لانه يستهم بمخالفه
 الجماعة عيانا وان كانت العصر والمغرب والفجر يخرج وان اخذ
 المؤذن الاقامة لكراهة التنفل بعدها وفي الهداية ايضا وان كان
 قد صلت ثلثا من الظهر فليجوز وان اخذ المؤذن الاقامة لان الملاك كثر
 حكم الكل فلا يحتمل النقض بخلاف ما اذا كان في الثالثة بعد ولم
 يقيد بالسجدة حيث يقطعها لانه محل الرخص ويتخير ان شاء
 عاد ففقد وسلم وان شاء كبر قائما بنوى الدخول في صلاته الامام
 واذا انما يدخل مع القوم والذي يصل معهم نافله لان الفرض
 لا يتكرر في وقت واحد انتهى وهذا صريح ايضا في انه لا كراهة
 اصلا في التنفل مع الجماعة وقال قاضي خان ولا يصح اقتداء المفسر
 بالتنفل مع الجماعة يجوز وقال ايضا لو حلف رجلا ان كل واحد
 ان يصل ركعتين فاقدر احداهما بالآخر صح بمنزلة اقتداء المتطوع

بالتطوع

بالتنفل انتهى وهذا ايضا صريح في انه لا كراهة اصلا في التنفل مع الجماعة
 وقال الامام قاضي خان ايضا ولو اتم في التطوع في الليل فحلفت
 منتهيا متعذرا فقد آسأ وان كان ساعيا فعليه السهو انتهى
 وهذا الاعتناء ايضا يدل صريحا في انه لا كراهة اصلا في التنفل
 مع الجماعة وقال الامام الطحاوي في شرح مختصر القدوري ويصل
 بالتنفل خلف المتنفل اذا استوى ثقل بما في القوة انتهى وهذا ايضا
 صريح في عدم كراهة التنفل اصلا مع الجماعة وقال الامام الزاهد
 ايضا وهو صاحب الغنية في الفقه وشرح مختصر القدوري واما
 للتنفل بالتنفل بين وهذا صريح ايضا فيما قلنا ان الكراهة معدومة
 اصلا في التنفل مع الجماعة وفي الهداية والا فضل في نوافل الليل
 عند ابن يوسف ومحمد رحمهما الله مشن مشن لهما الاعتبار بالترتيب
 ومن هذا ايضا يفهم من ان رشد ومعرفة عدم كراهة التنفل
 مع الجماعة قال الكوفي ارايت الذي يمشي عبدا اذا صلت
 قال القاضي الامام البيضاوي في تفسيره نزلت في ابي جهم
 قال لو رايت محمد آسا جالوت في غنقه قال المحشي الفاضل

شيخ زاده في حاشيته على انوار التنزيل هذه الآية وان نزلت في ابي جهم
لكن كل من ينهي عن طاعة الله فهو كمن ينهي عن طاعة الله صلى الله عليه وسلم
عن علي رضي الله عنه انه رأى في المصلى اقواما يصلون قبل صلوة العيد
فقال ما رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم يفعل ذلك فقيل له لا تنههم
يا امير المؤمنين فقال كرم الله وجهه اخشى ان ادخل تحت عبيد
قوله كذا ارايت الذي ينهي عبدا اذا صلى فلم يجبرني بالنهي عن
الصلوة احتياطاً لان حكم الآية عام وان كان مؤيداً بخاصة فما حال
بعض الناس كيف يقدم على النهي عن التنفل مع جماعة مع عدم الكراهة
اصلاً وكيف لا يخاف من ان يكون شركاً ابي جهم في الدخول تحت
وعيد قوله كذا ارايت الذي ينهي عبدا اذا صلى اللهم احفظنا من
اجل والغواية وبثبات على الصلاح والهداية برحمتك يا ارحم الراحمين

فصل

في بيان ان اذان الخطبة يوم الجمعة انما يكون باجتماع المئذنين
قال القدور في مختصره اذا صعد الامام المنبر جلس في اذان المئذنين
بين يدي المنبر انتهى هذا صريح في ان اذان الخطبة يؤذن المئذنون

وفي الهداية اذا صعد الامام المنبر جلس واذا المئذنون بين يدي
المنبر بذلك جبرى التوارث ولم يكن على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم
وسلم الا بهذا الاذان انتهى وهذا صريح في ان اذان الخطبة
يؤذن باجتماع المئذنين وقال الشيخ اكل الدين في شرح الهداية
ذكر المئذنين بلفظ الجمع اخراجاً للكلام مخرج العادة فان التوارث
في اذان الجمعة اجتماع المئذنين انتهى وهذا ايضا صريح في
ان اذان الخطبة يؤذن باجتماع المئذنين وقال صاحب الهداية
في كتاب الحج وفي ظاهر الرواية اذا صعد الامام المنبر يعني في
نوفات يوم عرفة بعد زوال الشمس جلس في المئذنين
بما في الجمعة لان النبي صلى الله عليه وسلم لما خرج واستوى على
فاخته اذن المئذنون بين يديه انتهى وهذا صريح ايضا
في ان اذان الخطبة يوم الجمعة يؤذن باجتماع المئذنين وقال
الشيخ اكل الدين في الفناية في كتاب الحج ويعلم المئذنون بعد
الفراغ من الخطبة يعني في عرفات لانه او ان الشروع في الصلوة
فالجمعة انتهى وهذا ايضا صريح في ان اذان الخطبة يوم الجمعة

بؤذنه كما ذكر باجماع المؤذنين وقال الشيخ الامام الحادي رحمه الله
في شرح القدوري اذا زالت الشمس يوم عرفة اذن المؤذنون ثم قام الامام
بخطبتين يجلس بينهما جلسة خفيفة كما في الجمعة وقال ايضا
في باب صلوة الجمعة ويستحب للامام اذا صعد المنبر مستقبل الناس
ان يسلم عليهم ومن السنة ان يجلس اذا سلم حتى يؤذن المؤذنون
ثم يقوم ويخطب انتهى وهذا صرح ايضا في ان اذان الخطبة يؤذن
باجماع المؤذنين وايضا صرح بهذا الامام العيني شارح الهداية
وغيره من اجله الفقهاء رحمهم الله **فصل**

في بيان ان الجهر بالذكر قد ام اجنازة مستحسن جد العلم ان اهل
الانصاف لا يشك في ان الذكر جهر قد ام اجنازة مستحسن
مثل ان يقول المؤذن لا اله الا الله وحده لا شريك له محمد رسول الله
حقا اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل محمد وارضهم وارضهم
عامة اهل الاسلام في جميع الاعصار والامصار واعتادوا عليه

من عمر الصحابة رضي الله عنهم الى يومنا هذا فآه المؤذنون
حسنا فمروا عند الله حسن على ان دعوى نفيه في عهد الصحابة دعوى
باطلة لا يمكن اثباته لان الاثبات يكون بالبينة ولا بينة
على النفي مع ان منافعه كثيرة منها انه يكون سببا للدعاء بالرحمة
على الميت لان كل من يسمع الذكر يقول رحمه الله ومنها انه يكون سببا
للتوبة والاستغفار لان من يسمعه يتذكر الموت ويتجشع قلبه ويتوجه
الى الله بالتوبة والاستغفار ومنها انه يكون سببا للكتابة بحجامة لان
من يسمع الذكر ربما يميل الى الصلوة اجنازة فيستدعيها ويخبر فحصل
للميت ثواب عظيم الى غير ذلك من المنافع ففي وجود الذكر هذه
المنافع الظاهرة ظهور الشمس في وسط النهار وامن تقع في
عدمه اللهم اربنا احق حقا وارزقنا اتباعه وارنا الباطل
باطلا وارزقنا اجتنابه بهرحتك يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي انعم علينا وهدانا الاسلام وجعلنا من امة محمد
عليه الصلوة والسلام قال الشيخ الامام قطب التاكين زبدة
المحققين سلطان العلماء الراسخين الشيخ نجم الملة والدين الكبير
الرازي قدس الله سره الطرق الى الله تعالى بعد انقاس الخلق
فطريقا الذي تشيع في شرفه اقرب الطرق الى الله واوضحها
واشرفها وارشدنا وذلك لان الطرق مع كثرة عددها محصورة
في ثلثة انواع احدها طريق ارباب المعاملات بكثرة الصوم
والصلوة وتلاوت التوراة والنجح والجهاد وغيره من الاعمال الظاهرة
وهو طريق الاخبار قالوا اصلوا بهذا الطريق في الزمان الطويل
اقل من القليل وثانيها طريق اصحاب المجاهدات والرياضات بتبدل
الاخلاق وتركيب النفس وتصفية القلب وتجليته الروح والسعي
فيما يتعلق بعامة الباطن وهو طريق الابرار قالوا اصلوا بهذا الطريق

اكثر

اكثر من ذلك التزويج وكثرة وصول ذلك منهم يكون من التوارد ولذلك لما سئل
ابو منصور عن ابراهيم الخواص في اي مقام ترقض نفسك قال ارقض نفسي
في مقام التوكل منذ ثلثين سنة فقال اخيت بك في عمارة الباطن فاخرج
من قنطرة الاكس وتاثرها طريق السير الى الله والطاهرين به وهو
طريق الشطار من اهل الحجة والاكس باجدة قالوا اصلوا منهم في البداية
اكثر من غيرهم في النهايات فهذا الطريق المختار مبنى على الموت بالارادة
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم موتوا قبل ان تموتوا وهو محصور في عشرة اصول
الاصل الاول في التوبة وهي الرجوع الى الله تعالى بالارادة كما ان الموت رجوع
بغير الارادة لقوله تعالى ارجع الى ربك راضية مرضية وهي الرجوع
عن الذنب كلها والذنب بانحطاط عن الله تعالى من مراتب الدنيا والآخرة
قالوا على الطالب الخروج عن مطلوب سواه حتى الوجود كما قيل وجودك
ذنب لا يقاس به ذنب علي الاصل الثاني الصدقة الدنيا وهو الخروج عن
متاعها وشهواتها قليلا وكثيرا ماله واجهها وخلفها كما ان بالوخرج جوب
منها وحقبة الذي هذا ان تنزه في الدنيا والآخرة قال نعم الدنيا حرام
على اهل الآخرة والآخرة حرام على اهل الدنيا وبما حراما على اهل الآخرة

الأصل الثالث التوكل على الله تعالى وهو الخروج عن الأسباب والشبب
 بالكتابة بالله كما هو بالموت قال الله تعالى ومن يتوكل على الله فهو
 حسبه **الأصل الرابع** القناعة وهي الخروج عن الشهوات النفسانية
 والتمتع بالحيوانية كما هو بالموت إلا ما اضطر إليه من الحاجة
 الانسانية فلا يسرف في المأكول والمشروب والملبس المسكن
 ويختص على ما يدر منه لقوله فلا تسرفوا **الأصل الخامس**
 العزلة وهي الخروج عن مخالطة الخلق بالانزواء والانقطاع
 كما هو بالموت إلا عن حكمة شريفة كاملة وأصل مرتبة أو استاد
 نافع متيق لانها كالغسل يتعرف فيه لما شئت بغسل ماء الولاية
 عن الجذبة الاجنبية ولوث الحدث وأصل العزلة عزل الحواس
 بالخلوة عن التعرف في المحسوسات فان كل لذة وفتنة ابتلى الروح
 بها وكانت تقوية النفس وتربية صفاتها فيها ودخلت في روضة
 الحواس وبها استتعت نفس الروح الى السفلى فليح وقيدتها
 واستولت بها عليه بالخلوة وعزل الحواس ينقطع ^{مراد النفس}
 عن الدنيا والشيطان واعانة الهوى والشهوة كان الطبيب ^{معالج}

المريض

المريض يائمه أو لا بالاحتواء بما يضره ويبرئ من علم مرضه لينقطع
 بذلك عنه عدد المواد الفاسدة التي ينبعث بها المرض وتلتقي بها
 المواد وقيل الحية رأس دواء ثم يعالج بمسهرل ينزل عن المواد
 الفاسدة وتتقوى بها القوة الطبيعية والحرارة العنصرية ينزل عنه
 المرض برفع الطبيعة وتحدث القيح فالمسهرل منها بعد الاحتواء وتقوية
 المواد المذكورة **الأصل السادس** ملازمة الذكر وهي الخروج عن ذكر
 ما سوى الذكر بالنسبة كإفالة الذكر وذكره بكذا اذا نسبت
 اي اذا نسبت غير الله كما هو بالموت وأما نسبة المسهرلية بالذكر
 كلمة لا اله الا الله معجز مركب من النفي والانثبات فبالنفي تنزول المواد
 الفاسدة التي يتولد منها مرض القلب وقبوض الروح وتقوية النفس
 وتربية صفاتها وهي الاخلاق الذميمة النفسانية والاوصاف
 الحيوانية الشهوانية وتعلق الكثرة بالثبات الا انه ونوره
 يحصل صحة القلب وسلامته عن الزلازل من الاخلاق وانحراف
 مزاجه الاصلى واستواء مزاجه بنوره وحيوة بنور الله تعالى فينتج
 الروح بشواهد الحق ويحلى ذاته تعالى وصفاته واشرف

الارض بنور ربها اى ارض النفس بنور ربها وزالت عنها ظلمة صفاتها يوم
تبدل الارض غير الارض والسموات وبزود الله الواحد القهار فخلق قضية
فاذكروني اذكركم يتبدل الاكرية بالذكورية والذكورية بالاكورية
فبغنى الاكرية الذكر ويبقى المذكور خليفة للذكر فاذا طلبت الذكر
وجدت المذكور واذا طلبت المذكور وجدت الذكر فاذا ابهرتني
البهرة واذا ابهرتني البهية اصل التوجه الى الله سبحانه بملكيت
وجوده وهو الخروج عن كل داعية تدعو الى غير الله تعالى كما هو بانوت
فلا يبقى له مطلوب ولا محبوب ولا مقصود ولا مقصد الا الله ولو عرض عليه
مقامات جميع الانبياء والمرسلين لا يلتفت اليه بالاعراض عن الله تعالى
لخطه قال الجنيد رح لو صدرت على الله الى الف سنة ثم عرضت عليه خطه
فما فاته اكثر مما له الاصل الغامر القبر وهو الخروج عن حظوظ النفس
بالجاهدة والمجاهدة كما هو بالموت والنبات على فطامها عن ما لو فلك
ومحبوباتها لتكثيرها ونحو شهودها والاستقامة على الطريق المستقيم
التسلي بتصفية القلب تجلب الروح كما قال الافرغ وجعلنا منهم ائمة
يهودى وامرنا بالصبر واوكانوا باياتنا بوقنونا الاصل التسليم المراقبة

97
على الخروج عن محمول وقوته كما هو بالموت يكون مرافقا لاهل الحق من صفاتها
الطاهرة موصفا عا سواه مستوقفا بحرماه مشتاقا الى الغاية الله
قلبي حسن ولدي رده بالان وبه نستعين عليه ومنه يستغنى الرجوع الى الله
بارحمته لا يملكها ويعلق عنده يارب لا مفتاح له بنور ساطع من رحمة
الافق على النفس نزول الامارية التسمية لخطه ما تنزل بشئ من سنة بالحي
والرياضة كما قال الافرغ الامم رحم ربي وهم الاخبار بل يتبدل سمات
النفس بحسنة الروح لقوله تعالى يتبدل الله سماتكم كما هو الابرار
بل يكون حسنة الابرار سمات المقربين بحسنة الطهارة كقوله جل
ذكره للذين احسنوا حسنى وزيادة فمنه حسنة الطهارة وذلك
فضل الله تعالى بونه من يشاء الاصل العاشرة الرضا هو الخروج
عن رضاء نفسه بالذخول في رضاء الله تعالى بالتسليم الاحكام الالائية
والتفويض الى تدبيره الالائية بلا اعتراض ولا اعتراض كما هو بالموت
كما قال بعضهم وكلت الى المحبوب امرى كله فان شاء احببني وان
شاء اهانني فمن موت بارادته عن هذه الاوصاف الظلمانية لجبرية
بنور عنانية كما قال جل ذكره او من كان ميتا فاحييناه وجعلناه

نور يمشى في النور كمن مشى في الظلمة ليس يحتاج منها اي من كان ميتا
على الاوصاف الظلمانية في الشجرة الانسانية فاجبناه باو
وجعلناه نوراً من انوار جناننا بمشي في النور بمشي
بالفراسة وبتأهوا الهم كمن مشى في الظلمة اي كمن بقي
في ظلمة الشجرة الانسانية ليس يحتاج

منها لا بد بولاية المؤمنين ولا بد

بشمار الولاية النبوية

مت بعون الله

فعل

١٠٤٢

ويجب تحيل المذهب لان ما فيه من التسمية به هو وقال في بيان
واخروا العشاء ابن ملك وتعين في الشجرة

ويؤخر الظلمة الصبيفة فيؤخر العمر في الصبيفة والشاة فيؤخر العشاء في الصبيفة ويؤخر في الشاة
الاثنتي لبقولهم لمخاف من جبل رضى الله عنه اخروا العشاء في الشاة فان السيل طويل وتجل في الصبيفة فان
السيل فيه قصير هذا اذا كانت السماء مضيئة فان كانت مظلمة فيؤخر الجود والظلمة والمذهب ويجعل العم والعشاء فاق
قائ

ما اهل النار بشارة رسول الله صلى الله عليه وسلم فلينظر الشراب الذي كان صدق رسول الله
وصديق حبيب الله من كتاب ابنه المقصود

في احاديث ما قولكم رضوا الله عنكم من الدخان اصرام بنص القرآن
ام لا اصبونا وتعلم حكم الله في الحواب صرام لان سلب الدخان
بهمون النفس واتباعها واتباع همون النفس صرام في كل حال كقوله تعالى
افرايت من اتخذ الهم هواه فلما نهى عن متابعة النفس والشيطان نهى
عن متابعة الهوى والمعقولة ان النفس للانسان الى طعام وشراب والدخان
ليس بطعام ولا شراب وليس فيه شفاء ولا دواء لان سلب التيسير يصير
كافرين لكونه همون النفس ومتابعة النفس صرام في كل حال كما ذكرنا

قال النبي عليه السلام ان الله اذا خلق العبد للجنة استعمله بعمل اهل الجنة حتى يتنوت على عمل من اهل
الجنة فيدخل به الجنة واذا خلق العبد للنار استعمله بعمل اهل النار حتى يتنوت على عمل من اهل النار
نقل من روضة الايمان

من التراويح عشرة من ركعة المداينة المداينة والنية من بين العزوف ترك المداينة وهو فائده ان يكتب عليها بركات
 قبل التراويح بعده خمس ركعات التراويح اسم لاستراحة التراويح بعد كل اربع ركعات بالترتيب كما في ابي بكر
 سلمت وجعلته بعد كل ركعة ركعة لان عادة اهل الحرمين كذا والستة فيما في التراويح الخمسة ركعة ولا يترى الختم بغير التراويح
 ولا يوتر جماعة خارج رمضان وفي الكفاية خمس ركعات ان يوتر في المنزل ولا يوتر جماعة لان الصحابة لم يجمعوا على التراويح جماعة
 في رمضان كما اجمعوا على التراويح وفي الغنية اذا لم يقبل الفوض من الامام لا يستمع في التراويح لانها تتبع للصلوة ولا في التراويح
 وكذا اذا لم يستمع في بعض التراويح لا يتابع في الوتر وفي الخاتمة قيل يجوز للفقهاء ان يوتر في التراويح اذ كان ابن عشرين سنة
 والاصح انه لا يجوز لانه غير مكلف وصلوته ليست بصلوة كالجمعة وان اتم الصبيان يجوز ان يوتر

التراويح جمع ركعة وهي في الاصل اسم للجلسة وسُميت بالتراويح لاستراحة الناس بعد اربع ركعات بالجلسة
 ثم سُميت لكل اربع ركعات ركعة فاجاز لافان من التراويح وهي سنة رسول الله افادته ثم افادته في بعض التراويح
 وبين القدر في ترك المداينة عليها وهو فائده ان يكتب عليها التراويح والصلوة في التراويح وقد قال في التراويح
 وستة الخلفاء الراشدين من جدي وهي سنة الرجال والنساء وقال بعض الروافض سنة الرجال فقط والجماعة فيما في
 التراويح ستة على الكفاية حتى لو ترك اهل المسجد والاقامها البعض فالحديث في التراويح والصلوة في التراويح
 بعض اصحاب وعنه لا يوسعون في قدر علم ان يصح في بيته كما يصح مع الامام ففصل في سنة افضل والصلوة في التراويح
 في البيت فضيلة والجماعة في المسجد فضلة اوفي فهو جاز افي الفضيلة بين وتر الفضيلة الزائدة في الكافي
 وان فات لا يصح بغيره اهل لا ياتي جماعة ولا بالمعزوف لان الغفلة من فواهي الفوض وما يستعين بالوكوفة
 ويستحب ما فيه ما في التراويح ثلث الليل الاول وهي خمسة ركعات لكل اهل لكل ركعة تسليمان فقول التسليمان
 عشر الامام والقوم يأتون بالشاذ في كل تفسير الفاشية في كل اهل بين التراويح والصلوة في التراويح وكذا اهل
 الخاص والوتر لانه الموات من زمن الاصحاب رفوان استقر المايونما هذا ويؤيد على التراويح الامام زيد على التراويح
 الصلوة على النية ثم لان كل التراويح في كل ركعة والستة الختم في كل ركعة والصلوة في كل ركعة والصلوة في كل ركعة
 ليلة القدر ولا يترى الختم بغير التراويح وقيل ان صاحب الفاشية في رمضان قد راعا لا يقبل عليهم على التراويح
 الثلث ووجهه انه لا يصح التراويح بالامام ولا في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة
 بالامام هي التراويح والوتر في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة في كل ركعة

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

قال النبي من فتح صوم بالخ يسيب المريض الامريض المريض الموت صدق رسول الله

المجتهد في المذهب الامام الاعظم والامام الشافعي والامام الحنبل والامام المالكي

والمجتهد في المسئلة الامام ابو يوسف والامام محمد والامام زفر

واصحاب الترخيص صاحب الهداية وشيخ الائمة والامام الشافعي وشيخ المالكي

واصحاب التمييز صاحب الوقاية وصاحب القدوس وصاحب الكفر وصاحب المختار

بعض الشافعيين
 يعني الكفر والجماعة من مشايخ الكفر

هذا دعاء تراويح

اَللّٰهُمَّ نِيْلًا بِرِيْقَةِ الْاِيْمَانِ وَشَرَفًا بِشَرَفِ الْاَلْقَرَانِ وَخَيْرًا مِنْ
 بَكْرَامَةٍ مِنْ شَفْرِ مَضَانِ الْبَرَكَةِ وَالْغَفَرَانِ وَالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ
 قَبْلَ تَرَاوِيحِنَا يَا مَنَّا وَصَلَّى اَللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِيْنَ

و کویچر علمه ان کان نه زبجا و دهساکو کوکونا کور من غیر کراسته لانه بیفهم للافی عن نف و ان کم کلان
مع الکرایته و کویچر علمظهر رمل یعیلم ان کان لاز و صام کلاف یوم جمعه کور و ان کان علمظهر رمل لایعیلم لایکور
فی الحالین زوا الفقراء

[illegible]

طوبى لمن لا يؤمن بالله واليوم الآخر
ولا يؤمن بالآخرة ولا يؤمن بالآخرة
ولا يؤمن بالآخرة ولا يؤمن بالآخرة

دوران مرض الاستاد الی القاسم القیسری ولد مرضا ندید بحیث استیستة تنشق وکل
عمل الاستاد فوکل الحق سبحانه وتعالى المنام فکل الیه فقال له الحق تعالی ایات الشفاء وقرأ علیه
اوکتبر بالاناء واجعل فیہ مشربا واسق ایاه ففعل فی کل فغوق الولد وایات الشفاء
فی القرآن سب سم الیه المومنون الرضیم ویرفع صد ورقوم مومنین ویرفعه لمان
الصد ویرفعه لشفاء للناس وینزل من القرآن الیه یوشفاء ویرحمه المومنین وادوا
میریت لثوی شفاء لقله للذین یسئلوا احدکم وشفاء عم

وان اجتمعت الخبائر فالامام باطنهم ان شاء الله عليهم وفتحه اهداه وان شاء الله على كل جارة عاصدة لما روي عن النبي
انه صلى الله عليه وآله وسلم اهداه لان صلوته الخبائر ودعا واستغفار وشانه ونهاه عن الجحش بصلوة واحدة لان
الصلوة بغير الكلفة الدعاء واستغفار والشانه نقل من خط معجون ورج

كلمات از دهن بر معجون بیا لشاد اول دل مخزون جمله در لیل و داور بو
هر ریشه شامشاد در بو بن بول خلقه جوق ز مانی ویرم بونده چوق درو شغفت بولیم
شول صوفی اولان المی صوب کیدر ناصق در و اول بوسب کوزه این صول جکوات
سدا و لو طوب میو آقن یاش کوز بخار بن جکوب الو کوز دن کیدر سلفی دخی اوز دن
باش چمن اولور بخار غدا سجوب اولیه بورسم دوا حل ایدر لغیم و معده یل پاک
دخا سال بوایدر اساک اشتراکرم ایدر و هضم طعام بکزه محرت ویر و مقوی تمام
طونق اولان کوزه ویر نور کیدر ز طمتم ایدر طوع انک اجز الین بیان ایدر لم
قالیوب کز لو صوب عبان ایدم رازیان و زنجبیل و اکیر هب بر ایدر و کوب اولان ایدر
اوج بونک اغوش علی ایل هم قوامین ال بدن ایل معجون بوا قدر قیل شغال
خوشی جبر بر ایلحه اعمال هم

کوزده آق اول و اوج دانه بال آروشن بر او سنده سخی ایدوب جک باده انشغال و کیدر
دیکر
کوزه آق دوش طومرک دشن سخی ایدوب دو بلند بدن کور سور کس کوزه جکوب بایلر لک
آقش از لاله ایلیم

قال النبي صلى الله عليه وسلم من قبل طغرى ابراهيم عند سمع الشهدان محمد رسول الله في الاذان انا ناضره
ونظرة في صفوف الجنة وفي محل الحديث ان النبي صلى الله عليه وسلم دخل المسجد في عشرين المرحوم في عشرين المرحوم
هذا ان يكون رضي الله عنه فقال بلال فاذا فلما بلغ الشهدان محمد رسول الله قبل ابو بكر رضي الله عنه طغرى
ابراهيم ووضعت على عينية قال قرأ عيسى بن كبرياء رسول الله فلما فرغ بلال عن الاذان توجه النبي عليه السلام
الى ابو بكر رضي الله عنه فقال فعلت مثل ما فعلت يا ابا بكر رضي الله عنه فدعاه فادخله الى البيت فوضعت يده على راسه
وقصص الانبياء عليهم السلام حين كان في الجنة فادخله الى البيت فوضعت يده على راسه
فقال يا ابراهيم وضح على عينية فقال يا ابراهيم وضح على عينية فقال يا ابراهيم وضح على عينية فقال يا ابراهيم
فقال يا ابراهيم وضح على عينية فقال يا ابراهيم وضح على عينية فقال يا ابراهيم وضح على عينية فقال يا ابراهيم

بسم الله الرحمن الرحيم

عز وجل اني لم اكن من اهل النار
ارغب اليه ويريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

مديته في حق

اريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

اريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

مديته في حق

اريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

اريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

مديته في حق

اريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

مديته في حق

اريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

اريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

اريد ان يخلصه من النار
فقر الله له ما يشاء من نعمه
وهو خير من ما كان في النار
بوجهه يوم يورثه من الله
مديته في حق

وذكر الله التبعيض ان من اداب الرأى ان يكون صادق
الهمجة وان ينال على وضوء على جنبه الايمن وان يقرأ
عند نوم والشمس والليل والتين وسورة الاخلاص
والعوذتين ويقول اللهم اني اعوذ بك من سبي الاعلام
واستحي بك من تلاعب الشيطان في اليقظة والنسائم
اللهم اني اسئلك صادقاً نافعة صالحة حافظة غير
مسيئة اللهم اني في مناس ما اصب وان انقصر
على صدق ولا على جاهل نقل من الواجب

باب تخلع ثوبت ويا سجان كس يكون
اغاجنه ياره تلاليه اصافوه

كتوس اسد اعوذ لعنة الله

○○○○○

فربطه طارسه ٩ اياك نعبد و اياك نستعين يورج ده فاتحه تمام

في صلاة الخضا وهي اربع ركعات بتسليمة واحدة بقراءة في الاول فاتحة الكتاب مرة
وعشر مرات قل هو الله احد وفي الثانية الفاتحة وعشر مرات قل هو الله احد وثلاث
مرات قل يا ايها الكافرون وفي الثالثة الفاتحة وعشر مرات قل هو الله احد
والله اعلم الشاكر مرة وفي الرابعة الفاتحة وخمس عشرة مرة قل هو الله احد والحمد لله
و بحسن نوايا الخضاية كيفية الله امرهم يوم القيمة ان شاء الله تعالى يصل هذه الصلاة
في سبعة اوقات اول ليلة من رجب وليلة النصف من شعبان واخر جمعة من رمضان
ويوما العيدين ويوم عرفة ويوم عاشوراء نقل من عليه عبد القادر الكيلاني

من ضاع له شيء فقال يا حفيظ مائة وتسع عشرة بلا زيادة ولا نقصان
ثم يقول يا بني انك مثقال حبة من خردل فكن في صحرة اوفى السموات
او في الارض يا رب العالمين الله لطيف خبير مائة وتسع مرة ثم يقول
يا عباد الله احفظوا ربوا عليه صلاتهم وذكروا الصلوة
اللهم انك تعلم وانه اعلم انك تعلم اين ضالتي فاحفظها علي وروها يا حفيظ
عليك عليا عليك عليا فان لا يستطيع الا طلبا يا غوثاه يا غوثاه يا بني انما
انك مثقال حبة من خردل فكن في صحرة اوفى السموات او في الارض يا رب العالمين
يا رب العالمين والسماء والطارق وما ادركك من انظار انك انت القاب ان كل نفس

عليها حافظ عليها حافظ عليها فليست الا انسان ثم خلق خلقا فناء وافيح
يخرج من بين الصلب والترائب انه على ربه لقادر اللهم يا راد موسى على امته
ويا راد يوسف على امته اردد علي ضالتي اللهم يا جامع الناس ليوم لا ريب فيه
اجمع بيني وبين ضالتي يا حفيظ يا الله يا عباد اجسوا قاله صير حافظا ووارثا
الرحمة والبركة اللهم وادعك بذكر ربك
يكتب هذا الدعاء ويكتب اسم الضال او الهارب ويرحمه الله

ذكر يا بني انك مثقال حبة من خردل فكن في صحرة اوفى السموات او في الارض يا رب العالمين
ان الله لطيف خبير ١١ بعده ١١ يا عباد الله احفظوا ربوا عليه يا حفيظ ١١ بوليه خردل

يا عباد الله احفظوا ربوا عليه يا حفيظ مائة وتسع عشرة بلا زيادة ولا نقصان
ثم يقول يا بني انك مثقال حبة من خردل فكن في صحرة اوفى السموات
او في الارض يا رب العالمين الله لطيف خبير مائة وتسع مرة ثم يقول
يا عباد الله احفظوا ربوا عليه صلاتهم وذكروا الصلوة
اللهم انك تعلم وانه اعلم انك تعلم اين ضالتي فاحفظها علي وروها يا حفيظ
عليك عليا عليك عليا فان لا يستطيع الا طلبا يا غوثاه يا غوثاه يا بني انما
انك مثقال حبة من خردل فكن في صحرة اوفى السموات او في الارض يا رب العالمين
يا رب العالمين والسماء والطارق وما ادركك من انظار انك انت القاب ان كل نفس

عقد رتبه قال الرازي وكان النبي صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامور كلها
كما يعلمنا السورة قال بعض الحكماء من اعطى الاستخارة لم يمنع الخبز ومن اعطى المشورة
لم يمنع الصواب ومن اعطى الشكر لم يمنع المزيد ومن اعطى التوبة لم يمنع القبول
نقل من مشارع الانوار

صلى سجد وبعث رسول الله صلى الله عليه وسلم انما اسئلكم انما اسئلكم انما اسئلكم
قلام وكونك كذا من ملائكة كبرم وبوكلار دله وغصلا دله قور ترسم بايقا
ايلا طولدرم ماله بر كاتل ورم وينا خورالوب ايا غنه كله وديزارع اكا نصيب الميع

اقويج دغا بود رسم الله الرحمن الرحيم اللهم انك تعلم سرى وعلا نيتى
فاقبل معذرتى وتعلم حاجتى فاعطني سؤالي وتعلم ما في نفسى فاغفر لى
فنبى اللهم انى استلكت ايمانى يا شرف قلبى ويقينا صادقا صنى اعلم
انه لا يصيبنى الا ما كتبت على وارضى باقسمته الى

هذا شرح دعاء ايمان مكرم بغداد شهر نزه بر قاضى واروى بر كيم رسول
حضرتش دوشنده كورد كه مبارك بكن مستغفر اولش صور و كيم رسول
الله مبارك جالكز ده تغير لى وار سب نرد دى اندن رسول عليه السلام
ايندى اى بسم كوكول اتمم بو كيم امتحده بدن بوز كشي فوت اولدى ههانه اكل كشي
ايمانك كلك دى بس قاضى ابدى رسول الله يانه عمل اولس ايمانك كدر زردى
رسول بزم ابدى صر كشي كم بود دعاء اقا فخر دله بر شهر ايلت

ويا برقرية دة برقرية الينس ويا برقرية الينس وكل ضلابة
 ايمانك كده وذي ابدن صرسم كده بود عائل اتم ويا اقدس ويا كنور
 بن اتم دن بنرسم واول بنده ايراقه قاضي ايدري الله اول دياخرد
 تمنا ايدريم صلا او صلاعت اتم ندم بود عا وبنده بود عا بود
 بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله الموجد بكل زناه لا اله الا الله المحدث بكل
 احسان لا اله الا الله المعبود بكل مكان لا اله الا الله المذكور بكل لسان
 لا اله الا الله كل يوم هو في شأن لا اله الا الله الامان الا مان من زوال
 الايمان ومن شر الشيطان يا قديم الاصال يا غفور يا غفار يا غفران
 وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين
 صرسم كونه طوعا وكرها بوسيع اقيه ثواب الله بلور نجح بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي خلقني وخلق خلقك وخلقني وجعلك اية للعالمين فتبارك اسمك
 العظيم اسم الله الرحمن الرحيم سبحان من في السماء ملكه ملكه وبقاؤه
 سبحان من في الارض حكمه وقضاؤه سبحان من اصطفى بالنور ولا عين تراه سبحان
 من خلق الجنة لمن هداه سبحان من خلق النار لمن مضاه سبحان من خلق كل موسى
 على جبل الطور وناجاه ثم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من يقول هذه التسبيحة
 ثلاث مرات غفر الله له ولوالديه في يوم الجمعة او في رمضان او خلعت الجنة عاشق تهنيتا
 شهيد اصدق رسول الله

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم سيد الاستغفار ان يقول اللهم انت ابي
 لا اله الا انت خلقتني وانا عبدك وانا على عهدك ووعدك ما استطعت
 اعوذ بك من شر ما صنعت ابوء لك بنعمتك علي وابوء بندني
 فاغفرل فانه لا يغفر الذنوب الا انت قال من قالها من النهار موقفا
 مات من يومه قبل ان يمسي فهو من اهل الجنة ومن قالها من الليل وهو قفا
 مات قبل ان يصبح فهو من اهل الجنة نقل من المصباح من كتاب

الحائنه او شق کتور بنظر و دودند دفعک خلاصی بیان نده در شیخ عالم عامل عارف کافر
 الامام الیاقی قدس سره خواص فرزند در نظم ادوکتا بنده بیور شکم بر کج خاقون او شق کتور منبه
 ارو غورت اکیسی بیلده جمع کون صایم اولالر اکیسیده اختام غارین قلوب اقلکه و باد سید و شکر یله
 افطار ایدله لر صوا جمالی لر اندن سور مر یک اولندن اون دور دخی ایت اخری و یوم بیعت حیدر
 بوکه دق او د کور مدک علی ایلده بر چینی چنانچه یازده اندن اکیس یوز گیردی دورت دانه خود العوب
 هر خودک او ز رینه یواون دورت ایتی بر رکتور قویه اندن اول جناحک یاز و سینه طبلو صوبله
 یو یوب اول صوبله بر بوکه قویه خودی دخی او سینه قویب چو کلک آتش او ز رینه قویب حکم قیله
 اندن ارو غورت اکیسیده بنسوز غارین قلا لر اندن سور مر یک اولندن اخرینده که او قیله لر اندن چو کلک
 خودین سوزوب صوبله بر صالقوم اوزم صو قوب اول صوبله نک نصفنی ارو نصفنی غورت ایلده
 اندن چو ساعت یا قوب او یو بالر اندن جماع مباشرت ایدله لر باذن الله تعالی او شاق ظهوره کله
 بنده و کرمه **و اگر** بر غورت او شاق غن دو شور کون اوله رکنده کج اکلده اول غورت او شاق
 قلده و غن کس یواون ایتکه و السی احصت فرجه افغنی فیها من روحنا و جعلناها و ابنا الیه
 للعالمین ان هذه امکم امة واحدة و ان اربکم فاعبدون و تقطعوا امرهم بینکم کل الینار جعون یازده
 غورت او شاقه قالدیده علی ایدوب بو ایتی فرق کون کوتره یا خود عادتده کج قاج کونده
 یا قاج ایدیه دو شرس اول وقت که کتور باذن الله تعالیه حمل تمام اولنجی یک دو شمس
 طوغد قدن صکه بو ایتی قرقرده کجوک بو سینه بخلیه **دگر** بر خاقون او شاقه قلدیده یواون
 ایتی بر طاهر یک در رس پارسنه زعفران ایلده کلاب ایلده یازوب غورت صاع بو کرمه بخل
 تا طوغد طور سه رکنده کج باذن الله تعالی جمع افند و دشمن و کور و یا غن و یا غن
 تغیر دن و عیوب دن ایدین اوله و سلیم اوله بفضل الله تعالی و اول کج طوغد قدیه یواون ایتی مسکله
 یوز زعفران ایلده یازوب بر باقر دن یا در دن یاز بند اچینده قیوب اول طفلک بو سینه اصلا
 اولوب ازه جوق سودیلده طویب شرع و فزع دن ایدین اوله و هم سسلسله و بیوسکی
 یقونده

تیز و خوی فصلتی کو جک اوله که بوکه حرز عظیم دیر لر بوکه ایت سودا ال عمر ک اولنه یقین
 ایت بودر که اذ قالت امرأه عمران رب ان نذرت او صبی ایتده بغیر صاحب **دگر** ۱۱۲
 بر خاقون قرطوطیو قیله بر کسینه او غلنجی غی طوغدنی کوندن بخش کونه و ارد قد نصکر سجده اله
 سور سینگ اولنده الذی اصن کل شی طغفه دن او صبی ایتک اخری قیللا ما تشکر و نه دکر بر چینی
 جامه یازوب دخی یوز صوبله ازوب صوبله ایلک یو لوب بر بلوکا بید و ک طعانه قیوب بر بلوکا
 بر ششینه قویب آذن آذن ایدین کونه دکل اچور سه و هم یوز سوره اول او غلاک اخلاق و اولی
 و حسن و جمال و کمال و معرفتی مرادیه اوله باذن الله تعالی بر کسینه صبیان جمیع افاندن و حق و شیطان و اتم
 صبیان مرشدن امین و سلیم اولی دل مسک زعفران کلابله اله الله لا اله الا هو الحق القیوم نزل علیک
 الکتاب بالحق مصدقا لابی یدیه و انزل التورات و الا انجیل من قبل هدی للناس و انزل الفرقان دکر
 یازوب بر فارس قاش اوله سک اچینه قویب ایتی باشی مو مله بکدوب او شاق فکر یو سینه اقص
 بعون الله تعالی جمیع افاندن و عاها بدن مصون و محفوظ اوله بو جمل خواص در نظم ده منقول و الله اعلم
 حضرت قرآن بو تائیرات نه جزا ید حسن استقدا ید قرآن طاهر او قوشه التوبه منقلب اولور لاریب
 قنده قالدیکه نطفه و لد اوله یا قیز ر حده او غلا نه منقلب اوله سیب لمن رشاء انا و سیب لمن رشاء
 الذکود و یجعل من رشاء یغنی **حیوة البیوان** ادوکتا بنده بعضی جوان شرک خواص یوسمکه بر خاقون
 صیصندن ارند قرقرده کجوه دوه اچلیک ایلکین پنبه ایلده اوج کون کوتره اندن اریدل یا تیه
 او شاقه قالدیه باذن الله تعالی اگر اشقند قالدیه ایدیه دیشلر **دگر** بر خاقون طوغد نک پنبه سینه
 و بر یار سینه کونور سه دخی ارجاء ایلده او شاقه قالدیه باذن الله تعالی
باب هر که که دیر سه عورتی ارکک او غلن ایدیه صاع الی عورتک
 قرنی او ز رینه قویب بودعاء اقویه بعون الله تعالی مبارک ساعده
 ایلده ارکک او غلن وجوده کله بسم الله الرحمن الرحیم الصمد الذی
 لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفو احد اللهم سمیت هذ الولد باسم محمد
 علیه السلام

كونك عاتق جوق ايش ايدر لر
زورنه ضاكن كوزان بكمه استغفار

صويله كوك درويش ايدر لر
كولا زورت ويرر مكنه جالزور

اشرف ايام لغرض الانعام
يوم الاحد يوم الاثنين يوم الثلاثاء
يوم الاربعاء يوم الخميس يوم الجمعة
وقت الصلوة بين الصلوتين
يوم السبت وقت الظهر
بوقت كونه برانعام غير وقت فرق برانعام بينه وبين

شروط انعام شريف

صلوة شريفة اعوذ به بسم الله
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام

واقرضه اوقية حق دعا بدور

والله اعلم بالصواب
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام

من دوام على قراءة هذا الدعاء الشريف كل يوم مرة واحدة سخره الله بقلوب

المخلوقات وحفظه من جميع الافات والعاصات
ووصله بالسهل الى المرام والمرادات
بفضل
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام
اللهم كن لي مذكرا وكن لي ناسرا
يا ذا الجلال والإكرام

ولا الضالين يا قديم يا عزيز اجب يا من لا يذل سبيها مطيعا بحق غير المغضوب
عليهم ولا الضالين و بحق القايم العزيز و بحق الملك فضطلع المتوكل بالقول العرشية
التي لم تزل في السموات دورات ولا في الارض عمرات ولا في البحار قطرات ولا في
الجبال مدرات ولا في الاشجار ورقات ولا في الاجسام حركات ولا في العيون لحظات
ولا في الانفاس خطرات الا و هو بك عارفة وكل شاهدات وعليك والا و في ملكك
مسخرات فبالقدرة التي سخرت بها اهل الارض والسموات سخر في عبدك
زفر الاضراسك على كل شئ قد ير برحمتك يا ارحم الراحمين ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد واله الطاهرين

بركته ^{هـ} اكثره قل يا ايها الكافرون اوقف وانك تفكره بودعائي اوقف اول كون الزوكن اوقف
كون طوبى لمن ان شاء الله تعالى بسم الله الرحمن الرحيم اللهم ان اعطيتك رزقا صلا
واسعا وعلما نافعا وصفقا كاملا ودراية شاملة وفهما ذكيا ونفادا عية الى تحصيل
العلوم النافعة برحمتك يا ارحم الراحمين تمت

اللهم ما كتبت في هذا اليوم من مصيبة فخلصني منها وما انزلت في هذا اليوم
من خير فاجتنبني منه نصيبا ^{هـ} بوسيلة ابن عمال يا شافقيا اولان مسنة وسوية
كلهم جون نية مشغول اولي كسر الجواب اللهم ان اسئلك عن الامور والاشياء
وعيش اقدار بوشغول اولي كسر

صفحة تلقين الميت يقول

يقف رجل عالم على رأس الميت ويقول مستدبر القبل مستقبلا بوجه الميت فيقول السلام عليك
يا عبد الله والحكم لله العلي الكبير هذا أول منزل من منازل الآخرة الباقية وأمرها منزل لك
من منازل الدنيا الفانية فاذكر العهد الذي خرجت عليه من الدنيا شهادة أن لا إله إلا الله
وأن محمدا رسول الله وأن الجنة حق والنار حق والبعث حق وأن الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله
يبعث من في القبور يثبت الله الذي آمنوا بالقوله الثابت في الحياة الدنيا وفي الآخرة ويضلي الله
الظالمين واذكر أنك رخصت بالله ربنا وبالإسلام ديننا وفخر صلعم نبينا وبالعقائد أمامنا وبالعبادة
قبله وبالمؤمنين إخواننا ثم يقول يا فلان قال أن يحبسك مكان مستلان عن ربك وعن دينك وعن
نبيك فلا تخف فقل لها بل إن فصيح ربي الله ودين الإسلام ونبي محمد صلعم لا إله إلا الله
محمد رسول الله صلا لا إله إلا الله وقدره لا شريك له الملك والحمد لله على كل شيء قدير والحمد لله رب العالمين

دفع مغار جلب منافع سم الله الرحمن الرحيم اللهم يادفع الحامية ويأمنع الماوية
يا مفتح الأبواب يا بصير الأسرار يا سخر الأبواب صل على محمد وآله وصحبه
اجمعين وأجب دعوتنا يا رب العالمين

بوسل بیا نده نه بور لر که ناد علیا مظهر العجايب
سبحی بنیوتک با محمد و بولا یتک یا علی یا علی کلام مذکور حدیث رسولیدر با خود کلام شعر میدید
حدیث قدسیدر دیو اعتقاد ندن دو نیمتره و ذوالفقار یکی جتالدر اوردنجه اوز انور و دلدن
اوج کونک یولی بر کونده الور و فاطمه رضی الله عنها و دلدن و ذوالفقار بر المادن براد لشدر دیو اعتقاد
ایکله خطا وار میدر مفصل و مشر و 2 بیان بور یلوب عند الله ماجور اولنه

قرلباش بر معاشک شاعر لر شاعر بر کند و لردن جفا ر مشدر را یکی یا علی و زن انو ندر اصل فقره
بنیوتک با محمد و بولا یتک یا علی یا علی کلام مذکور حدیث رسولیدر با خود کلام شعر میدید
طریق ضلالت کیدن شاعر لر شاعر بر جاشا و کلام احادیث شریفه اوله بر کیم ناد علی احادیث
شریفه و دلدن دیو اعتقاد ایدر بر سه جناب رسالت اقرار ایدن لردن اولوب شیه و شک سز
کافرا و کفر مقرر در زیر که اول شعر ک معناس و یک اولور که یا محمد سن علی ته چا غنر که جمیع بللردن
امین اوله سن و جمیع روز کار شد ایدن سکایا ردجی اولوب امین اوله سن یکر که علی جمیع عجایب
ظا هر اوله حق بریدر و جمیع بللردن قضا لردن علیک ولا یشی و کرامتشی ایدل خلاص اولور
دیکدر جاشا و کلام که رسول الله صلی الله علیه و سلم حضرت مرینه حق جل و علا دن ابر کله که
یا محمد سن علی ته چا غنر که جمیع بللردن قضا لردن امین اوله سن دیو ابر اولنشی اوله مؤمن و سلم
اوله کسنه لر بو که اعتقاد ایتیمه لر نعوذ بالله تعا کمر ثوال اولور نه ناد علیا ده تاویل اولنان ضمیمه
مرفوعه متصل انت در رسول علیه الصلوة والسلام ار جاع اولنشی خود ناد علی ده و صلت سیدر جواب
اولور که شاعر که مرادی اوزره ار جاع اولنشی ذوالفقار دیکدر مرینه سبب اولور که اولو قلوب ایدن یکی
جتال دکلی ایدی فقره دیو او کور غنیه دیر لر بونده ذوالفقار ده مجاز در حقیقت دیکدر اطراف باد شاهر
برندن ار معان کلمندر حضرت علی کرم الله وجهه باشند جالد و علی یکی نیم ایدن کی مقرر در و آرقور
یکی پاره ایو کل ایدر دیو فیه خیره اوله اولنشی را اما اوردنجه اوز اند و علی غنیه و اقدردن اوله
اعتقاد

اعتقاد ایکی خطا در و دلدن دخی بر یاوز قاطر ایدی اسکندر ته بکندن بر صبه ایدل
ار معان کلمندر مادامکه رسول علیه السلام حال حیاته ایدی بازار لغی انکه کور لر ایدی
بر ساعته اونا کونک یولی الموق غیر واقعد را ایدل اعتقاد ایتیمه دخی خطا در معجزات
نبوتیه دن زیاده کرامت اولنشی فاطمه حضرت مرینه رضه عنها و دلدن و ذوالفقار بر المادن
براد لشدر دیو اعتقاد ایدن لردن نعوذ بالله تصور لر باطلدر کتبه ابو السعد
علی غنیه

۱۱۰ قونایط

هر کم این تسبیح را هر روز یکبار بخواند حق سبحانه و تعالی و جنت بهشت دهان از حوری
و هفتاد هزار غلام کرامت کند **و هو یهده** استغفر الله سبحان الله و الحمد لله و
ولا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم **دعاء آخر** و قتی که در غریب
محنت و شدت روی غاید در خواندن این آیت کریمه کمال جد و جهد بجای که در رفع
غم و هم محبت و از بوده است **و هو یهده** بسم الله الرحمن الرحیم رب انزل لی منزلک
مبارکاً و انت خیر النازلین **دعاء آخر** هر کس که بمشقتی و اندوخت گرفتار آید که هیچ
وجه خلاصه از آن ممکن نبوده باشد این دعا را بخواند حق سبحانه و تعالی از رحمت او را
از آن رحمت حاجات و هر بسم الله الرحمن الرحیم اللهم یا ضعیف الالطاف یا مجتنب
ما تخاف یا مفرج فزع یا مفرج فزع یا مستجب سب یا مستجیر یسریر بسم الله
أمنت بالله توکلت علی الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم یا الله یا الله یا الله
حضرت رسالت پناه صلوات الله علیه و سلام چون اندوختن می شد این دعا را
بسیار بخواند **و هو یهده** یا خیر و یا قیوم بر کفایت استغیث هر کس یوز بگویم که
بودنای هر صباح اوقیه الله غنایم ایریش **و هو یهده** بسم الله الرحمن الرحیم ان زنی
هو الله الذی لا اله الا هو الوله و لا اله الا هو الذی لا اله الا هو **دعاء آخر** هر صباح
یدی و آغشته یدی کنه اوقیه جمع بلا لردا امیر اوله ان شاء الله **و هو یهده**
اللهم خلصنا من کل مصیبه نزلت الیوم من السماء و الارض **دعاء آخر**

صلوة توب حضرت رسول صلی الله علیه وسلم بیوردیکه فخر بر آدم او علی کبیره و صفایردن
 بر کناه / شکیب توبه انک ایستد ابدست الو ب ال رکعت غار قل و اندر نکل
 التدرین قال و ب دیه اللهم انی اتوب الیک من کل ذنب اذینک معا اول کناه و کنا و کنا و کنا
 عفوایلیه انت شاء الله **عل** انس حضرت علی رضی الله عنه روایت ایلدیکه فخر عالم صلوات
 الله علیه و سلام بیوردیکه هر مسلمانی صومند و غی وقت بسم الله الذی لا اله الا هو
 دیه اول کینه دیول ضرر ایتیمه که حضرت صلوات رسول صلی الله علیه وسلم بیوردیکه
 هر کیم هر که او ندن طش و جف و **عل** بود عی و قیه بسم الله بکلت علی الله لا
 حول و لا قوة الا بالله اکا حضرت حق تعالی جانندن ند کلو که هدایت و وقیت
 و دخی شیطان اید یوب فساد اید یلیه تم

و اما توب عشر رکعات قبل خروج الامام روضه عن ابن عباس رضه قال قال رسول الله
 من صلی یوم الجمعة عشر رکعات قبل خروج الامام یقرأ فی کل رکعة بقائه الکتاب
 و یقول فی اخره آمین و قل هو الله احد عشر مرات یقرأ فی کل رکعة بسم الله الرحمن الرحیم
 ثم یقول علی اثر ذلک سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله
 الا بالله العلی العظیم ثم یسئله شیء علی ذلک الا اعطاه رواد الطبرانی فی الدعاء
 و اما توب الدعاء بعد فرائضها روضه عن النبی صلی الله علیه و آله بعد صلوة الجمعة یسئله
 و یسئله یسئله ال السماء و قال ثلث مرات یا ذا الجلال و الاکرام اجعل من النار
 یا محبیر یا غنیز یا کریم یا رحمن یا رحیم یخفف من العذاب ال الیم غفر الله له و قضي حاجته
 من امر الدنیا و الاخرة کذا و کون مشکاة الانوار حیوة القلوب

قطعه

۱۱۸
 اهل صرف ایت اوز و کله تواضع جاهله مرده در جاهل من ان زنده به جاهله
 کز قیام ایت او کله سر فروغ ایت صفای کیم نماز مردیه یوق سجده امر الله

سلطان اهل طایفه

نشوید سر عقل سور رگم باده فکر عکری صاکنان باسلو سلطان با صد کافر عکری
 ابد صیف نشاده سندن استر ای ضا بحر و برده من خطاده صقل اسلام سلو

[illegible]

کوجله بونک ۱۰۰
 در ۱۰۰
 زنجیر ۱۰
 در ۱۰
 قرقند ۱۰
 در ۱۰
 سیار ۱۰
 در ۱۰
 جوز بقا ۱۰
 در ۱۰
 الینون ۱۰
 در ۱۰
 سیار ۱۰
 در ۱۰

[illegible]

هذا دعاء استخاره مع شمر

باب رضى الله عنه روى البخارى اذا هم احدكم اى قصد بالامر فليكره كرهين من غير التورع به ينف نافلة بينه
الاستخارة ثم ليقل اللهم انى استخيرك بعلمك الباء الاستخارة ينف اطلب منك الظير مستعينك بعلمك والا
ستطاف ينف محي علمك وكذا المني في قوله واستعذرك واستسلك من فضل العظيم فانك تقدر ولا اقدر وتعلم
الاعلم وانت علام الغيوب اللهم ان كنت تعلم اى كان ثابتا في علمك ان هذا الامر خيرى في دينى وعيالى
فأقدر بهم الدال وكثره اى قدره لى وليس لى ثم بارك فيه اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر شرى في
دينى وعيالى وعاقبه امرى او قال فى عاجل امرى واجل فافهمه عنى واصرفه عنه واحذر لى المير حيث كان ثم رتبته
كله كما يعلمنا المشورة قال بعض الحكماء من اعطى الاستخارة لم يمنعه الخير ومن اعطى المشورة لم يمنعه الصواب
اي لم يمنعه استخاره اليك بودركه اكرهت غار فله نافلة ثبت اليه ودعى اوج باره كاخذه افعله بيزه واوج باره
كاخذه لا تفعل بيزه ودعى بوالغ باره كاخذه سجاوه الفقه برفع غارون فارغ اوله قدن صكره دعاوقية ال
بشليم اوجي لا يله افعله كلوسه زباده مباركره اكره اليك لا تفعل بيزه افعله كلوسه اول ايشه
بل لا تفعل كلوسه زباده خذركمكره اول ايشه زباده خذركمكره اول ايشه شليم اكره اوجي
وخلص اوله سا ذكر اوله لى اسما

قال النبي ثم من ستم اسداؤه في غيبته لارحمته اسبق عليه في الدارين في هذا السداؤه واللعن الله من الدنيا
والآخرة كمثل الشيطان في العقبة هدى رسول الله
قال النبي ثم من ستم ملك الموت كقرباؤه وبنت

وتمت الصلاة والزكاة والحج يكفون حال ويقع الطلاق بائنا على زوجة وتتم في المؤمن يكونان
الايان والزمان فمن شتم الايمان والزمان وقع كونه عظيم ويقع الطلاق امراته نقل وان

ومن اللهم صل على محمد اللهم عظمي في الدنيا باعلاء دينه وابقاء شريعته المظهرة
واظهار دعوته واعظام ذكره وفي الآخرة بقبول شفاعته في حق امته ورفعته
درجته وتضعيف ثوابه واظهار فضل علي الاولين والاخرين وتقديمه
على كافة الانبياء والمرسلين مواهب وسرور

جلس حضرت آدم صفي الله
واخرج صفوان الدين عن سعيد بن جبر قال لا يصح ادم الخطيئة فزعم ان كلمة الاصل فعل
الانسان سبحانه وتعالى رب علمت سوء وظلمت نفسي فارحمت انا انت ارحم الراحمين والاله الا ان
سبحانك وتعالى رب علمت سوء وظلمت نفسي فتاب علي انا انت التواب الرحيم

خلاق چنگر رساله سید
اگر شب قولاق چنگر غایب البینه کیو کر یکشنبه کون قولاق چنگر اولور اون فایده کور و کور
اگر دو شب چنگر کون چنگر ایدر جوق فایده کور اگر یکشنبه کون قولاق چنگر ایدر جوق فایده کور
اگر دو شب چنگر کون چنگر ایدر جوق فایده کور اگر یکشنبه کون قولاق چنگر ایدر جوق فایده کور
اگر دو شب چنگر کون چنگر ایدر جوق فایده کور اگر یکشنبه کون قولاق چنگر ایدر جوق فایده کور

هناك اذا قيل لا يطهر سمه ولو انشبهه القوم وبلغ
الماء الكعب بطول السج روي في نسخة اخرى في ذكره في الزخيرة الفقهاء وعن الشيخ
الامام ابو جعفر اذا احسب الماء اكثر من رجله ينقص سمه ويكون بمنزلة الغسل فيه قال بعض المشايخ في الزخيرة
وهو الاصح بعض ما قيل في ان ينقص السج على كل حال وقد اقرروا في الكتب المشهورة على النواقض السبعة المذكورة
فكانهم افادوا رواية الاخيرة ^{في نسخة اخرى} في نسخة اخرى على فقهه وفضل الماء اقدر عليه فان بلغ الكعب ينقص
السج وعليه مثل الرجل الاخرى

ولا يفتى النوب في السج والما يقضيها في بيته لانها غير معصية فلا يظهر بها براريه من جنس
وقد اخرج من تارك الصلوة في شهر خمسة راىهم يمتنعون المذهب
سب ايجل كن آتينا اول طشه دن بيكانه سمن طوت عجب ييادي شد عقل اولاد لونه

مسند زبيدك بدنده فتوى اولوب خصمي اوزرينه ابراز المذكره حاكم بنم اول مفتي
استادم بو قدر وار غيري مفتيدن فتوى كتورد يو حكمن تاضير المملكه انم اولوب
مفتي به عدم اعتماد اولوب اخير دن فتوايه تاضير المملكه انم اولوب القاض
اذ لم يقع له الاعتماد على فتاوى اهل مصر فبعث الفتوى على مصر اخر لا ياتم
في كتاب القضاء في الفصل العاشر في الجنس كذا في الهراية في ادب القضاء
في الفصل الاخير

٢ ابو سعيد رضى الله عنه اذا ان احكم اهل ثم اراد ان يعود فليست هناك سنة فانه انشط للعود
الاثنان كناية عن الجماع والتوض مستحب للنظيف قال الامام محمد بن السنه رضى الله عنه ثم السنة
ان يستمر اليه كما اذا انى اهل عن مجاهد اذا جامع الرجل اهل ولم يستمر لظنوا ان
على اخذله فجامع معه فذلك قوله تعالى لم يطهر من اسن قبلهم ولا جان كذا في نوادر الاصول
انتم الجماع في تحلية البطن اقل ضررا من حال الاستلاء اكثر ضررا واذا جامع جامع في حال الاستلاء
يكون الولد ثقيل النفس واذا كان في حال تحلية الخوف يكون الولد خفيف النفس والجماع في اخر الليل
احسن من اوله المعدة في اول الليل مثلية ويقال اذا فرغت من حاجتك فلا تقومن ولكن قبل على عينك
سوا اضطر فان ذلك اصح للجسم ويقال اذا فعل ذلك يكون الولد ذكرا ان شاء الله تعالى ولا ينبغي للرجل
الجماع امراته بالليل بل اعبرها ويعرف الشهوة في عينيها فان ذلك اروح للبدن واجدر ان يكون الولد ثامنا
ولا ينبغي ان يتكلم في وقت الجماع فانه يخاف على الولد الخرس لو انعلق في ذلك الوقت وينبغي ان يكون
مستويا في تلك الحالة فانه عليه السلام قال يتخذان بحر العيرين ويقال اذا المكونا مستورين وخاف
في الولد كذا في البستان للفقير ابن الليث رضى الله عنه

قله ليلا

باب اوله بخش کونلرین بیان ایدرموسه بیغیردن شریله
 روایت اولدو کرم یلوك اون ایکی اینده ایکی شگون بخش وارد
 نکه فرزند کلمشد نه ایام خسبات هر که اول کونلرده دنیا
 کلمه عمر از او هر که اول کونلرده برایشه بشالسه تمام اولیه
 موسه بیغیر عدم خلقة بوجهار خبر ویدی اول محرم اینده
 در دجنی و اون بشنخی سدر و معن اینده اول کونیدر و اوجبی بخشدر
 و ربع الاول اینده اوجبی کونی و یکم مجنی کونی بخش در و ربع الآخره
 اول کونی و اون بشنخی بخشدر و جاری الاول اینده طغوزنجی و اون برنجی کونی
 بخشدر و جاری الآخره اینده ایکیجی و اون در دجنی کونی بخشدر و در جیب اینده
 در دجنی و یکم مجنی کونی بخشدر و شعبان اینده اوجبی و یکم مجنی کونی بخشدر
 و رمضان اینده التی و سکنجی کونی و شوال اینده اون التی کونی بخشدر
 و ذی القعدة اینده اوجبی و سکنجی کونی بخشدر و ذی الحجة ناک اوجبی و یکم
 کونی بخشدر موسی بیغیر دود و ایدر باب ساعت در و ربع کونلر
 او یلم وقتی و اکند و وقتی بخشدر و جمعه ارشیه ناک حین صباح و کون
 دوغند و وقتی بخشدر و بازار کونلر او یلم وقتی و کون دوغند و وقتی
 وقتی بخشدر و بازار ارشیه ناک قوشلق وقتی و او یلم وقتی بخشدر
 و صالی کون حین صباح و ایلکندی وقتی بخشدر و جاشنه کون کونلر
 او یلم وقتی و کون دوغند و وقتی بخشدر و پیرشته کون قوشلق وقتی
 وقتی بخشدر

الهرة اذا اكلت طعاما فخطن فيها لم تتركه اكله ولو حث عقوا لا يبيع قبل ان يند وان اكلت فارة فتركه
 من اكله ففوه يند وان شرب بوساة لا يند مائتة
 سلطانم
 عات انا به خصوصه بود اعی لی ریا لریه مروت و کرمی
 حضرت بیک حق سبحانه
 حضرت بیک زات سعادت تخت لری اریکه عذبه هر قرار اید و باستان سعادت
 ایشان لری هیت ملی از باب حاجات و ملاز احباب حاجات اولدن حال المیبه

ساه
 سالک سالک الهدایة والیقین واقف مواقف الرشد والتکلیف عالم معالم الطریقة
 واصلین عالم الحقیقة عمدة زمره الشیوخ السوة اصحاب البسوخ حضرت شیخ اه

...

...

باب دکرده فورتنه اولسه بود عادیازب

دریا یه براغدریا ساکن اوله بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله مجریها و مریها ان ربی لغفور رحیم

باب اگر برکش صباغ
یاغنی یوسه عورت
یحورسه اول عورت اتی
سوره اگر عورت یوسه یحورسه
ارانی سوره

الایله الایله و اشهد ان محمدا عبده و رسوله
محمد بن عبد الله بن عبد المطلب و هو الصادق المصدوق
و هو الخاتم النبیین و هو المبعیث و هو المکرم

اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا عبده و رسوله
محمد بن عبد الله بن عبد المطلب و هو الصادق المصدوق
و هو الخاتم النبیین و هو المبعیث و هو المکرم
و غیره و غیره

کتاب
 بنام خالق و حی و توان
 ثنا و حمد و شکر بی نهایت
 اکرام و ایدوب بویگانان
 یوغین و اولاد دی وار اولی
 انک نسلدن اندی انبیای
 صلوتیله سلام و ایشاهه دایم
 دخی اصحاب و آئینه که بوند
 پسران و صکره بیل هر دم
 که والد بر بوجتاج و کدایه
 دخی معصومین که بیدل حرم
 او قدیم اوله تحفه حسای
 دخی مظلوم و قدح و قدح لغای
 شوریه اولدم لغت علم و دما
 کداده سیاه اولدقن خدای
 بکا که اولدی لغت علم مستخر
 خصوصاً علم ربانی که سلطان

کتاب
 قدیم و قادر و بینا و دانا
 سیاس و متین به جز و غای
 یر تدی هم حیاتی هم ممانی
 هم ایتدی قدر تیله خلک آدم
 خصوصاً کم جیبی مصطفی
 که انکه دین اسلام اولدی قائم
 انک شرعینه اولدی یار مستخر
 خدای اول کمال تیل مشهور
 اوله رو چینه رحمت بی نهایت
 اوقتش دی لغت علم بکا مظلوم
 معطر اولدی کله جان مشا
 ایددی طبعه آب حیوان
 لغت کم بلسم اولدی نادر
 ایدوب رحلت قدر دراز فنا
 به علم بلسم اولدی یتر
 جلال الدین دیشد بر فرقان

کتاب

کتاب مشوقم قوت جاندر
 بکا کشف اولدی به تعلیم و شاد
 یقین بلامکه بر نور سته معصوم
 اکابر علم اولور البته اسان
 خدا شاد ایلدیه روح حسامه
 کتور دم نظم بونجه درمگون
 جهانده یقینی شرح منور
 حدیثک ییوردی فر عالم
 که اوله دام اخیره ساعی
 دلایمکیزم بر خویش نامه
 که بوندن دخی حوق اول فواید
 مشکورن کونه کونه بنفسه حلوا
 مزین اولسه بر محبوب زیبا
 ویر هر نک اکابر در لوت
 نه دکلو وار سدان جواهر
 قودسانلار بکه استعالی یوقدر
 کتور دم مشوریدن حق غایب
 ضیا و نور چشم عاشقاندر
 انکه ایدم حقیقه ارشاد
 لغت اوقیه و زینیه مظلوم
 اولور عالمده بر مردم سخندان
 ویره جنته اعلا سین مقامک
 سلیس و شوخ رنگ آمیز و
 سونیمز حشر دن نفع کور
 بو معنای که اولد خبر آدم
 ایدم لخلق آتقن انتفاعی
 شطیر اوله تحفه حسام
 بچه نفع ایدم لاندن زواید
 اولور بر فوق هر برندن تنها
 کیوب اتوا حی الوائیله دیبا
 کلور عشاقه در لود روحا ک
 کتور دم بونده کاکه اوله نادر
 ویا و طایر اند بونده چوقدر
 که اوله مولویلو بو که داعب

۱۲۸

اولان بحر آند و ارد برنده اما
 یوخ آند دخی قطع اولدخ آخر
 تمام اولدجه هر بر قطع موزون
 که اوله فارسی بر مصری هم
 که ترکی فارسیه اوله مقابل
 بورسمه ایدم اول بیستی ترتیب
 به الطاف خدا کو سیرتی اقام
 کردکم شاهیدی مولوی نیم
 بحمد الله که مرده معنوی ییم
 مرادم بولکه تحفه بول شهرت
 ایدم لوزن سله اوزانی حاصل
 زهی دولت زهی عزت سعادت
 ولیکن قورقم بر جاهل دون
 ایدم وزینله تقطیع تفریم
 ریک او کرده و موزون کتابی
 یقین بلد مکمل راو غلافی اول
 اولور طبعی ریک و سبب و یغون

دخی بوند بیج بحر رعنا
 کتوردم بحر ایچنده بربر
 بزورم آند بر بیت هم ایون
 بری ترکی اوله نه بیخرونم
 بلور اهل که اولور بونظم کل
 که بیله مبتدی احوال ترکیب
 دیدم بن دخی تحفه شاهد نام
 دیاری متشده مخلصیم
 که غواص بحاری مشنوم
 کله اوزان سله اطفاله قدرت
 اولور علم مولانا به قابل
 آنکه که اند اوله بوعالیات
 که آنک اولبه کز طبعی موزون
 ایدم وزینله جریله هر مقصود
 خراب ایدم اول طبعی مستطابی
 او قویه شعری ناموزون و معل
 قالور محروم اولم دخی موزون

مکر بر حاذق و استاد کامل
 کاورون و بی بویز سلاست
 قوسک اگر بیده بر تان نهالی
 یه یکی بر دانه کم اولم الخاک
 خدا قمر الیه اول جاهلی کم
 اکام اولدی منظوم مقدور
 خراب اندر ر تحفه حسامی
 نیم بو تحفه می سن صقل یارب
 نصیب اتمه بونی زهنی سقیمه
 نقاعیلن مفاعیلن فعولن
 که نشه شاهدی خیر له یاد

القطعة فی بحر النسخ الکفوف

تکون ایدر سر ایزد و بر دای
 دخی بزرگ اولویول کو سترجی رهنمای
 هم دخی پیغمبر اول کیم و بره حقدن خبر
 بای توان کرد در یو خسله در گر کدایی
 لب طوطع و ریح بکف چشم کوز و روی نور

عنبر سار صفا کسک کسک
 مسخره کشف دخی هم اولور
 مقصود فاعل
 مقصود فاعل

کز یک مکان منزه دست الایاق اولدی بانی
 کوش قولاق دوش ووز موش چون
 دود دوش بود آیدی رود ترور و دجانی
 کار بچاق ارداوان دمر بیکان دیش
 بیره سکور دیش نیر و کمان فوق بانی
 خور کوش ویر زمین زاله چه کول آسمان
 بغوره باران دکل آبرو بلوت ماه آبی
 کاوا کوز استر قتر خراشک اشتر دوه
 استب وات و نادیان قصع و هم ره طای
 فایده سوز بر عبت شنبه بهوددی
 هم دخی بهوده سوز سویی زار خانی
 نافر و طنبور دز چنگله شتاره باب
 اقلع و تربط قبوز دمر دیک دق نای
 بوسوز می از برایت کولونک حاج پاسینی
 این سخنم باذکن ترک دلت می ده دی
مفعول فاعل مفعول فاعل
 کم بو کتابی او نور علم اولور اکا قولای

کدر

القطعة فی البحر السیرج المطوی
 کدر و سوز به کولک بیا
 ایچ طونه شلو از دی یاناسیق
 نغز دکل کولک بیتی به مغز
 اولدی در بچه ترجه در قیو
 خورش حصم قوم قیل بیک
 کوبه کدی ناوه ست قارو
 تله فت و دام طوزاق نامرد
 طوز ملک و اتمک و انان کوش
 بقدره کندقم دی از طوز
 ارغدی کاریر اولوق باودا
 هنجو تو کس می نماید سلا
مفعول مفعول فاعل
قطعة سینور
 ایچ کشاده و پیشانی الی ابرو قاش
 دخی برادر و همراه و قرا دیر و یولار
 صنوبر ایچ کحل کرج و قوم ریک

۱۲۸
 مفعول مفعول فاعل
 دینارده اولور عیال آیه سن
 خری سیرج مطوی بر جان من
 خال خط و خالک قلاک لاله قون
 قلاصک کی و کوفی خالک قون
 مفاعیل مفاعیل مفاعیل مفاعیل
 مفعول مفعول فاعل مفعول فاعل

سَقَالَ سَقَسِي دَر رَحْشَت وِسَنَك كَرِيح وَطَاش
 صَوَاب وَخَال دَر رَحْشَت وَطَاش
 هَمَانَك كُورِ يَاشِي دَر رَحْشَت رُقُور وِيلَه يَاشِي
 خَرِيدَن اَلْمَقُومَتَق فَرُوحَتَن بَجَرَال
 دِي سَوَدَامَتِي بِه كَا لَدِ مَتَاع وَطَاش
 اِكَبِي بَزَر كُور وِشَت اَكِن شِيَا نَطَس
 بَكَار اَلْ بَدَر وِج بَكُوب دُور وِج وَطَاش
 بَر شَمَقِ اَشِي اَمِجَتَن فَر شَمَقَدَر
 يَاشِي نَر اَن صَوَاش جَنَك دَر دَاخِي بَر خَاش
 اَوْقِي دَر شِ كَبَجَه كُور دَر صَغِير لِن اُولَه
 بَجُون بَكُوش شَب رُوز هَمِجُو كَا وَطَاش
 اَفَاعِل فَعَالَت مَفَاعِل فَعَالَت
 سَنُوكَه اُولِيدَم كَشَكَه بَا تُو بُوَدَم كَاش
 بَجَر مَجَبَت بَجُون عَرُوض وَضَرِب مَجُون مَقْصُور
 رَغِن جَلَق اُولِي وَفَر نَال وَاَل قَطْعَه جَهَار
 كُور كُور كُور خَن قَنَت بَر وَاَل
 سَتَار اَخْتَر دِكِل يَلَدَر دِي بَر وِسَه اُولَكُور كُور اَي جَلَال

دلا اهل زاد اولاديه مول
 نه كاكاه دله لار دايه قول
 قنار جيره ضر اولادي اولادي ضره

حِلَالَه مَهِي نُور نُو بَارِي سِي
 اَرِي دِي دَشُور وَاكِن وُقُور
 بَلَك صَاح اُور وِلَه وَضَرِب بَك
 دِي اَوَّلِج وِه كُور وَاكِن كُور
 بِنَا مَشَن فَر تَوَت فَعِل دَر وِشِي
 سَخَن دَارَم اَر دِي بَر وِسَه
 فَعُولَن فَعُولَن فَعُولَن
 بَجَر مَقَارِب مَقَم عَرُوض وَضَرِب مَقْصُور
 دَر لَر سَجُوبِيَه بَادَه وَاكِن بِيَال جَامَه
 قَرَنَق كَنِدَرَك وُقُولَه دِي بِنَدَه هَم خَلَام
 كَبَجَشَك سَرِجَه صَرِجَه دَاخِي اُولَكِن دَر
 سَرِجَه طِينَه يَغْنِي بَاغَر دَخِير بِيَا م
 بَر بِنَدَر كَمَلَدَر اَفَسَا رُوز يُولَن
 فَرَاك تَرَك زِين اَيِر اُولَدِي اَوِيَان كَلَام
 كَفَلَدَر كَبَجَه طَابَه طَغْن چَوَكَه دَر وَاكِن
 جَوَشِيَد وَجَت قَنِيدِي وِلَشْدِي جَك
 كَمَشَت صَغِيرِي قِينَه عِلَاف اَيِدَه هَم نِيَا م

بَر وِسَه قورود ورتلله قاشك
 بيارب نه شوخ خاله اولادي اولادي
 مفعول فاعله مفعول فاعله
 مفعول فاعله مفعول فاعله

شمشیر و تیغ دی قلمچه دشنه خنجر
 طام نام و بوج وام کس ام مراد کام
 هم کام در اوم دخی در لر دماغه کام
 اید مشکله دامت از دست کهم
 ای ال طونجی اتک الدن چین قویم
 مفعول فاعلات فاعلات
 علم او گرت کشی بولیس در بوج مقام قطعه
 قارن شکم ناف کوک بیلدر میان قوشق کمر
 دخی زخاندند کک سینه کوکس دخی
 مرغاب و چرخ او ردک چقر نری کند دخی قاف
 آهن دهور دمس بقر کوشن نیم التون
 از ز فلایدند دوی توج اسان کزد شوار کوچ
 انج نه زار و کیش و قوج دیش وارک مادنز
 کار نه فته زوایش کاند رجام و بوش اویش
 خوی کرده یعنی در لکش عورت زن و شهور در
 خم کویدند دیشی سیوان سوانه این سوبر
 اوک ارد اشعه یوقار ویش دیش ز روز بر

شاه سعادتی طویلهای نسی
 نا افتاب طامک فاق صالای نور
 مستعمل مستعمل مستعمل
 خبر خبر رساله اجن اشمن

بوجک اوده و امت کلد از قوشی بشتم بنار
 بوند کنور یجا او کارد اشعه و بیار اندالت انجا بیار
 او تورمه بلزر لر قاج کندوی قویرای افعل
 مشین بنادانات کوز خود را لکای
 مستعمل مستعمل مستعمل
 حقاله جاهل صحت نارجه دن
 چشمه کار اولدی کوز دراق اشتم جوی جوی ارماق
 انداختن و فوفلندک ن اشتم دخی اشتم برقوق
 زرد اولدی ضرر کبود زرد کول قاده سیه و سپیدراق
 هم سرخ قولیشلدر سیر بیل اولدی چوید کوبه نون
 لخت اولدی جومق قی در دخی عداوری درشت بریوشن
 کفاید و ناخن در دق اولدی انکشت سترک اولور مق
 کالوج کبسی شست یومق کشتی کبدر عوجج زورق
 هم شیب و فرازش بوشتد یوکسک خولند و لیت لچق
 برهید انکس کشد اسان نور قلدی و کسک اولدی و زرق
 مفعول مفاعیلن مفعول علم اجره در رسدالت النی

قطعه هشتم

کوسه در سبک بوزک و جردن
 علم و فاضل بولج جردن
 مفعول مفاعیلن
 کوز بر قبضه هر خلدن

اقبال طاعتك چون كاهي نشين قلون
 نيز بگو در شمس سايك سر و كشتن قلون
فاعلان فاعلان فاعلان
 بودن چو بدير كو قلكي نشين قلون

مچكد يعني كمر هم ريك طمردی فان خون
 نزلد چون سب طار استه سب خون
 باز كونه عكسده در داخی كالونه فكر
 درلودر لو كونه كونه باشي اشعه سر كونه
 كوده تن بود و غرسق بو كرك او كونه كورد و شش
 ايكو بهلويك اسو كشت يان اوج سر و
 رسته قور تالش و ليكن بسته باخلو بسته صنب
 موی قبل خامه قلم زلفه يتي در جامه طون
 صبح كاه و صبح بفتشان صبح ري استه بفتشان
 او ريك قور بركن بر رانش قوش برانش بون
 بزاكي اوج در دويش يك دوسه چار و پنج و شش
 الی هفت و هشت نه ده يكي سكر طقوز او
 بست و سبي كرمي او و زجر و قف بجامه الی در
 شصت و هفتاد و الثمن و الثمن در كا يوه بون
 داخی هشتاد و بود صد سکن و هشتاد و بود
 يك هزار و صی صه بشمار و ميكت از مون
 ايجر و كل اكر ييك و نيمه قاعل مشرعه

اندرون

اندرون اگر شمس ساي ورنه بمان در بون
 فاعلان فاعلان فاعلان فاعلان
 حيف اكريم دام جمل الجند فاعلان فاعلان
قلعه نون ام
 نور زدن او ز غلدر سر زرديدن در و زدن
 زمين را خوار بو كند ندر بر ي طو كند
 ر بون فبغه در ز نمودن يعني بوسه موك
 ز و دوزن بصدن اجمد ز سودن زدن
 رسن ايپ تافتن بو كك بو كك اافتن بولون
 رسيد زاده او ز موك در صلي بچيدن بافتن
 خراميدن خراشيدن صليق طمردا مقدم
 صوريق اولدي كاميكن ديدن يعني و فرمك
 عزيدن اولدي سورتمك كيدن در و زدن
 كريدن در اصرقي داخی سكل ايدن ايسا ورمك
 يلك نف موختن يانمق در ز بود و ختن دلك
 حميدن در وقتن يعني اكل ك داخی سوزمك
 اولور انكاشتن افراشتن سوزمك و قالد سوزمق

الهي تافك يا قوروش و ش اول قاعل
 سكا عابد و بون خدي يا قوروش
مفاعيل مفاعيل مفاعيل
 در كاهي خدي قوروش

دَر خورنه دُر ز لایق و هَم دُخِ سَتر اوار
 ار کَم دُولَمک بَرک ازاریش و زیور
 یار زنه دُر سَمی سَتر دوداخنی بر آشور
 میزدید و مامد قلعه مانند به کُز
 دندان دِشتر ارشد بَرک تار ارشد
 بود ارجمه دی بشعر و کله قالیه بستر
 یو قر اخه بالاک ترو بالابوی و خوی دُر
 ایاز که دی بستر و کیر و کله پَتر
 رهبر قولغز برمش و او بجی پیرو
 بیگار صوشت سورنه دی جهمه و بیگر
 میداد بمن ویردی بکا عمل دُر ز کافر
 دادر ککل عادل له دی فردشه دادر
 ملک ایشی خداوند و خد یویشتاب ایو
 برده فروغش قول دُخِ دُر ز قول جاگر
 هم اولدی سیمه دار سیمه پچری باشتی
 دانه او اوست طالع دُخِ حکم ایدی داوَر
 هر چینه به برادر خلد دُخِ کیوان

کون با تدوخی یو باختر و دُخِ برده خاور
 کون جلویه تواناد بر دیکه لایک لها دُر
 الب اولدی و نیوا اولدی دیر اولدی دلاور
 شالشیه دی لوجه دُخِ لوک الیزه دست
 لیک افسه دی دلسره لال اید و صغر کمر
 قیرامه سرخیز دی دوزیمه دُر ز بر
 دُنیل چیان اَرخ سکل ارمه دافوز کمر
 بیز و زلفه اوتو کولک اولدی سگالش
 باداش کشی کین اود شتمک کیضر
 بویر و طوت و کیریول و طغری یور دایم
 مفعول مفاعیلن مفاعیل فَعُولین
 علمه عمل ایت تابوله سن حنت و کوثر
 هم رایه دی تابستان دی کولکیمه هم سایه
 هم دُخِ زمستان قش دی کوشیه هم
 هم یاز بهار اولدی یاییز کوره دیر
 ایتی و صوف دُخِ کریمه و سرمایه
 اولک اوله اصلی اری اول پاک تر اولدی

هر چینه به برادر خلد دُخِ کیوان
 دُر ز قول جاگر
 دُر ز قول جاگر

اولكم اول اصل الحق اول اولدي فرومانيه
 اما ده بر قلمش بر دخته دوزش
 نزل مع دوزنك ناز دله و پيايه **قطعه چهارم**
 ماهي بلاق اولدي مارا يلا و قوجيوز
 عقر بلك چيان ادي كز دزد دزد بيايه
 امرواز كه اندوزي فردا بميان آيد
 بوكونكه قزاقو ريسن يازن كلور او رتايه
 مقول مقاعيلن مقول مقاعيلن
 بو قدر ايكي عالمده ايلك كي بر مانيه
 قوتيه در اولونديده كنده بلكست اوزلش قوتيه كنده
 فوجن فوج قوتلو و خرم شاد او غلطي كليك كيه خند
 بل كنده يارله ديجند رزق و پيچند رزق
 هم كچه هم داييكي اولدي كنده دلي كنده
 خود را استودن كندون اولك لافي او پيچند هم كنده
 هر چه بخواهي و خواهه در تو هرنه در و سك و استند
 مستعملان و غلاتن سندن سندن اوله عاقل

قطعه پنجم

نه اولدي ستره قوتيه دوزش
 بگو فسلن فسلن مثل و قزاقون
 ديدني ديكه نغساندن دلي خجعه فشاندن
 دلي خجعه فشاندن دلي خجعه فشاندن
 بغل اولدي قوتن اغر بو جفته ليخ دراز
 بو جفته دي ليخ ليكن او نور دزد
 ديشل و نلغچر كاه دلي او نور دزد
 او نه دي كياه او رزق دسه در نور او
 ششم اولدي جارق ادي كشم اولدي دلي رايه
 قره او ده خركه فليق نه اوله كوز
 قوتيه قوتيه قوتيه قوتيه قوتيه
 قوتيه سن ايلك ايلك ايلك ايلك
 متفاعيلن متفاعيلن فعل فعل متفاعيلن فعل
 يرامزله يار اوله ايلو كرت ايلك او كرت
قطعه هفتم
 بليق كل اهلك لي خجعه قلعو اولدي داسيه

متین کلمتک و کورک بارودی دخی مایسه
 یکنک یکنک قولک تنک ارکدی هم طارتنک
 مای کتای در تنک دی تنک ایس و یاسه
 طوزنه کلمتک در تنک طع کچس و یکنک
 عار اولدی ختنه سنت منت دیمش بیاسه
 هفتدانه در عشور ایسی و یاغ روغن
 بریان آتینه کوراب در چنایه کایسه
 انجاء صول دوشنار سوکک ستایش اوک
 دشت او در لکی طشت بکان دینلیدی طایسه
 آنکورا و رار کدر او نرود امرود
 سبب آله ناز و ناز و کلمتک دی کرایسه
 آتماجه باشه آله طوشجیل و طوغن باز
 یوجیه دلوجه طوغن هم شب بیره سبه
 ایومک سوککله اولدی بطر و لیکن
 هم خار خار در لک اولسه کوکله نایسه
 شادی مکن تو با سوراندوه میار با سوک

سونم سن دگونه خسته کز مه یاسه
 مفعول فاعلاتن مفعول فاعلات
 سلطان فاعلم اولدی قانع اولان بلاسه

قطع

ابوخریس و طکوزن خول و کران
 در سکه وارن و بدست قرش
 سورن آینه کوراشون سوفاز
 یکن یکن یکن ستر و قصه
 دید کور کور بین و یکن بکر
 قنجد تاز یانه یورت اتمک
 قلعقد جهمید و بازی
 مرمک مماش و مچمک مچو
 نیم در قور قور و صیر در بیمار
 هم اسکدر مرر فراوان بول
 بیش خور و اومه قاصده دی
 کوکله کندی کندی سینه
 ای کوزل یوزل بک و کل و نزن

سیک ملسیت سیک دینکر
 قرله بازودی هم قولا جبار
 اوق کزیدر صندویه کار
 کور کزیدر و زون نه دراز
 یاق نسوز از سبیل اولسه
 ترک از اولدی هم سکر تبار
 اوین و قانع رجه اوینه تبار
 هم قی سهرمد صوغن خویبار
 دخی سبیل صوغن از دینکاز
 اولدی خرسند قانع خرم
 کفه کسمک دی و رقه ایتبار
 دل مارت و می نیامد باز
 ای شیه خور و بخند و ببار

فَاعْلَامُنْ مَفَاعِلُنْ فَعِلَاتُ ايره مقصوده هر که ضعیفه
قطع

بیخین اولدی ملک هردی ماشور دلاک
هم دخی اشوکل سیرج اولدی سبوس اولدی
خواهر فرقه دیشی دی مادراناته بدش
ادم مردم دی ولی مردم چشم اولدی بک
همه وهیز مدسرا و دون هم دخی کاکر کل
ازرا و دانگشت کومر اخگر کوز یحیی زاک
زنده دری زنده مالو طونه دی دخی ادم
صحنین و چرم کون پوشت خوست دلاک
بوانه دی خنک و سمنند اولدی غوله اولدی چشمی کور و کور
نسر کشک و سسک بک بک بک بک بک بک
چند شتابی بکده این روشنت نایکما بچه او
بچه ایور سک بروغه بوکدیشک قدیه
مفعول مفعول مفعول مفعول
هر نه صبر سک ایشک حب باشک کسه
قطع

بوی دوزده هموار دی هم بکس کس بر آید و سید اوردی
هم دخی خایسک جک تیشه کسرا کوه بنس
در پیه چوپسای هم که سوه
طغ دپسده دی شخ کر یوه بک در
کوه بنس کوه طاع اور بجه کوهان
اولدی طیمان یلدرم بر میله جنو
شبه چیه هر طمان غرنیه کورما
هم رخشنده در یلدریچی
هم دخی تابان ده دزد دخی درخشان
معنده در باب خوش کله دیمکدر
هم نه وزاد دلو دوش بون و بون
بکام چین صریح خورشید اکلدی
اکری کزویون جوزدوی بکروان
بکدار کج بی وایج بنوش بیاشام
فوتق الان میربان فونخه مهمان
میوه بیش بیوه طول خبر بون قاورون
باتله تاوا و زیم هم اولتا و ازان

قنبر او یی کا شانه در کاخ در کوشک
 چرخه وار وار دی هم دخی یوان
 موبینه دخی عکسار در دینه هم دزد
 دم نفس هم اشپ صوکه دی پایان
 خرقه کوه ار قه پشت بیل میاندر
 آب و روان افر صوم روان جان
 منین و بمان من و کیه در و صناع
 او بکله بمان دی عهده دی بمان
 اولدی کران و سیک اعرو وینی دخترو قرق کران هم دزدان
 صور ریسک صوکیان نه اوله چوکان
 پووه کنان طوبی غار کوبک غلطان
 ژاله صوده بیلان تولقه در لور
 هم طاحی طاعر جغه دیدلر انبان
 مهر کوشن دخی بیل مهر و مهار
 شافوی و بور و نده رف دوجی شتر بان
 کی دخی که در پوشن دخی بیوشان
 نفع و رایج ملون یقاسی باقه کریبان

قاموی نیلیج و صقلی در
 با همه پروردگار هست نلها
 مفعیل فاعلات مفعیل باغ
 یا اولاد اتم سکا هست مردان
 چه قوشن می چینه دخی قوشن
 حسود اولدی بداندیش اوز کورجی
 یغون زفت و بیکله دیکل زفت
 ندر قترودی تیر بولاق توران
 بریدلر هم دخی دیباچ ایپک کر
 کوکل خیل اوله ریا و زشت اوله
 ندر طایع ایکی نلک فم کلک قوروزور
 مویز اولدی و قوروزور دخی مردنه
 دخی شتر اصلانه گفتار دیو و خرنه
 دیو و خرنه هم دخی دوزخ نام
 دخی قوته دی و زور دخی دوزخ
 اوز فطیغ ایکی کور دخی کور دزی
 کسه اولسه طلوله دخی کسه پرور
 کراولسه جقق النون دیو کاسه در بین
 دیکل صلفه خوشه دخی اذعه توشه
 قیق ناخویش اولدی دیکل حکیمه خورجین
 کوکل نجه زالدی سنی سامر و طیلو
 دلا چدر فربید ترا فربه و شیرین
 مفاعیل فقولن مفاعیلن فقولن
 دوزخ علم و کاله ایدالر سکا شتر بان

شانه طر ق بیق بیرون هم صدادی ریش بد
 ریش صیقلی در زنجی برت ویشادی ریش
 چید یکن دی کنون بریره ویدر یوشند
 بالار یک جووشد زدی کنی نیشند
 کور قینه سیله دی بر طلونه کد و قوق
 یوشن بر و یاشن از غنه یغنی نیشند
 قور و غنه دوردی ریم ارک نیم برم صرم دوال
 صومغی یاشی سدر کله کاوشند
 طاشنی دایه یاد کند از قه کور جو کور نیش
 کوسه و صافلی قبا کوشج و بانه ریشند
 مشتمله دی مرده و مرز کوی دو نم کری
 ویره اری و ریره اووق یک و نه بر قشند
 روق و ور دی دیگر نیته تدر و یاسیر
 قلعه دیر لراوق و یای قویجی دی کیشند
 طر ق دی ریشن یک کله دی بر و ریش
 زاجده یار سادیکل مذهب و دین خوشد

آلوسوار و مرتبه یارنه پیاد مد ریش
 صاج ایغی سه یارنه در حدخی سنج شید
 اینست آب خوشکوار آید انکه نشنه است
 بودر یونیک صو کال اوکله صوصامیش
 مقعلن مقعلن مقعلن مقعلن مقعلن
 علم و کال و معروف عارفه اوز که عیش

بترغه دوز دی جوزده ایچه نشینه چیر
 لوله در یازده دی صوله چپ و یوله بشیر
 صمریه چرخش دیشلر دی سز کین لیکن
 سد و که یوخه حین دیر لر همدی کین
 غنده اورمکله دی صاری ارمیج و سیتوه
 اونکولک خوشیه اولدی هم استیوه سیتیر
 کارگاه اولدی دکان جنبه آهینه دیکل
 پای بافی اولدی شه چوراد می کین
 پیشه دی صنعتیه پیشه و شیشه دیکل

مغسوس کفش و درفش کبری بشمق بری بیز
 فرغیه رانج دی دامراع و بیاع ایلک اوجی
 بیدج رانج طبع و باغله بیشتان پالمیز
 بزوریش یوریک سکا قیامتده کرک
 دوشی رو که ترا یاید در دستا خیز
 فاعلات فاعلات فاعلات
 کوزمیه هیچ سعادت یوزین اوغلان که اولجیز

تلك حمله وقع اورم تکا کیدرتاک
 هم زرد اوزم چوغی برتقد حاک
 ببرق دخی برک اوج حاصلی هورار
 کولنج و لک بکساق بل کاک
 بوغق خغه کردی اولدی سلمی زر زرش
 چلدا اولد باغده چاک و غم جلاک
 هم زرف دیک بشکر فاولو کاف شکاف
 بیدی یارک کیری و قور دخی مغاک

یوک

یوک باز دخی یول اوچکر سه باز
 تاج افسر و کرسنه اراج اولدی
 اول که اولدی ایواکا طغروا کانه قورقو
 آنکه شدنیک ورست اوراچه باک
 مققول مقاعیلن مقاعیلن طاع
 دواتلوا و کیم عیبدن ایدر اوزین باک

فرب الدق اولدی فریجیدن الدق
 کشی جالوس ایمک ندر یعنی یارلق
 کشیدن در حاک کشفان در جوق
 لغتد بملکدن فقویب طوطلدنق
 عنودن امر غنق اوزومو حبسیدن
 بیلش نهادن سرخو یصدیق یصدیق
 بکتمک پسندیدن کیدن اوکر تلامک
 سزاییدن ایرامو بشومیدن اوتمق
 چشیدن در غنق یل خور و واکم
 مزیدن مکیدن هم بفریدن لکرمق

۱۶۰

دی سفتن دلک دلمک در نیکدن کلامک
 در فیکان علقیدن کونک یوالتهق
 چریدن در اولادی هم غیشان اصنامق
 شدن تون باران یعنی چوردن اصنامق
 بر از جانشین این گفتار اگر میکنی با و او
 بوسه بکشد بر جانم کرا بدستک اینمق
 فقولن مفاعیلن فقولن مفاعیلن
 کتنی او صدق و قدن در راستی و طلوبه مکنی
 چراغی کزوقن اعاجی خوش
 اعج و لکن خولده بوم در بیقوش
 بر او تو گوته دی و دی دونه دی
 دون اصنامق نکاید و ش بریدوش
 دوشک جالباب اولدی عریان بلخی
 در اعوش کون و فوج فوجاق اولدی اعوش
 ستمک جلد در دایمی بینی بوز و ندر
 فها غیره و فونق دنی در بناوش
 دنی زوی بیچین و میمون بکی

دهو

هم آهویک طوشنه هم دخی خرکوش
 ملک چوردن و سیرتوق روزه اوج در
 دلک موزه اولدی بیج اولدی باوش
 خرد عقله دی اوجی کمتش بیکوش
 اوجوق طومش دیو قوسای دیو لر
 طوق کتید بر اسب و لشوب او زکی
 او زش دریم در قانی عوفا حلالوش
 فوشنه شروش و ادب اولدی فوشنه
 دلویه دی دیوانه همداچ مدھوش
 صلی و بر دیسک دی رهاکن دی و ش
 دیسک ابسم اولدی دی میباش خاموش
 دیابن سکه دی بیکارین سن اش
 بلویم تو کفلهای تو بوش
 فقولن فقولن فقولن فقولن
 ایستاده خدمت صدیق اولغل لوش
 حور بریدن او جمع و هم دخی اوجاق اولدی برشت
 دوزخ اولدی طام وادی کشت اولدی الکی بکشت

اینک گوید در روز دوی
 اول و لایند که شمری در
 هم علم و شمر را بدیدم دراز
 دی بر آغ الله جلقوبه سار
 نیز خورند در راز اضمراق
 هم بیوک که اولد که اولدی
 استمل در خامیاز و شاشکی
 کرا اولدینوس خرم اولدی
 استیک اصل ورنه یای دی نور
 دلخی فی الحمله دیمک در هوز
 هم فوس اولدی نخی حیف ایملک
 چغز ایچر کلوچیان در هم دنس
 هم مشط طبع و سکا اش جلیک
 بوش کثرت یعنی کوزند و بکر
 پیراویجه اولدی کثرت خوش
 بلخند شمر الدامق در خوش
 مع کور شغل فروغ و هیز لایغ
 قار کومغ کجه قار کوس باغ
 هم غم اولدی در دردی کذا
 دشت خفیف و نشان در هدف
 بیله سوز در عقلم در شاف
 قاشده الله چین از نک در
 قدس بر نوعه فقا اولدی
 صقاع و آوار خندک طلمک
 هم کلا در بغلتا فاولد همتک
 قوت دی شوه محبوه بشنک
 دخی جریک هزل اولدی جکاک
 الی اباعی اگری اولان تاشه بول
 هم بوزک ایکل شجه در کوش
 بغلیوب جیتلادوبن اولدی کوش
 کویک و غلو خنک غمناک
 ناوک اوق در شک اولی و کین
 هم تکرار

اول کشی که اولد که لایق اولیا
 هم دخی فرجام و دخی ناسزا
 ترکی دوست یلم بدراغلم
 معنی فارغی اگر نمی بیلک
 هم نوزیدن و تولیدتک
 هم بخاوه جانبد آمون دیکل
 هم طاهیز مایون در ریخ خاتون
 یادش هله اولدی کیهان لایخی
 هم غشیره و فبیل دودمان
 هم طراغنی توخیدن در
 دخی اورت قیش کیهان در
 اولدی فرسودن بوزیلوب استیک
 دخی شادروان در بیوک دوشک
 اوده مک قولوغنی توزیدن در
 صفلیوب طلقق سوزیدن در
 طغنه بیجارت بول اولدی فزه
 اولدی هم بلایشدن ارتفاق
 دخی بتمک اولدی و سیدک نخی
 اولدی و زیندک زبونه سفیدی
 هم کرا زیدن طامق بر طیلله
 بولک توحک عورتی در اوله
 نکرین کسری کلدی در تیرانه
 کوزه در لاولوبول در شاهره
 هم صومر موق در هیدک ططنه
 دی چیلدوبه و چای اوزانه
 هم لوبشه در یوانه همدخی
 طوشغه در لرد و شاخه ایخی
 دردن اوخلان طغرمق نخی
 کاعنه نادان یاره دیکل کوشی
 اولدی خچیدن ربون اولدی لکین
 دمرمه آواروشله فرج زین

خیره بلغور شوره راسی کویجک
 ماه کانه یاق اولدی پیشگاه
 صدرو فرزان اولودر وقت کاه
 یاق هدیان سنور که اولاهره
 دیدیلر یاچله اول برجنیه
 اولدی خه معنی زهی
 هم خند و تکر تکره کدر تو
 کندر که نیلای معنای
 اولدی کندوری و دستنوری

در حساب الجمد

در کمال الجمد حساب این
 صای بیدن قافه کاون اوک
 چون حساب الجمدی بلور که تمام
 بوعساب اوزن ایت بوضعدن
 کم الفدن یایه دک بر بصر
 قافدن بوز بوز صیغور غیندک
 تحفمک تاب یخنی فلای هم
 قلدی بیدن شاهدی نو یادک

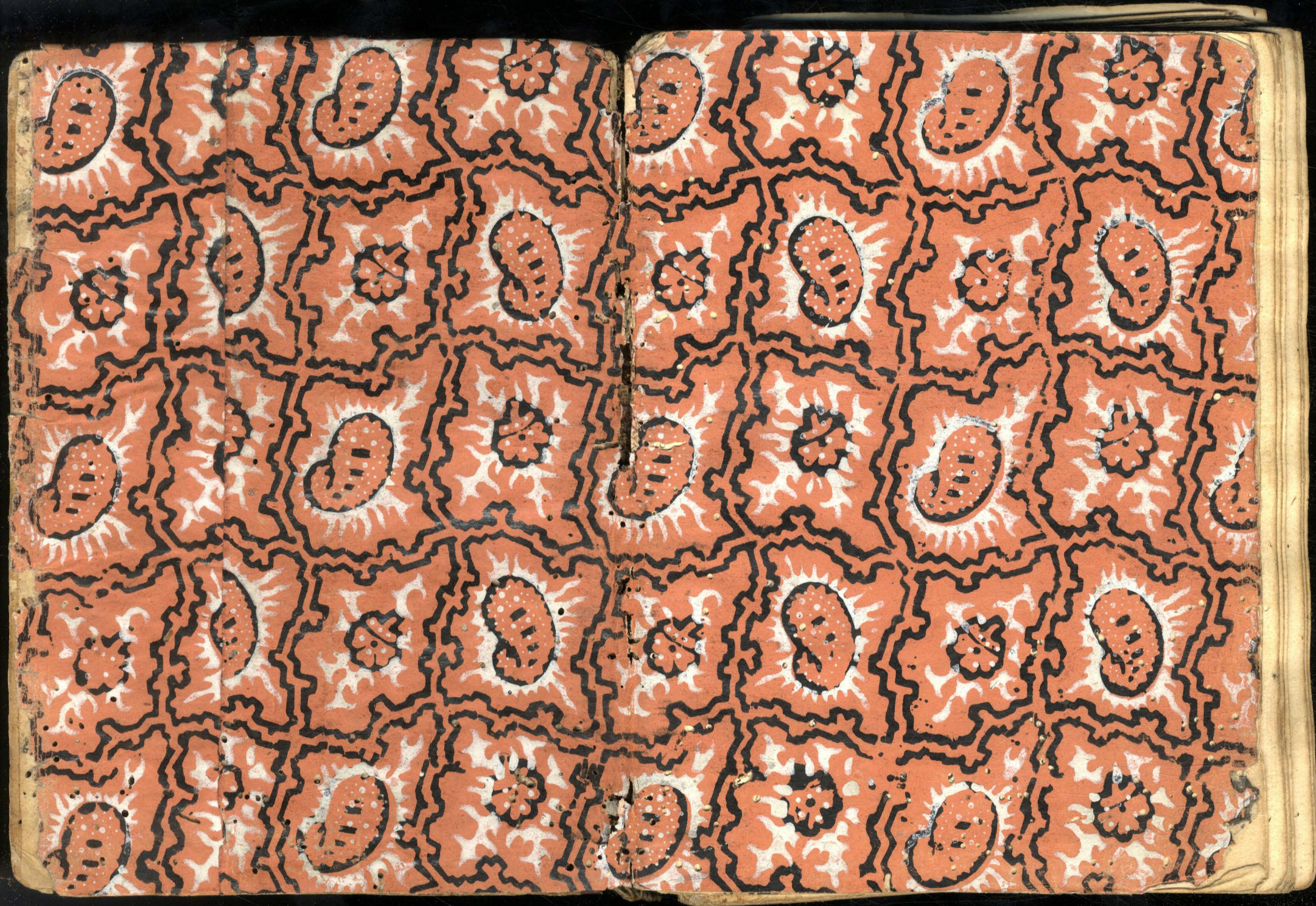
فاعلات فاعلات فاعلات

بوضعتای اوکون اینج
 اید محشره شفاعت
 شاهدی بهر کم این سه دعا
 مصطفی تمت الکتاب دعون الماک

الوهاب

شم شم

١٤٨٧
مكتبة